د ګل پاچا الفت خبري

د الفت خبرې

Ketabton.com

مهتمم: دوکتور عبدالرحمن الفت

غربي آلمان

ليکونکی: دوکتور مير ابرار کمال

د زمرى مياشت ۱۳۶۷ هجرى شمسى کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

د ِالفتِ خبرې....1
د حــق رنــا....1
پروردګاره!....3
خیرالبشره!....5
رحمة اللعلمین....9
د حج الهام....10
دزړه مضمون....14
د کربلاالهام....15
سترګه دسبا یمه....23
قهرمانه پیغله....24
پـــیـــر....25
مـلی حـمــاسه....26
وطـــنه....27
ګل پرسته....32
تـــلـــوسه....33
مړی ژوندی....35
د مور مینه....36
مورې!....37
قدراومقدار....40
صاحب....42
سبک نظر....43
مساوات....44
مانیجن....46
نن او پرون....48
د زړه دنیا....48
څه کیږو؟....49
سیاست....50
سرنوشت....51

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی جلبه زور 52
ملی شوری ۱۳دوره 53
د خان مهربانی........ 54
پالیسي 56
زه او دي........ 58
ترقي او تمدن........ 59
څه جوړېږی؟ 61
بي چله اوناچله........ 63
رنا........ 63
قبیله پرستی........ 64
د شوری فضا ۱۳دوره........ 66
په چاپسي ځی؟........ 68
نه ګورم 69
دروغ او رښتیا........ 70
د درګاه سپي........ 71
زندان 74
د محیط تاثیر 77
د دهقان درس 78
چا څه راوړه او چا څه........ 80
په ښکلا مین........ 82
څلوریځی........ 83
څلوریځی........ 84
لغمانی 114
که پیداشي........ 129
په داسي حال کښی 130
ښځه........ 131
دلبر او ستمګر 134
په غلا غلا کتل 135
د میني او ښکلا نجوی........ 136
د ژوند مرثیه 137
زړه او ضمیر 138

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر..138
د ژوند د ستور..139
د عشق جنون...140
حسن او نظر 142
اولواالابصار...143
خبرنه و 148
اقتدار...149
مزدوری سترگی...151
ملی قدرت...152
محّمد(ص)...153
پا که مینه 157
رسم رواج 158
بابا...161
ښامار 161
د غریب گیلی..163
حاضر جوابي..165
څوک څه پوهیږی؟ 166
د محمد(ص) تعلیم...167
د محمد(ص)عرفان 168
د اسلام آغازاوانجام...170
په ځان مینه!...173
محیط اوانسان...175
عمل اوعکس العمل...176
سوتې 177
خپل او پردي..178
د شاعرترنم..180
امیدونه راژوندی کړه..181
د عصر دلبره! 182
جوی انقلاب...182
نوی گل...184
آزادي 185

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلواکی 186
زما وصیت 188

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د اِلفتٍ خبرې

د زړه خبرې د الفت خبرې   د عقل اوفکرد حـــــیرت خبرې
د محبـت له حـرارت نه پیدا   د وینې احساس دبصیرت خبرې
دحق رنـا د روح نجـوالـري   دعشق نغمه د معرفـت خـــبرې
راغلی دنیا ته دالهام لـه لارې   دلوړاوښکلی حقـــیقت خـــبرې
د کارخبرې د اِلفتٍ کـــاردي   هروخت په کاردی دالفت خبرې

د حــق رنـــا

له وهم وخـــــــــیاله!اودعقل تصورنه بهر
چـــــــیرته چه نه رسیږی هیڅکله د علم نظر
لـــــــه دې عالمه ماوراء زمان مکان نه جلا
تـــــــولو رنګونوصورتونوکم و کیف نه سوا
د حــــــــق رڼا کړی تجلی چه ئې ایمان ویني
عـــقل پوه نه دي چه یې څنګه په څه شان ویني
خدایه! تانشي پیـــــــــژندي زمونږ قلیل علم
داپه علت ،معلول ولاړ زمونږعـلیـــــل علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ړانده پوهيږی چه لــمر شته دي مګر لمرنه ويني
سحرله خوبه راپاڅــــــــــيږی خوسحرنه ويني
ګونګ شونډی ويني چه خوځيږی خوخبره ناوری
کاڼه ته يو څه ووايو اوهغه بل څـــــــــه اوري
دغســــــــــــې مونږ.هم د ړندوکښو په لاريو روان
مـــــــــــونږ له مکانه وتي نشو اوته يې لامکان
ښاپيرک کله دغه د لمر خـــــــپله رڼا کښي ويني
د لمر رڼا بس د ســــــــپوږمۍ په تجلا کښی ويني
مونږ.به لاڅه يو زمونږ عــــــلم اويقين به څه وي
يوه مــــــاشوم نه د بلوغ په باب تخمين په څه وي
نوروکښی وينو هغه څه چــــه ئې په ځان کښی وينو
د خپل غلط قياس عــــکسونه پــــــه جهان کښی وينو
په آئينه کښی ماشــــــومان تــــــصوير دځان ګوری
کوي باورچه واقعي نــــــــورمــــــــــــاشومان ګوري
ډير مجهولات شته چـــــه انسان لاپيــژندلی نه دي
د غيب پردو کښی ډير څــــــه پټ دي چا ليدلی دي
ډير څه موومنل هـــــــــــغه وروسته غـــلط وختل
ډير څه مورد کړه چه نن عـــــلم او حکمت ومــــنل
زمونږ مننه زمونږ رد زمـــــــونږ.انکارغـــــــــلط
څه اعـــــــــــتبار لری زمـــــونږه اعتبار غلط

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا معــــــــــــــرفت ته د بـــشر عقل رسیږی کله
دانســـــــــــــانی فکر لباس په تاجـــوریږی کله
اهل عـــــــــــــرفان په تضرع((ماعرفناک)) وائی
مونږ هغه حـــــمد کله ویلی شو چه تاته ښـــائی

پروردګاره!

پیدا دې کړه پــــــــــــسونه هم لیـــــوان پروردګاره
د ښوبدو خــــــــــــــــــالقه!هـــــــم رحیم اوقهارره
پسونه شکرکاږی چـــــه ګیاه دې کـــــــړه زرغونه
لیوان دې ثنا وائی چـــــــه پیدا دې کـــــړه پسونه
خیالی زرکه دې ستائی چـــه احـــــسن الخالقین ئی
صیاد،بازاوبانبه وائی چـــــه خـــــیرالرازقین ئی
یزید شکر ګـــــــزاردي چـــــــــه فاتح د کربلادي
حسین کوي ډیـــــرفخر چــــــــــه سیدالشهدأ دي
شاهان دې کړه سرلــــــوړی د دولـــت په تخت وتاج
شاهي تاج نه دې تـیـــــښته کـــړه ادهم لره معراج
ګوډوائی شکر خــــدایه چـــه دوه سترګی غړومه
ړوند وائی ډیره ښه ده چــــــــه نــادودي نه وینمه
ګونګی د حال په ژبــــــه شکر کـــښی دا وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګونګ ښه يم چه دروغ نه وايم غيبت نه راته ښــائيی

په هرحال دې راضي یــــــــــولروصبر د ايــوب

قصه موهيره نه ده د يـــــــوسف اوديعقوب

يومياشې بل هاتی کړی ځــينی لوی ځينی واړه

لويان دې کړه خوړونـــکی او واړه ورته خواړه

په نس کښی د ماهی ژونـــدی ساتلي شی انسان

چه ته ئی ساتې ربه! نه غـــــرقيږی په طوفان

د تيغ خوله دې کړه بنـــــده په مریَ د اسمعيل

په سره اور د نمرود کــښی دې ساتلی دی خليل

هاتی په زمکه پريـــــووت ابابيل چه په هواشو

مشکله نه ده تاته د شــــــداد وژل په مياشو

قادره! ذوالجلاله !ئـــــــــی فعال مايريد

که ستا اراده نه وای څــــــه کولی شو يزيد

بې ستاله ارادې نه هيـــــــڅوک نشی کولای

نه څوک شی ښه کيدلی اونه څوک بد شی بديدلی

بلبل دې نغمه خـــوان ګل وګلزارباندی شيدا کړ

کارغه دې د بدبـــــوی مردارخوړلوته پيداکړ

د شاتو په مچيو جــــــــوړوې خواږه عسل

د مارلړم په نيش کښی لـــــــری زهر د اجل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه ستا له خـــــــوادې دواګاني ستاله خوا

شیطان دې پـــــــــــــیداکړی د آدم ته لاپخوا

څوک نشی پوهیــــــــــدلی ستا کړوپه حکمتونو

موسی لا خبرنه و ستـــــــــا د خضرپه کارونو

قاصراومقصر دی خـــــــــــــــدایه علم د بشر

دغیب پردوکښی پـــــــــټ کله لیدلی شی نظر

ترڅـــــــو علم محدود وي په زمان اوپه مکان

بعید به وي امکان پیـــــــــــژندل دلامکان

خيرالبشره!

رحمة اللعلــــــــــــــــمين خيرالبشره!

دكامل انسانـــــــــــــيت اصلی مظهره

ته نه وی پـــــــه جهان کښی رڼا نه وه

دادراک اوشعـــــــور سترګوبينا نه وه

تاکړه ورکـــــــــــــه هغه توره ترږمی

چه نه لمر شوه ورکـــولی نه سپوږمی

سرېتوب ورساوه تـــــــــــا ترمعراجه

فرعون دې کړه راکــوزه له تخت وتاجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فقيران اوحــقيران دې عـــــــزيزان كړه

سركشان دې پخپل ځـــان پورې حيرام كړه

انسانی كرامت تـــــــــاراوړانـــسان ته

بشري وروري دې راوړلــــــه جهـــان ته

په عالم كښــــــــی دې پيدا نوی نـــــظركړ

چه قادردې په ليــــــــدو د خــــير وشركړ

جوړدې كـړله ملتـــــــــــونو يـــو ملت

د توحـــــــــــــيد د كليمی په بـــــــركت

د خدای كور كــــښی دې پرينشودل بــــتان

مشركان دې كـــړه د يو خــــداي بندګان

د سړيو جــــــــوړول دې لـــوی هنر و

كه نه ! يونـــــــــوم د بـــوجهل او عمر و

ډير بې لاری دې روان په ســـمه لاركړه

ناپوهان دې پوه په حق دمور اوپـــلاركړه

د يتيم د اوښكوقــــــــــــــدردرســـره و

د پيرزونظر دې تـــــــــل په بيـــچاره و

انساني حقـــــوق دې ښځو لره وركـــړه

د عزت ټيكری دې كونډو ته په سر كـــړه

عدالــت دې د تـقــواجزٔ وبــــــــالـه

مساوات دې پـــــــــه عمل كښی وپالــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مسجد دي جـــــــوړاوه که خندوقونه

کړه دي نوروســــــره سم مشکل کارونـه

غزاګانو کښی له هـــــــرچانه صابر وې

په جهاد کښی په شخصاً خپله حاضـروي

مشکلاتوکـــــــــــښی له هر چا مستقـیم

خدای درکړی لـــوی دولت خلق عــظیم

مړوی که څــــوک یوازی تش نــسونه

تامړی کړي وړی سترګی وړی زړونه

موالی دي کـــــــړه سرلوړی په ایمان

د خپل کــــــــورسړی دي وباله سلمان

زید غلام و په قــــــــریشودې افسر کړ

د ده ځوی دي اســــــــامه لامتعبر کړ

په هغه لښکــــــــر دي کړلو قوماندان

چه عمر او ابــــــوبکر ئی وسپاهیان

نه پیدا په اسامه کـــــــښی شو غرور

نه اخلاص کښی د عمر راغی قصور

ابــــــــــوبکر خلیفه د خپل زمان

په جلب داسامه کښی شـــــــوروان

دینه لـــــــــویه معجزه نشته ده بلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوده پټه لــــــــــــه نظره د غافله

تابدل کــــــــــړه معیارونه هدفونه

لوړدې کړه له ټیټي سطحی نظرونه

ډیر و خلکو تــــــــــه ببنلې تا غنا ده

لوی بخشش دې لـــــه غنا ن استغنا ده

دا دنیا وه ستـــــــا اصحابو ته حقیره

پادشاهی به ځــــــاریده ســتا له فقیره

تا دواکــــــــــــړه د بــشر زاړه دردونه

وردې کړه د خیر احسان عفوی درسونه

پوه دی کړلو په خــــــــوړلو د خپل قهر

په ظاهره کښی کـــــه تریخ دی لکه زهر

قهرمونږخوري کــه ئ‌ی مونږنشوخوړلی

عفوه هغه کــــــړی چه قهرشي زغملی

احسان نشي کړی چه قهرپری غالب وی

قهرجن سړی د ځــــان کله صاحب وي

تا صاحب کــــــــړمسلمان د ښه تهذیب

مؤاب دي کــــــــړ په احسن التادیب

جوړ دې نکــــــــړله مسلمه تش عابد

ورنه جــــــــوړ دی کړ قاید او مجاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواب ــــ حیوانات

ځوک دی نکـــــړه استعمال لکه دواب

پیروان دی خــــپل بللی دی اصحاب

له صاحبه نه ښــه خطاب نشته هرګوره

راشه! پـیر مرید ددې زمـــــانی ګوره

مسلمان اوس د پـــــیرانو بندګی کړی

لا یونیم ځانته نسبت د پیر د سپي کړي

ډیرافسوس دی نن په حـــال د مسلمان

څومره ټیټه مرتـــــــــبه شوه د ایمان

چیرته هغه مسلـمان او چـــــیرته دا

چه یزید ئی شـــــــو امام او مقتدأ

رحمة اللعلمين

رب العلمين دې رحمــــــــــــــــة اللعلمين ګڼي

نلری ثانی چه دې خــــــــــــــاتم النبین ګڼي

ډیر خلک دې وایستل تــــــــیارونه درڼا لورته

ستا لاس کښی رڼا مسلمانان نــــــــورالیقین ګڼي

ته په مومنانو مهربانه له هــــــــــــرچانه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه دي رؤوف رحيم ارحــــــــــــم الراحمين ګڼي
ستا خلق عظيم خوپه قران کښی خدای ستایلی دی

نورخلک لاڅه چــــــــه مشرکان دي هم امين ګڼي

ډير دي له دوزخه ګـــــــــــرزولی د جنت لورته

ښائيی درسره چـــــــــــــه دي شفع المذبين ګڼي

تا مسلمه پــــــــه بعث بعدالموت باندی مومن کړلو

نه مـــــــــــري مومنان آب حيات د اسلام دی ګڼي

غيب تـــــــــــــــه دي نظر متوجه د مومنانو کړ

ځکه حيـــــــــــوانی نظر سطحی اوظاهربين ګڼي

دي دنيا نـــــــــه ښه د بله دنيا ځان ته مومن لری

هلته مومن هرڅـــــــــه لري کله ځان مسکين ګڼي

بارد دنيا هرڅومره کــــــــــه سپک وي څه پروالري

تله د عمل يی کــــــــــــه درنه وی ځان سنګين ګڼي

ستا منيه مي بس ده چه له ځان سره يي خدای ته ورړ

ستا رضاٍ الفـــــــــــــــتهٍ رضأ د رب العلمين ګڼي

دواب -- حيوان

عما مه -- لنګوټی

د حج الهام

مختلف او مخالـــــــــف بيل بيل قومونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه تړی د حــــــج د پاره احرامونه

له قومی لباسه هـــــــر سړی بهرشي

د هرچا په تن يـــــولنګ اويوښادرشي

کلتوري اخـــــتلاف لاړ شی له نظره

شاهي تاج شاهي خــولۍ لويږی له سره

نه چلتارد چـــــا په سر نه عمامه وي

د افغان عــــرب اوتــرک يوه جامه وي

تورسپين عــــرب عجم سره يوشان شی

د واحــــــد ملت مفهوم ډير ښه عيان شي

ځی طواف ته ټول په ګډه د خدای کورته

بيا په ګډه شـــــــي روان د صفا لورته

ګډه سعيه کــــــوي هغه او کــه داوي

په يــــــــوه لاره روان شاه و ګداوي

د هرچا ځــــــــاي شي مقام د ابراهيم

دهرځـــــــــاي مسلمانان پکښی سهيم

په يوه ژبه هــــــــــريووايی لبيک

هريوبل ته وايی الــــــــسلام عليک

واړه وايـــــــــی لاإلــــــــــهٔ الاالله

واړه بولـــــــی محمد رســــــــولالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه يوپــــــــــه کلمه دي د توحيد

په وحدت کښی ئی نه شک شته نه ترديد

هدف يود مسلــــــــــــمينو د جهان دي

چه په کانو ئی هرڅوک ولي شيطان دي

په رښتيا چه يـــــوامت او يو ملت دی

محمد او ابراهيم تـــــــــه ئی بيعت دي

ټول والاړ يـــــــوي قبلي يوه محبوب ته

که ئي مخ وی شرق وغرب شمال جنوب ته

يوجهت دي څــــــــــــلورواړه جهتونه

په هر لوري يـــــــو شی وينی نظرونه

د شرقي او غـــــــــــربي قبله يوه ده

پتنګان له هـــــــــري خواډيوه يوه ده

نه شقاق شـــــــته نه نفاق نه اختلاف

معصوم دي د نـــــــراو ښځی ائتلاف

لا رفث لا فـــــــــــــسوق لا جدال

د حاجي او حـــــاجې دي وصف الحال

هيڅوک نه دی بــې احرامه ټول محرم

مخ دي لوڅ ځـــــکه چه نشته نا محرم

ډيرلوی درس دي د اسلام حج او عمره

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شعورفکـــــــــــرونظروی چا سره

سم شعورپیــــــــــداکړه مشعرالحرام ته

د زړه سترګی غـــــړوه باب السلام ته

زمزم رازد یـــــــومشرب دی د اسلام

د خلیل او محمد خیـــــــــــــرالانام

په حجراســـــــــود ږده د سترګوتور

په سواد دمعـــــــــرفت د خدای د کور

خاوندان د جواهـــــــــــرواو الماس

کړی دې کاڼی ته ســـرټیټ په التماس

خاتمه د حج ایـــــــــثار او قربانی ده

مال ښندل نفس خـــوارول مسلمانی ده

صفا رمز د شعـــــــــائرودی هرګوره

په ظاهر نظر مـــــــروه منا مه ګوره

حرکت سعیه د حج صحیح دستور دي

معرفت د عرفـــــات اصلی منظور دي

هلته هرژوی لـــــــه زیانه په امان دي

کان امنــــــــــا د دې مقام احسان دي

لاضررلا اضـــــــــــرار فی الاسلام

د اسلام تعــــــــلیم د ی دا نه تش سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاجي مه وړه جاى نماز تسبى سوغات
دى د وړلـــــــــــو الهامونه حسنات
پس له حجه دي که ښه شوه کړه اوره
په رښتيا د ي بيـــت الله نه څه ودوره

دزړه مضمون

اندیښنی می چه په زړه کی لکه لال په جګر خون شی
پس له ډیرو زړه چا ودونو د رنګین شعرمضمون شی
زړه ته نورخه پاتــی نه دی تول په شــعر اوبه شوی
دشاعرزړګی چه شین شی د ادب ګلان زرغون شی
هنرغواړی زړه چا ودونه او د زړه په ویــنو پـــا ئی
دغوټی د زړه مضمون خود لوستو په زړه چاودون شی
طوفـــانوتـــه دی پــټ شوی د قلـــم هره قطره کی
د اشـعا رو بــحر ګوره سترګو رو د ته جیحون شی
شخصیت ورو ورو لوییږی خلک ډیرورو سته پوهیږی
دا د نن ورځی شاعر به پس له مرګه افلا طون شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کربلاالهام

کله کله تـــوره شپه کی فــــــضا ډیره ظـلمانی شی

بحرانی مهـــــــــیب حالت وی هوا ډیره طـوفا نی شی

توری وریځی راخپری شـــی پکی ورک شـــی اسمانونه

آپتونه راوریږی خطرنــــــــــــــــــاک شی بارانونه

سیلابونه راروان شی ســـــــــــراومال وي په خطرکښی

اضطراب وحشت اوډاروی زړه کی سترګوکی په سرکی

سیاسی فضا شـــی خــړه تنـــدریزه او مهـــــیـــــبه

ډارحاکم فــکرمحکوم وی ژوند بی خونده بد نصـــــیبه

ابوالهول یزید پـیدا شی چه د خلـکو باســــــــی زړونه

ورســره په کربـــــــــلا کی یـو بـــــــلا مصیـــبتونه

هیبتونه دهــــــــــــشــتونه مسلـــــط وی پـــــه هر چا

هرسړی وی ورخـــــــطا چــــــــــــه مهـــیبه وی بلا

هره خواوی تورتــــمونه عــقل فـــــــــــکروی حیران

چاره ورکه وی هــــــــــــرچاته بیچاره ښکاره شی ځان

نشاط نه وی په حیات کی دخنداقحــــــــــــــطی ګرانی وی

عــــــــــــــذابونه عتـــــــابونه فــشارونه مـــــجانی وی

مایوسی پریـشانی وی خــــــــــــوښی نـه وی په عالم کی

بلبلان باغ کی کــــــــــــــړیری وی اورونه په شـبنم کی

دغضب حکمرانی وی خـــــــــــوله خندا ته نه جوړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرساعت ئې قیامت وی هـــــــــریوزږه کی پټ ژړیږی

هیڅوک هیڅ نشی ویلی جـــــــــرئت سلب شی له هرچانه

جهان هرچاباندی تـنـګ شـــــــــی له هرلوری هری خوانه

داسی ډیربد بد حالـــــــــــــــتونه په انسان باندی راغلی

زلزلی اوطـــــوفانونه پـــــــــــــه جهان باندی راغلی

په همداسی سخت ساعت کی پیــــــــداشوی لوی کسان دی

چه ځان نه سپاری طوفانوته اوســـــــــپریږی په طـــوفان

د طوفان په سر نوح کـــــــــینود د بشر د بــقا پنډ

د تدبیر عزم په مخکی طـــــــوفان کله ګرزی خنډ

که هرڅومره لوی طوفان وی عـــــمرئی لنډ لکه ظالم وی

د نوح عمرئی نصیب شی چه طــوفان باندی حاکم وی

خاوندان د ارادو تـــــل په جرءت مومی نجا ت

له خطر سره جنګونه حقــیقت دي د حیا ت

نمرودان سوزوی اور کی که د عصر ابراهیم

حق پا لونکو ته نه ښـــــائی چه با طل ته شی تســلیم

که یزد نوم په کربلا کی ظالم کړی له حده تــــیر

شهامت به د حـــسین څوک ترقیــامــته نکړی هــیر

یزید نوم د ایستبداد دی د سمبول په حیث جهان ته

حســــــــین ډ یراعلی مثال دی د ایــمان اهل ایمان ته

ظالمـــــان د یوی کور دی که عـــرب وی که عـــجم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی ابولؤلؤ که شمر که رحمان ابن ملجم

یــوظـــالم دی چه یونوم او بل نوم مسمی شی

سکندروی بیا چنګیز شی بیا تیمور یا ایتلا شی

په یزید بــانـدی وریږی تر قیـــامتـــه نفر تونه

د حـــــسین په غــــم کی ژاړی جــهانونه عالمونه

که جابرچنګیز هرمره په قدرت دی مشهور شـــوی

خوبیا هم جلال الدین ته په ستا ینه مجـــبور شـــوی

هلاکوبد ګڼی هـــــــرڅوک چه قاصـــد ود هـــلاک

هټلران هرچـــاګڼی د ښمنان د ژوند و ژواک

د دجلی رود ظالمـــانو د انسان په وینو سور کړ

په وحشت بربریت ئی جـــهان خلکو ته تنور کړ

هغه څوک و چه ئی جوړی د سرونو مناری کړی

جاویدان ښارونه وران کړه ترینه جوړی ئی میری کړې

چا د ی سوی په اورونو بــشری تمـــــدنونه

چا وژلی دی فکرونه چا تباه کړه هنرونه

څوک د قهر قهرمان و په بامیـــانو څه تیر شوی

غلغله کی چه چه څه شوی دجهان نه دی هیر شوی

څنـــــګه راغــــی څنـــګه لاړه له جـهانه سکـــندر

څه ئی وکړه دلـته هــلـــته ورشه وپوښـته خـیــبر

عجــیبه غـوندی جــهان دی عجــیبه یی دی کــارونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــــله وران کـــله ودان کړی قدرتـــونه هـــیوادونه

ســـــقراط فخر د یونان و د یونان قدرت محکوم کړ

په زندان کی ئی د زهر و په پـــیاله باندی مسموم کړ

اصـــلی کور دفـــلـــسفو شو فـــیلسوف لــــره زندان

یونان ولی سقراط وژنی سقراط ژوند د ی د یونا ن

په فرمان دروم ئی مثل دی په سولی خیـــژول شوی

اوس مرکز د مسیحی دین دلوی پاپ دی ګـــنل شوی

دغه کارونه اوس هم په بل رنګ او بل عنوان شته

په بل نوم بله خیره کی جهانسوز جهانګیران شته

په دی زمکـــه نه مړیږی د دی عـــصر نا پلیون

لاس یی واچاوه اسمان ته اوس سپوږمی ته لری یون

ســــل چنګیزه دی پـــټ شوی د اتوم هره ذره کی

د جم ډیر جامونه ګوره د رادار په آیینه کیی

ورانولو ته جـــوړیـــږی د دنیا عـــــمارتونه

تباهۍ ته خـــدمت کــــاندی د دی عصر تخنیکونه

استـــعمار کله ورکیږی جـــامـــه شـــکل یی بـــدلیږی

استـــبداد په نـــوی بڼـــه سیاست لـــره ځوم کـــیږی

په دغه کــــــه د ظالم نوم پلار ایښی وی رحیم خان

په ښه نوم کــله ښه کـیږی چه یی خوی وی د حیوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقیقت خــــــــــونه بدلیږی که ظلمت وبولو نور

دهلک په جامــــــــــــه کله هلک کیږی دچا لور

له تیاروسره رڼا وی همیشه لاس وګــــــــــــــریوان

په هروخت کی په جګړه وی اهــــــــریمن سره یزدان

ظالمان په ایــماندارو نشی کــــــــړی حکـمرانی

د ظالم ظلم تـــــــــه غـــاړه کـلـه ږدي مسـلـماني

غرقیدونکی دی غرقیږی کــــــــه فرعون دی که قــارون

که پیدا شی په ولس کی یـــــــــوموسی او بل هارون

دنمرود امر ته غـــــاړه نـــــــــه ده ایښي ابـــراهیم

د فرعون قدرت تــــــــه کله تابع شـــویدی کـــلیم

اســلام نه منی هـــــــیڅکه د یزید مـــتابعت

حسین سرشی ورکـــــــولی نـــه لاسونه دبیــعت

محـمد او مومنـــانو کـــــــــــــول ځکه جهادونه

چه د خدای په لاره سم کــــــــړی دابی لاری قـدرتونه

د اسلام روح دی جهـــــــاد ناروا سره عناد

حمایــت د مظلومانو ورکـول دهر فـــــساد

هغه کله مسلمان دی چه خــــــر کیږی د دجال

وظـیفه د مسلمان ده لــــــــه دجـــال سره جـــدال

چاچه یوقـــــــــدرت منلی په جـهان کی د الـــلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلی کارئی دی جهان کــــی جهاد فی سبیل الله

مومن کـــــله شی مـــنلی یـــــومــطلق آمــریت

اولواالامر د اســـلام دی مقــید پـــه شــریعت

مکلف پــــــه مـــشوره دی اولواالامر د اسلام

بی نیـــــازه مشوری نه کــــله وخــیرال انام

په هغـو تل مسلـــــط وی جـــبرقــــهر زجــــر

چه په ظلم کوي صبراولـــــــه خدایه غواړی اجر

حقیقی مسلمان نه دی دا ایمان څــــه ایمان نه دی

چه حسین غــــوندی یزید ته ټینګ ولاړپه میدان نه دی

اسلام نردی اونرتـــــوب دی شهامت د زړورتوب

نه ژړانه انګولاده نــــــه د ظلم مرئیتوب دی

په یوازی ژړاباندی حــســیـن کله خوشحالیږی

پیروی د حسین وکړه که حســــین دی ډیرخوښیږی

یزیدان څومره ډیرشوی یـــــوحسین نشته جهان کی

دجهاد درس چاوانخـست مهجورپاتی شوقرآن کښی

ومـــنل مسلـــــمانانو د اســـلام اســــــان امرونه

سرسایه ورکوی خدایه! نه د حق لارکی ســرونه

نوافل ئي دی ټینګ کړی واجبات ئي دي هــیرکړی

نورئي هرڅه دی ترک کړی اورادونه ئي ډیرکړی

داسي خـــواره زاره نه وه حــقیــقی مسلـــــماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه شوه چيرته لاړه هغه د ايــمان قــهرمــانــي
مسلـــــمانه! با ايمــانه داغـريب ديـن معــتبر کړه
په دين سرورکړه اودين بيا ديخوا په شان سرورکړه
انتـــــقام د حسين واخــله دخــپل عصر له يزيده
ورک د زمکې خدايان کړه الـهام واخـــله له توحيده
حسين تويئې کـــړلی وينی ته پری اوښکې تويوی
ځای دوينو اوښکو وينو څـه ئې وکــړه څـــه کوی؟
راشـــــه بـــــــس کړه ژړاګـــانی ظالمان وژړه وه
حسين ظلم قبول نکـــړ تری مظــلوم مه جوړ وه
دهغه سر،سرلوړی ده د دنـيا چــت نه اوچــته
چه په مرګ يی ځان خلاص کړی د ذليل ژوند له ذلته
په حســين باندی مه ژاړه په هـغه مظـــلوم وژاړه
چـــــه ظــالم ته ټيـټوی سرمظـــلومو ته ږدی غاړه
دا ژړا دا واويلا دی د کـوفی مسلمـــــانان
جلادان د اهل بيتو د يزيد خاص بــندګان
د مسلم په حال به ژاړو څنګه وو څنګه شو خدايـــه
د بوم سوری ته پناه و ړی ښه ئې بــولی له هــما يه
د يزيد فرمان منی او نه منی د خـــدای قرآن
د اسلام منـــبر ته وخـــوت خجالت د مسلـــمان
مدينه کی خونريزی کړی په مکـــه وړی يرغــلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د علی اوامامانو کنـځـل ځای شــوه منبرونه

قرآن منـع مسلمان کـړ د کـــفارو له کنـځـلو

خطیبان یزید مجبور کــړه علی ته په پوچ ویلـــو

ژاړه ژاړه مسلمانــــه د مسلم په داســـی حـال

د صــدیق ،عــمر مقـــام کړیزیدانو چه پایـمال

دعمروینو تــــه تـــړی چـــه وه فـتـنة الـــکبری

کربلا کی شوه هـــرګـــــوره لـــکه طامة الکـــبری

په ویښـــته د محُمــــد یی ورکـــول چه خپل سرونه

د حسین ســروړی یزید تـــه نن د هغو او لا د ونه

خومره فرق خومره ژر راغـــی مسلمانه ستا په حال کی

چه هیڅکله ګرزیده نـــه د چا فـــکر د چا خـیال کی

نن اسلام خدایرو شـــرمـــــیری په عمـــل د مسلمان

په تش نوم باندی مـــومــــنه! داسی کـــله وایـمان

ســیاست اســلامی نــــه وی که اســـلام وی ســـیاسي

سیاست د دین خدمت کی سیـــاست دی اســــلامي

د قسم دیاره ساتی قـــــــــــــــــرآن کورکښی قرآن خور

اديروکښی کی لوستل کيږي قبربــــــــــــــاندی د سود خور

په ژوند هیڅ کار ترینه ناخلی خویه شقاط کښی ویشل کیږی

درنګ ساعت ته چه مری کیږی نو یٔسین پری لوستل کیږی

داد خدای کتاب چــــــــــــــه کړه يې راژوندی مسلمانان

جنازوســـــــــــــــــــره يې وړی اوس هديرو ته بډيان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام ډیوه چــــــــــــــــه مړه شي د زیارت ډیوه بلیږی

د بی روحه اسلام قــــــــــدر ځکه ورځ په ورځ زیاتــیږی

په ژوندی حســین خــــــــــــــه وشوه؟ د مزارقدرئي ګوره

په هدغه ځـــای ٍ الفـــــــــــــــته! دا خبره پریږده نوره

سترګه دسبا یمه

نه یمه خـبرچه څه وایـمه اوچـــاته وایمه

زړه کی می څه دی ورسره زه هم نا اشنا یمه

غواړم هغه څه چه هیڅ اثــرئي لا پیـدا نه دی

نه ئي پریږدمـه د مجـــهول په تمنا یمه

ټول راته ودیده ښکاری یونیم چیرته ویش وینمه

داسی معلو میږی چه زه ســترګه د ســـبا یمه

ډیرفــکرکوم د زړه په ویـــنو څه لیـــکم درته

مه کوه ګـمان چه تـش په ژبه ګـویا یـمه

ډیررازونه پټ زما ســـاده غوندی انشا کی دی

ګوره په یوه مـعنا کی بیـــا بــله معنا یمه

اوښکی می له سترګو رابهیږی په خنداکی تل

ژړام په خندا کی که ژړاکی په خـــندا یمه

توری تررږمی نه تکه سپیــــنه معنا با سمه

ځکه تورو زلفو او سپین مخ باندی شیدا یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوارغریب ماشوم یم هیچا نه یم پیژندلی لا
هیڅوک نه پوهیږی چه فرعون لره موسی یمه
ما د شعرتوروکی د ژوند اوبه مـــوندلی دی
کله مـری اشعار زما د شـــعر مسـیحا یمه
نه دخان نوکر یم نه مرید دکوم صاحب یمه
یم وکیل د خلکو شاعر هم په دی معنا یمه
لوړځای راته ښه دی له لوړی هواتــښتمه
لویه ننګرهاره ! زه ژوندی ستا په هوا یمه

قهرمانه پیغله

په ښایست کی درخانی سره وه سیاله
قهرمانه د مـــیوند پیغـلـه مـــــلاله
ښکلیتوب یی نارینتوب کی ویټ شوی
څوک یی هیڅ نشو خبرله خط و خا له
د جـــلال قصی ئی هرچــــیرته کیدلی
چایی لری پـــلونـــکړله جـــــماله
ګلالی پیــــغله ویــــنا چه وی نقاده
مبـارزه مـــجاهده زمـــــــریـــــاله
دښکلا شـــــهی وی پـــته شهامت کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمرى جوړشى دغزلى له غـــزاله
څوک ئې نه وينى ښايست شجاعت وينى
که هر څو وى په ښايست کى بيمثا له
د درخودعشق سندرى ترى مه غواړه
د،،الــفــت،، طبع هر ګوره ده ملاله

پـــيـــر

که حرام خورى که روژه خورى که ريا کړى
مه وايه! چه پـــــير ګناه کړى يا خطا کړى
اســــلام ځى مګر پـــيرى نه ځى له پيره
که هرڅو دنـــيا ته مخه ديـــن ته شا کړى
عــــقـــيده د چـــاَپه پـــير نه خرابـــيږى
کـــه خراب خرا ب کارو نه بر ملا کړى
خلـــــک به وايـئـى تــلاوت او تـــهـجـــد کا
تـــوله شـــــپه که فاحشو سره سبا کړى
له نيــــکو نونه نمــــــــسو ته پاتى کيږى
د درګاه له سپى سره پيرى وفا کړى

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملی حـمــاسه

پخوا به په وطــــــــن خلکو سرونه ورکول

سرتیروته یی زړونو کی ځـــــــایونه ورکول

میړانه سربشـــــــــــــندنه وه هنر د افـــــغانانو

بــــی نــــنګوته به هر چا پیغوررونه ورکول

دننګ غـــیرت خـــــبرو به پیدا کړه طوفانونه

سړو سړو جــــذبو ته ئی تاوونه ور کول

مــــــلی حـــــماسه نه وه بی اثره بی تا ثیره

مــلالی چه میوند کی شعارونه ور کول

مؤمن ته د خدای نوم اسم اعظم وپه ربښـــــتیا

یو الله اکبر څه جرآتونه ور کول

مرګ نه و افتخار ود حــق لار کی شهادت

شهید ته ښایسته حورو ډک جامونه ورکول

نن هغه قوت څه شوچـــــــیرته لاړه ښنګه لاړه

فرنګ ته ئی چه بیا بیا شکستونه ورکول

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مونږکی بدلون راغی اوحلاتوکړوبدل مونږ

حـــالاتو ته به مونږ چه بدلونونه ورکول

مضمون د آزادۍ زمونږپه سرووینو رنګین وو

زمونږ وینو تاریـــــخ ته عنواونونه ورکول

په تورو،نه په تورو مونږ تعلیم نورونه ورکړ

بی زړو ته مو دځان په شانی زړونه ورکړل

مونږهغه وخت مات کړی استـــعماردیرنګیانو

چه نورو په دوه لاسونه خـــــراجونه ور کول

راځی چه خلک جوړکړو خلک جوړکاندی کارونه

په کار نه دی نا جـــوړوته کارونه ور کول

ځه خلکوکی پیداکړۍ چه پـــخیله څه پیدا کړی

ترڅو خوار و غریب ته خـراتونه ور کول

اساس د ترقۍ او مهـــــم اصل یی بـــوله

اشـــخاصو ته اصلی شخصـــــیتونه ورکول

وطـــنه

وطنه! ښـــــه دی آب و هـــــــوا ده

ښومره دی زیاته طبعیی ښکلا ده

لمر دی اسمان کی څه ښه ځـــلیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیوی د ستورو د شپی بلیږی
بهیږی هرلورمست مست سیندونه
په غورځنګو نو دی ابشارونه
وږمی د ګلو ښپې ښپې دی
بلبلان مست دی مستی نغمی دی
ځولۍ دی ډکه له نعمتو نو
سینه دی ډکه ده له ګنجو نو
میوی دی څومره خوږې خوږې دی
په شنو باغو کی مزې مزې دی
خاوره دی ډیره ده حاصلخیزه
نه ده لویدلی له زور او خیزه
غروته دی ګورم رمې رمې دی
کروندی وینم غلې غلې دی
هرڅه دی ښه دی خوبده داده
کورکی دی غله دې هرڅه کی غلاده
ته ډیرغنی یُی مونږ فقیران یو
ستا دومره شتو کی ولې خواران یو
که ته زمونږیُی او مونږ ستا یو
ولی بې برخې او بینوا یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــرڅـــه په لاس کی د یوڅـــو تنو
د بـــډایانو د غــــــلو رهـــــزنو
مونږ په خـــــواریو په زحمتو کی
څوصاحبان دی مست په نشو کی
ورتـــــــه غـــږیږی تل سرودونه
دوی دی او ښـــکلی تل وصالونه
نورڅه نه کاندی بی عیـــش ونوشه
کله بیـــــــهوشـــــه کله مد هوشه
کـــه دی نـــــــــاولی دی ناز ولی
هر څه چه کاندی خو دی ښاغلی
مونږ به تر څو یو تحت الثری کی
څـــــو نـــــــازولی په ثریا کی
ترڅوبه مونږخوري هغه څـــوتنه
چه په درد نخوري د تا وطـــــنه
ترڅو به مـــونږیو په هیڅ راضی
د حـــــق غاصب به ګنو قا ضی
یو به بی آبـــه هــــــم بی خوړو
ستړی خـــدمت کی د څـــو مړو
راځئ ملګرو ټینګ عـــدالت کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وضع بـــــدله بـــدل حـــالت کړو

هییخ شی ورنکړو چـــــاته بیکاره

ژوندون روان کړو په نـــوی لاره

دیوه ګـــــتـــــه بـــــل ته ورنکړو

یو انـسان بل ته لکه خر نکړو

شخصیت ورکړوخواراوحـقیر ته

ډوډۍ پـیـــــداکړونا دار فقیر ته

انسان ازاد کړو د بل له قـــید ه

د ظالـــــمانو له مکر و کیده

آزادی ورکړو فـــکر او خیال ته

نه بـــاداری ته جاه و جلال ته

راځۍ چه حــــق دانسان ادا کړو

نه ئِی غلام کړو نه یی آغـــا کړو

نه ئِی ګـدا کړو بل ته محتا ج

نه یی راجا کړو چه ا خـلی با ج

نه ئِی ظـــــالم کړو او مـــظلوم

نه ډیر بی قید ه نه ډیر محکوم

دومره ئِی موړکړوچه روغ وجوړوی

نه چه په ډیرو خوړو نا جوړ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیرزیات مړښت دی ژوندون ته زهر

ډیره غـــــــنا ده د ګناه مهر

بډائیی څه ده جوع الـــــــبقر دی

حرص دغــنا خواصلی سقر دی

غــــــنا فــــاحشه ده فــــــاحشه

عـــــــفت وژونکی شهوت پیشه

بندیز په کار دی په غـــــنا باندی

نه د فکرونو په دنــــــــیا باندی

هیــــڅوک دې نه وی دلـــــته قارون

وی دی په فـــــکر کی افــــلاطون

دانسان فـــــــــکراصلی انسان دی

که فکر نه وی خوشی حـــیوان دی

که لاس پـــښی وی په ځنځیرو کی

فـــکر دی نه وی په زولـــــنو کی

چـــــا چه وژلی آزاد فـــــــکرونه

جهان پرې وائیی اوس لعـــــــنتو نه

د سقراط مرګ دی پیغور جــهان ته

فــکر وژونــــکو د زوړ یونان ته

مســـــــح وژلی دروم قــــدرت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدرت ته ځومره لوی خجالت دی

د ښمن د فـــکر هر ابو جهل

زندان د فــــــــکر د خلکو جهل

ډیــــرو پوهـــانو ور کړه سر ونه

چه ازاد کاندی اسیر فــــــکرون

ګل پرسته

تا ته وایم تا ته وایم ګل پـــــرسته

د نارنج د ګل په مست بوی باندی مسته

دا هوا او فــــــــــضا چا کړه معطره

چا دا خاوره له عنبرو کړه بــهتره

چاسمسورکړه دغه سره او شنه باغونه

چاکړه جوړدرته دنیا کی جنــــــتونه

ځان خبرکړه چه د چـــا په کاراو زیار

سینګارشویده وادی د نـــــنګرهار

ګوره ! څه جوړشوه دکار له برکـــته

دانسان د کاراو زیارله مشـــــقـــته

دلـــته هـلته کی چه څه کی ښئي ځان

بل شی نه دی کار او زیار دی د انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ښایسته ګلان چه ویـــنی په باغو کی

څه اوری د بـــلبــــــلو په نغمو کی

د دهقان او د باغوان دلاس اثر دی

ګل پرست بــلـبل له حاله څه خبر دی

داسری چه په دی سرو ګلو کی ویـــنی

فکر وکړه دی د چا د ځیګر ویـــنی

که عرق د ګل عـــــطار پلوری په تا

دی خـــــولی د کار یګرنه د بل چا

راشی !ونمانځو دګل په ځای مالـــــیار

د کار خلک کاریګر ســـتائیی او کار

دمالــــیارقدر که نه وی تش د ګل وی

فرق به څه د بنــــیادم او د بلــبل وی

لړڅه پوه شه! دچاسیوری لاندی ژوند کړی

چادګلو په وړمو باندی خورسند کړی

تـــلـــوسه

بیا ناخاپه زړه تــــه راغــــــله تلوسه دشعر ویلو

د ښایست انځورولــــــو د معنا سینــګارولــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذوق وشوق ،میل ورغبت بـــیا زړه هرشیبه وائی
دګلزارلورته د تللو پــــــه یو چا د زړه بـــایللو

چه می چـــرته نیوی نشو نه په منډو یو چرګوړی
اوس می خیال په زړه کی ګـــرزی دعنقا د رانولو

پس له ډیری د لسردئ نــــــه تقاضاده پیــــدا شوی
سرولمبو ته د لویـــــدلـــــــو د بــتا نو ماتـــولو

په رنځوراوضعیف زړه کی بیـاجذبه شوه رااوچته
د جرءت پیدا کولــــــــــــو د بیرغ اوچتولو

بیا مستی ده راروانــــه د خراب زړګی کاله ته
لکه ورانو کنډوالو ته ماشـــــــومان په ځــــغلــیدلو

دهوس کوردی ودان وی چـــــــه ساړه زړونه تاوده کا
دا سرو او نــــــو هـــیلو د ډیوو په لګولو

عقله! ته اوس ځان راټول کړه چه په زړه کی ځای پیداشی
د هـــــوس نـــــنوتلو د امــــید د غـــځـــید لو

دزړه کور کی چه د عقل دروند او غلی بوډا نا ست وی
ماشـــــــومان د هو سونو رغـــبت نه د ورتـــــــللو

غوغاخیر زړګی په کار دی شاعرانو ته هر ګوره
دسکوت طلسم مـــــات کړه د شپیلی په غـــــــبرولو

دا رڼا که د سبا وی که د چرګ اذان په ربنتیا وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه وخت دی د جـذباتو او احساس د وینسولو

مرورزړګی می غواړی بیا له ژونده سره جوړه

د وطن د عشق او مینی د غوغا په جـــــــوړولو

هنګامه دژوند انه دی خدای هیڅکله غلی نکړی

د جذباتو په وژلو او د ژبو په تـــــــړلو

بی غوغا نه وی تولنه مـــه ویریږه له شـــــــــــورونو

فسادونه ولاړیږی له ډک زړو په خوله غلو

کینه نه ساتم پـه زړه کی څه وی هغه به وایم

خدای دی نه کا څوک خـــوابدی په رښتیا رښتیا ویلو

مړی ژوندی

ډیر ژوندی دی شـــی هغه مړی نه ځار

چه په مرګ یَی شـــی ډیرخلک ناقرار

معنوی ژوندیٔی لـــه خضرنـــه کم نه دی

چه په چا انسانیت کـړی افـــــتخار

مړهغه دی چه ژوندی په مړه حساب وی

نه مری هغه چـــه ژوندی یَی وی یادګار

ډیرژوندی مړه دی اوډیـــرمړی ژونـدی دی

مړه وی هیر ژوندی پـــه یــــاد وی دروزګار

هرافغان ته اِلفت ډومـــړه پوهه غواړی

چه دمرګ وژوند تشخیص ته ده په کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور مینه

ښوچه زمکه ، اسمان او دنیا شته

د مورزړه کی د مینی رڼا شته

که هیچا سره هیڅ ځای کی نه وی

مور سره محـــبت بـی ریا شته

د مور مینه د مینو مور بوله

که دی په خور یا لالا شـــته

د لـــــیــــــلی محبت کی هرګوره

د مـــورمینه د مـــینی تر شا شته

ټول عـــالم ئی که بد ګـنی موری

په اولاد پــــیرزوینه د تا شته

ستا په مینه کی نقص نه پـیښیږی

تاسره سرما یه د بـــــقا شــتـه

تاته وی لکه تـــورد دوه ســتـــرګو

که دی غیږ کی اولاد نـابینا شـــــته

ژوند ون تارابـــــښلی دی موری

له ژوندونه نور څه شی اعلی شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما اول دی وتـــا ته ژ ړلـــــی
بل ځای کله د چا د ژړا شـــــته
جـــــنت ستا قدم لاندی دی موری
تردی لوړ مـــقام کـــله د چا شته
که زما په ســـروی داستا سیوری
نه حاجت دطوبی یا هـــــما شته

موري!

موري چه خدای له تا پیـــداکړمه
ګران ئی له هرچانه په تا کــړمه
له خــــپله ځانه لا خبرنه ومه
چه تا له ځانه سره اشنا کـړمه
په مینه مینه به دی ما ته کـتل
د مینی کیف ته دی بیـــنا کړمه
په ژبه پوه نه وم مینه پوه شـوم
پوه دی بی لفظه په معنا کـړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورورودې راوستـــم خبروبانـــــدی

راغلی ګونګ وم تا ګـــویا کړمه

پاک به دی کړمه چه خیرن به شوم

لکه شیښه به دی صـــــفا کړمه

خوب به دی نه و ترسحره پـــوری

چه لړخه درد به په ژړا کـــړمه

که وطن چاڼ کړمه په مینی پـــسی

که لټ په لټ دغه دنـیا کړمه

بی ریاخاصه پاکه مینه به ســـتا

کله په بل زړه کی پیدا کـــړمه

دمحبـــــــت غیرکی دی وروزلـــم

په عواطــــفودی دانــا کـړمـه

اشنادی کړم له خوشحالیوســــــره

تا په مسکا تا په خـــندا کړمه

که وایم ستاغیرکی جنت وزمــــــا

پوه شوی نه یم اشـــتبا کـړمه

جنت خوټیــټ ستا له قدم لاندی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب مې دی خدای اومــربی مې ته ئې

پیدا کړم خدای تا تو انا کــړمه

ودرولـــــم تا پخـــپلو پـــښو

بیا دی بلد په ګر زیدا کــړمه

ځومره وړوکـــی ومه لـوی دی کـړم

یوه قطــره وم تا دریـا کـړمـه

دوروروڵی پــه رابطه بانـدی تـا

د چا روکـــی د چــــا لالاکـــړمه

درس ته لیــږم تا په څه زاریـوه

په څه خـــــواریو دی مـــلاکړمه

چه زلمی شــومه هم دی پری نښودم

د بـــــل دپــاره دی داداکړمه

تاسړی کړی یمــــه ګرانی مــوری

د کار سړی که کړمه تا کــړمه

ستا احـسانونه بی حســابه دی

ستا کوم یوحــق به زه ادا کړمه

نوروته لــوی تا ته وړوکـــی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان   به وړوکی درته بــیا کړمه

قدراومقدار

دچا فخرد سیسی ،زرکی په ښـــــکار

د بــل فـــخر   په وژلو د ښنا مار

دوړکی کــار وړوکی د لوي لــــوي

د هرچا قدر دخپل کار په   مـــقدار

دعقاب پروازته ګوره چرګ ته ګـوره

چرچرک چیرته او چیــرته موســیقار

چاسره نقـشه وړه چـــاسره لـــویه

یوبه خـونه جـوړوی بل به لوی ښار

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک سینګارکوی څوک کارکوی څوک لوبی

مــلتــونه جــوړوی ملی مــعمار

عــادی خلک به کوی عــادی کارونه

نوابغل لـــری په کـار کی ابتکار

دتاریخ جبرکوی لوی لوی حکمونــه

څه راوزی جــریده کی د روزګـــار

ډیره لویه غیرږ په کارده مستقبل ته

لوی جریان کی ئی چه ښکاری څه آثار

زړونه داسی ګواهی کوی چه هرګـوره

نوی نوی څه راوړی لیــل و نهـار

لوی بدلون دی راروان په دغه لوری

وڅاری دشــپو او ورځو لـویه لار

ډیر وړی ډیر څه راوړی انـقلابو نه

نه پریږدی یو سړی خورد او بل خروار

ولـــــسی نظام هرڅه خلکوته سپاري

هـــــم د کار مســوءلیت هم اقتدار

مساوات نشی راتلی څــو چه هیواد نه

بـــاداری آغایی کـــــډه نکړی بار

چه پیداشی اطمینان خـوشی په زړه کی

نیسی ځـــای دخلکو زړونو کی سر کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبـــــینی بدگـمـــانی غلط فهـمی

نه وی خلکوکښـی چه خـــلک وی امـیدوار

ژوندی کـیږی امیدونه اسری هـــیلی

په افسون د مـحبت په ښـه کـردار

عـلاقه نظر هـغسی نه جلـبـیـږی

لکه څـوک چه جلبوی علاقدار

نه په چـل باند ی کـیدی شی نه په جبر

څه چه کانــدی شخـصـیت د یو کاردار

زړه چه ښـه شی په ښه زړه بیاهرڅه کیږی

هـغه کیږی چـه نه کیـــــږی په اجبار

صاحب

خپل تورمخ نه وی خـــود بیـن نه دي

خــپـــل بدلــــــیدی نشی بدبین نه

که هرڅومــــره وی ظـــاهراو با هر

ورته ګوری ظـــــــاهـــربیـن نه دي

دعـــدالت تــــــلی ته ګـــوری کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچه په شا نی پـــــله بیـــن نه دي

هغه دی مخـــی لـــره نه ورځی هیڅ

چا ډیـــــــرپیمخـــــی ماه جبین نه دي

ورتــــــه وایه !دنــــــــیازمنوبد حال

صاحب نازنین دی نیاز بین نـــــه دي

سبک نظر

درانه پـــــیتی په مایه اوښانو بارو

یو په بل پـــوری تړلی لوی کتارو

غړغړې وې بادیده له خولی زګونه

غړمبیده اوښان له ځـــــرمی ډیرپه قارو

یولوربل لوریځې غـــــاړې غړولې

سم په لاره باندی نه تــــله نا قرارو

د کتارمخکی ساروان وپه خره سور

اوپه خره پسی مربوط داوښ مهارو

مشکل نه و تحـــــمل ددرنوپـــیتو

لوی مشکل په یوه خــــــره پسی رفتارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا   ذلـــت داوښ همـــت نشو زغملی

ورسره ځکه احســــاس د ننګ وعارو

اوښ ویل ما د انــسان بـــارونه وړي

په دی کار کښی کـــړی ما کله انکارو

سرکشي مي کــــړې نه ده له انـــسانه

زمامدارمی کــــه ناپوه که هـــوښیار و

په هرلوری ورپـــسی یم روان شـــوي

که په لاس کښـــی د ماشوم زما مهارو

مګرخـره پسـی د ځان تړل نه غواړم

ماته د مره سیـــک نظر کله په کار و

انسان څه چــه اوښ ئې هم تحمل نه کا

شیک نظر ګوره له هر باره درونډ بارو

مساوات

حـیوانات د غـــرورغــــــــو او د ځـنـګلونو

په جرګه سره راټول شـــــــــوه په ســوونو

ویلې مونږ به ترخـــــــــوګرزوبی نـظامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشئ!جوړکړولـــــــــوی مجلس داولسونو

دوي به جـــــــــوړکاندی قانون دمونږ دپاره

د انصاف د عـــــــــدالت په اساسا تو

د ځنګله قـــــــانون اوس بد ښکاری هرچاته

مونږ یادیـــــــــږو د وحشیانو په نومونو

دنـــیا ډیره ترقی کـــــــــړی هرګـــــــوره

ډیر تـــــغیر کــــــــــړی حالاتو او فکرونو

مونږ لا پاتې پـــــــــــه زاړه حال یوتراوسه

ځئ چه تیرشولـــــــــــه زړوزړو خـــیالونو

جرګه جوړه شـــــــــوه مجلس هم افـتاح شو

وکیلانو شروع وکـــــــــــړه په نــــــطقو نو

سوی ویل چه مساوات ډیر ښه اساس دی

تیټ و پاس دې منځ کښی نه وی د حقوقو

دې پوه شئ چـــــــه مونږ واړه برابر یو

وباسئ ! د تـــــــفوق خیال له سرونو

ټول به حق د ژوندلری په دې وطن کښی

برتری به نه وی هیـــــــــــځ د نژادونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــــــــه رازخبرې نه وې لا تمامی

قطـــــــــــع نه وه سلسله د تقریرونو

چه مجلس کښی سراوچت غـــیظ وغضب کړ

حالـــــت بــــل شو تبل وخـــــــوړقوتونو

لـــــیوه وغړمبېږ په   قهر ئی سوی ته ووې

راته   وښیه! منـــــګولې د لاســــــــونو

نه دې داړې زما په ځـــیر نه دې نوکان دی

بــرابــــربه ځـــــنګه شو په تش حرفونو

په دا   دمره   وړه خــــوله لوئې خبرې

حـــــماقت دی تجاوز دی لـــــه حــدونو

دی   وینا سره بیا سوی په وینو سورو

لیـــوان ګــــــــډ و په رمو کی د پسونو

مجلـــــــس شو ختم هـــیـــبت په ټولو راغی

لــــنډ و عـــــمر د دارنګه صحــــــــــبتونو

ماهیجن

سرکښی د لښکر خـــــــوروان یم مګر افسرنه یم

لکه په کلام کـــــــــــــښی مبتدأ یمه خبرنه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم بنیادي کاڼی د دی لـــــــــــوی ودانۍ ځکه

خاورولاندی یمه څـــــوک می نه وینی بهرنه یم

ستا د مخې سپـــــــــر او د تورو ګذارونه خورم

جنګ جګړه چـــــه نه وي بیا لایق ستا نظر نه یم

هرڅه زما په ســردي په وطن باندی می سر ایښی

نه وایم سردار یمه خـــــــــووایمه بی سر نه یم

وینم ګورم اورم چه نورڅـــــه کوي مونږ څه کوو

ستانوکر که یمه مګر ګـــــــوره کورو کر نه یم

یم لکه زیتون په تـــــــــــــورو غرونو کښی

لوی بې تربیته شوم خـــــــوبیا هم بې ثمر نه یم

دا زما نصیب دی زه همـــــــــدغسی راغلی یم

زړه بایلم په هـــــــر چا زه د هیڅ یوه دلبر نه یم

زه به غریبی کړم تـــــــه زما په سر خاني کوه

تابه معتبر کړم کـــــــــه زه خپله معتبر نه یم

ځوچه یو لر نشی بل یو کله بـــــــر کیدالی شی

ځکه ما نه بر ئې چــــــــه زه بنکته یم بر نه یم

ته له مانه مخکی پــــــه دې راز بنه پوهیدلي ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د سر دعا کومـــــــــه ځکه چه زه سر نه یم

نن او پرون

دنن فخردپرون ورځی پـــیغوردی . دپخوا وختو بینا اوس کر و کور دی

دپرون میرمن وه سل پردوکی پــــــته .اوس سرئې نیمه تنه لوڅه سر؛سرتـوردی

تقاضا د زمانې ګـــــوره بد لیږی . کله یخ سیوری په کارکـلـه سور اور دی

کله وچ زورحکومت کا په جهان کښی . کله تندر د باران په ښاڅـــکو سپور دی

چاوې زوړحاکم په نوی بدل شــــوی. که رښتیا وی زوړحاکم خو ظلم زور دی

وائی چوپ ښه !غلی اوسه هیڅ مه وایه. له منطق نه دناطق حیوان زړه تور دی

چه بې تورو دې په تورو سپین خبر کا . جهان ځکه سبا سپین بیګا ته تــور دی

د زړه دنیا

لاس به هیڅاته کله اوږد نکړی . که دې تر لاسه د زړه دنیا کړې

ډیرسوغـــــاتونه ډیر دو لتونه . له تاسره شته که ئې پیــدا کړې

دزړه په کور کښی شته جهانونه . که دزړه خونه لړ څه رڼا کړې

که پخپل زړه کښې رڼا نه وینی . ړوند ! وایه ! خدایه ! سبا کړ ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه کيږو؟

مونږ هم زړه لرو ښه ژوندته هوسيږو . چه دنورو ترقی وينو پخـــسيږو

اسرې هيلې اميدونه لروزړه کښی . خوهيڅ نکړو تشه طمع کی اوسيږو

ډيرمين په آزادئ دموکراسئ يو. چه ډير لږ ورته نږدې شو تری ويريږو

نورڅه نه وينو بس وينو ښه خوبونه . په واده د خوب خونه پلرونه کيږو

داچه مونږ هرڅه کووزمونږکارنه دی. خدای خبردی چه دچالاس کی لوبيږو

ډيرساړه اوډير تاوده شويوه آن کښې . په يوه پوکي توديږو اوســـــړيږو

ته خپل کار په بې غمئ کوه رقيبه ! .مونږپخپلوکښې ډيروران يونه جـــوړيږو

فريبونه راکوه نورڅه رانکړې . که سل ځـــــله وغوليږو بيا غولـــيږو

زوروره !ستاچاړه زمونږه غاړه . د قانون په حکو مت مونږ نه پوهيږو

دوه قدمه که په مخ ځودرې په شا ځو. په دارنګه تـګ کوم ځای ته نه رسيږو

ماشومان دي چه لوړيږی کال په کال

مونږ زاړه ؛هر کال له بله کاله ټيټيږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست

سیاست د عقل ؛فکر زرنګی ده . خوکه ځان ځوک زرنګ ښئ لودګی ده

چل؛فریت؛تګی ئي وه توښه دلاری . چه راغــــــــــــــلی له کاله د فرنګی ده

په زړه یوراز په خوله بل راز عمل بل راز . دظاهر باطن خلاف فر زانګی ده

سیاست او اخلاق نه سره جوړیږی . د یزید او د حــــــــــــــسین بیګا نګی ده

په مطلب یی هرځوک نشی پوهیدالی . اشـــارونه جوړه ژبه د ګونګی ده

اتفاق کښي يي نفاق پټ دی هر ګوره. آزدی يي په بل ډول بنـــــــدګی ده

منګی ډک وی له اوبونه خوله يي وچه . سیاست سره همدغه شان تګی ده

تګی مه کوه دبل په تګی پوه شـه! . په تګئ نه پوهــــــیدل خو سادګي ده

دشپوورځوله رنګونومعلومیږی . زمــــــانې بده ګڼـــلی یکــرنګی ده

چه هروخت کښی ډیره ښه ښکاریږی هرچاته .دسپین مخ اوتوروزلفودورنګی ده

دژوندون تابلوته ښائی ډیررنګونه . څه بیــــخونده په یوه رنګ زندګی ده

چه مدام په یوه رنګ باندی لیده شی. تــوره ورځ د غریب ښـه درنګی ده

ټول عالم که مددګاردبیچاره شی . بیا هم ګـــوره داچاره بیـــچارګی ده

چه ژوندي غواړی له مړونه مرادونه. دغه رنګه زندګی خـود مردګی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرنوشت

سرنوشت گوره چه څـــــــوک ښکله شان ور کوی
زاړه مړ ژوندی پرېږدی پـــــــیغلی ځوانان ورکوی
دورکـــــــــولو کار کـــــــــښی مهارتونه لری
ځوک عیاشۍ کښی ورک کړی ځوک په ارمان ورکوی
کله مغرور کړی ســـــــــــړی ښوښوچانسونوباندی
دومره ئې کړی معـــــــتبرچه بیا خپل ځان ور کوی
ته چه هرفکرکـــــــــــــوی زه درته دومره وایم
که ئې وزرونه ورکــــــــړه پوه شه! میړیان ور کوی
داسیاست زوړشوی چـــــــه لور پرېږده ځوی وژنه
اوس د نرتوب پـــــــــه وژله ابن عمران ورکوی
یوسړی خور سیاست خــــــــوری شخصیت دسړی
دسرسړی نه پریـــــــــــږدی قهرمان ورکوی
د بد بینی تیاره ئې دومـــــــــره کړه زیاته چه اوس
داجل وهلی خلک آب حیـــــــــــــوان ورکوی
بد گمانیو هریوبل ته تک تـــــــــــــورو ښوده
خلک دغلو ډله کښی زړونه خـــــپل اطمنان ورکوی
یوبل پسې لاځه ؛ یوبل ســــــــــــره هم نه ځی
په داسې حال کښی زړونــــــه خپل اطمنان ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېرو خپل پل غلط کــــــــــــــړاو په غلط لاړل
ملامت نه دی خلک کـــــــــــه رهبران ورکوی
چه غریبی کړی ورکه لــــــــــــه کورو کلی خنی
دغریبانو دښمن غـــــــــــــــــریبا نان ورکوی
چه خاین ورک شی بیخی او څــوک یې نوم وانخلی
دارالامان کښنی یی هـــــــــــم دفتر؛ دیوان ورکوی
که نا مطلوب شی وزیــــــــــرنو سفارت ته ئی لیږی
ګوره هیـــــــــــــــــواد څنګه بد بد کسان ور کوی
خدای دې خیرونه ورکـــــړی چه څه ړانده خوپالی
چه له نظره نـــــــــــــــــشی نظر بازان ورکوی

(۱)ددارالامان حریق ته اشاره ده چه د خاینو تیکه دارانو د خیانت دوسیې پکښنی وسوې

بی جلبه زور

چه بی قیده بی جلبه زوردهــــــــــــــــــرچالاس ته ورشی
عـــــقل ئې کوچ وکړی له سره رحم ئې زړه نه رابهرشی
مـــجاهد د آزادئ چه اقـــــــــــــــــــــــتدار ته ورسیږی
د قدرت هضمول ګـــــــــــران دي داد هرسړی کار نه دی
خیال ئې بل فکرئی شی چــــــــه ئی لاس په نوروسر شی
بیا هماغه سړی فکرئې بل شی چه ئې لاس په نورو‌برشی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهاتیانو وخــــــــت تیرشوی اوی قوی ماشین په کاردی

چه پخپل ســـــــــرباندی نه وی او په سمو چاروسرشی

تحمل دانـــــــــــــــــــــتقاد خوضعیفان نشی کولی

ډیرقوی سړی په کــــــــاردی چه داپیتی ور په سرشي

شجاعت اوشـــــــــهامت دی که څوک حق شی اوریدلی

په دې رازباندې هرګوره د یموکـــــــــرات باید خبرشی

ملی شوری ۱۳دوره

نه پوهیږم چیرته بـــــه داسې شوری وي

چه د ړیری واک اخـــــتیار ئې د ملاوي

کله اورکله اوبـــــــــــــه وی کله هیڅ نه

ګاه دوسپنو نـــــــــینی ګاهـــــی حلو اوي

څه چه نن کاندې تصویب سبائې ردکړی

په هر آن کښی په غضب هرآن پخلا وي

تصمیم نیسی دې ماتـــــــولوته هرګوره

ماتول دخپل تصویب ئـــــې مشغولا وي

یووخت سپینه رڼا ورځ توره شپه کاندی

بله ورځ ورته تـــــورتم سپـــینه رڼا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خان مهربانی

خان ته سربښکته کول ســـرګردانی ده

د پـــــــــښو نه ده زړونــوستومانی ده

دا دروندپیتی چه په ســـــرئې ګرزومه

سردوخوري دچنګیز د وخت خانی ده

خبربشوی چه ورته وائې پری اخترشی

په نوکر د خان هـــــــــمدا مهربانی ده

غـلول چـــل او فریب هوښیاری بولی

هــوښــیاری کښی پټه شوی شیطانی ده

وایم زه له ولـــــوږې مرم ته له مړښته

وائې چوپ بنه! دغه برخه اسمانی ده

داسلام په نامه خـــــــه ظلمونه کیږی

مالــیدلی خـــانه ! ســـــــتا مسلمانی ده

چه دخواروغـریب خـد مت ته ئې رابولم

وائې کله زمـــا کـــــــــــارپادوانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــم زمونږه خـــد متګارهم مو باداردی

دا یوه عـــــملی بـــــــله زبـــانی ده

ښه پوهـــــیږم له بـــله ځایه الهام اخلی

کـــه څـــــه وایم وائیــــې دا بد ګمانی ده

نه ئې فکـــــر د دې ملک نه ئې لباس دی

په کــــالـــــه کښی ئې قالینه ایرانی ده

چه هر څومره څه لری ټول خارجی دی

بس یوازې تــــــــــذکره یې افغانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پالیسي

د غـــــــناد تن جامه کی مفلسی ده

د تـــــــقوی لباس کښی پټـه ابلییسی ده

دنیا دار که کله اغـــــــوندی خـمتا

د روپـــــــیو امیانی هم ګـرباسی ده

په ظاهره که قاتل په مقـتول ویـــــرکا

مرثیه نه ده سنـــــــدره حـماسی ده

څـــه چی وائی ښه وائـی واوره باورکړه

ته پوه نه ئی د ده ژبـــه ســـــیاسی ده

نن په سرځای درکـــــوی سبا خـپولاندی

دغه تیټ وپاس کیـدل دیـــــپلاماسی ده

تملق په اخــــــــلاقی ښه کښی وینم

اوس ئی نوم قـــــــدردانی حق شناسی ده

ډیرکارونه په هغه خـــــوله اجراآ کیږی

چه ئې کارقـــــــد مبوسی کاسه لیسی ده

چه په ژبه څـــــــتی هغه ئې خوښ وي

پالــــــیسی ئی په ربنتیا چه پالیسی ده

داخـــــــلی سیاست ډیردی راتیټ شوی

زیربنا د لـــــــوړمقام قد مبوسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایئـــــــی وجه یی وجهه کښی ده هرګوره

مؤثره علاقه خـــــــــــــــدایږو جنسی ده

مینوژب کښی چه بازارته لـــــــوڅه اوزی

مه وایه چه یارانه ئ‌ی لـــــــــــــباسی ده

نامردان وایی مــــــــــــردۍ کښی مزه نشته

خوندوره غوښه ګـــــــــــوره د خسي ده

په آغاز ئې مه غولـــــــــــیږه انجام ګوره

مالیدلۍ شهنامه د فـــــــــــــــــردوسی ده

له بل ځـــــــــــــایه ده راغلی دلته نه وه

د څوورځو مــــــــــیلمنه دیموکراسی ده

حاکمان ولـــــــسولان شوه نور څه غواړی

مونږ ته بس د موکراسی نیمه سی سی ده

ولسواله! ستا په خــــــوله به تول عمل کا

اولسی جرګه بیــــــــــــــشکه اولسی ده

که ((الفت)) ولاړ یــوازی په مــیدان دي

بیکسی ده هسې نه چــه ناکـــــــــــسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او دي

ماوې په زړه کښې به ځای درکړم ده وې برښه دي

ماوې قـــــــدم دي په ليمو، ده وې په سر ښه دي

ماوې ملـــــــګرى به دي يم په يوه لاره به ځو

ده وې چه پيټى زما يـــوسي ما ته خر ښه د ي

ماوې د خرو دوران تيرشوى خـر كاري ښه نه ده

ده وې ته پوه نـــــــشوې ملګرى نه نوكر ښه دي

ماوې هغه د سرســـــــــــړى دي په ښه نوم ياديږى

ده وې د ټول ولس د پاره بس يو ســـــر ښه دى

ماوې په يوســــــــــر باندى كله ټول كارونه كيږى

ده وې له ســل سرونو يو سر ښكرو ر ښه دى

ماوې ولس به شي بې سره كه ســــرونه نه وي

ده وې زما د سر دعا كړى دى بـــى سر ښه دي

ماوې چه بې ستــــــا له يارانو دانورهم حق لرى

ده وې ها ها په پاده خــــــــپل مال ته نظر ښه دى

ماوې خـــــــــــــدمت په صداقت قام او ملت خوښوى

ده وې تر څو چه چلــــــــيږى چل او هنر ښه دي

ما وې ملت كښى ډير صادق خدمتګاران شوه پـــيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده وي له داسی مـــــــــــــــــفسدانونه حذر ښه دي

ما وی هغه د خلکو خوښ دي پری ټولیری خلک

ده وي زه نه غواړم لیډر مـــــــــا ته بی لېړښه دي

ماوي چه پس له دي کوتـــک کوتکماری ښه نه ده

ده وي رښتیا د فریب دام د خولي منتر ښه دي

ماوي نورخلک اوس روان پاس سپوږمۍ ته خیژی

ده وي سپوږمۍ نه خوزما ځنـــګ کی دلبر ښه دي

ماوي چه خپل خیر نورد خلکوشرکی مه لـــــــټوه

ده وي جاهل دي اوجاهل تردی بـــــــتر ښه دی

ماورته وکړی ځوخبری د حــــساب و کـــــتاب

قیامت ئی جوړ کړ چه سل ځله تری محشر ښه دی

ترقي او تمدن

په دی لاره غوائی هم اوس په موټرو کی تیریږی

خو موټرته په خـــــــــتلوغوائی کله سړی کیږی

که سپوږمۍ ته سپی اوچت شی د تخنیک له برکته

په د لوړومـــــقامونو له سپـــــیتوبه نه خلاصیږی

چه وطن ترقی وکړی دځارویوژوند هم ښـــه شی

سویه د ژوند جـګیږی ماهیــــــــت ئی نه بد لیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه ډیربازارته لاړشی تمـدن سره آشنا شی

د مره فرق په کی پیــداشی چه موټرنه نه ویریږی

په سپیتانه که هرڅومره ترقی د چا نـــصیب شی

ځای ئې برمقام برشی شخـــصیت یی نه لوړیږی

لیاقت چه ښه تحلیل شی بل شی نه دی تصادف دی

احمقان په ښو چانسونو پخپل ځان باندی غولیږی

څوک چه ډیرله حده لوړشی وجود شی بی تناسبه

هرڅوک ګوته ورته نیسی له هرچاڅخه شرمیږی

که ډیرغـــــټ نه ئې سړیه پام کوه چه خپه نشی

هغه څومره په غذاب شی چه له حده ډیر غټیږی

ابتداء انتها دواړه مساوی دي که څوک پوه شی

وګوره !شیخ فانی نه بیا ماشـــوم طفل جوړیږی

دناپوه مقام ته رسي چه ښـــه پوه په ناپوهی شی

لوی پوهان اخرکی وائی چه په هیڅ شی نه پوهیږی

ډیر بینا چه شی نه وینی خوشحالی بیا په حیات کی

ښه لیدی نــــــــشی دانا چه بد بینی ته ورسیږی

رڼا ورځ ورته تورتم وی سپین هم تورورته ښکاریږی

بیا په دغه لمر هیـــــــڅکه دده شپه نه ســــبا کیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه جوړيږی؟

چه لوی کاردار ځان نته مکان جــوړوي

وايی لوی کور افغانـــــــــستان جوړوي

خوشی ناست نه دی ورته ښه وګــورئ

د حـــــــرم باغ لکه رضـــوان جوړوي

جنـــت ئی جوړ کړ خـو هغه به ورځي

چه ځان نه حــــوری اوغلمان جوړوي

وايی اصلاح مي کړه شــروع له ځانه

ځکه اول ځان بيا جهان جـــــــــوړوي

خرب ئی که جوړنکړ زيارت ئې جوړکړ

ليډر که نه جـــــــــوړوی ځان جوړوي

دلـــــته چـــــــه هريو پس له بله راځي

ځان نــــــه ولي بل نه شيطان جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مــــــــــــــــــدرسه کښې د اغيارو کله

څوک د افغان ځوی نه افـغان جوړوي

يـــــردي کلتورپردي لمسون له سری

حــــــــــــلقه بګوش د اين آن جوړوي

سرکی څه نه پرېږدی ماغزه يې مينځی

د سروينته يــــــې په ښه شان جوړوي

مود پرســــــتی دومره غالبه شوه اوس

ځان خــــرڅوی او چا ته ځان جوړوي

غلط علاج نه بې عـــــــــــلاجه ښه دي

ناجوړه ښه دی که يې وران جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې چله اوناچله

دلـــــــته کله څوک چليږي بې څه چله   دې بازارکښی خوبې چله دی ناچله
داهم چل دی چه خرپلار کړه خپله چارکړه   پلارګلوی مې د دي خلکو ولـــــــيدله
سيـــــــــاست په دې چل ډيربنه پوهيدلی   چه خــــــــپل ظلم عـدل وښئ هر کله
چل دانه دی چه هر چاته چل ښـکاره شی   چل هغه دی چه چل نه ښکاری هيڅ کله
چل ئې نزده چه په چل دې مشهور شوی   لغمانی دی څه چل زده کړی له کوم بله
هغه څه کاچال چلند د دنـــــــــــيا والو   ماملـه ئی د دنيا چـــــــــــه پر يبنود له
دا ښايسته دعاج ږمنځ يې په کار نه دی   چه ئې سر اوږيره پا که وخـــــريله
څـــــــــه په کار زری پڼه ده هغه چا ته   چه پـــــــښه ئې له زنګونه غوڅه کړله
په زينو د زړه رنځور ته ختل ګران دی   ماته لاندې خـــــــــونه ښه ده له برجله
چه ولس له هرې خوانه پريــــــشان وي   ته هم ښه ئې پريشان خـــــيالی اوربله

رڼا

د هــــغو له مــــخې هـرکله رڼا وې   چه په مخکښی يې د حسن تـــــجلا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسپین مخ په رڼا زړونه ژوندی کیږی — د بلبل ژوندن د ګل په تمـــــاشا وي

چه ښایست د چاپه سترګوکی ځای وکا — یونظرئي هم اکسیروی هـــم کیمیا وي

د جمال رڼا ته مونږه خوشحالیږو — منتظر د توري شــــپي غله د دنیا وي

له ښه مخه ځــــوک مخ نشی اړولی — زهدان ورته کــتونکی په غلا غلا وي

عـــــبادت نه ده ګناه ده ډیره لویه — که طاعت حقــــیقی نه وي د ریا وي

چوکی نه ده شخصیت دی د ساتلو — که چا خپل ځان پیــــژندلی په رښتیا وي

لوی دښمن د شخصیت شخصی نظام دی — په نطفه کی یي لا وژني که د چا وي

چه رڼا وی د ایمان د چاپه زړه کښي — دخپل وخت فرعون لره لکه موسی وي

ځوک چه لوی اخترکوی قربانی هم کا — سود زیان د دنیا هروخت خواپه خواوی

نه پـــــتیږی منورفکر مغزو کی — نه پـــــتیږی که د چا بدن کی سا وی

که رڼا ده د ښــــــکلا ده یا د علم — سخ د هغه چه دا نا وي یا لــیلئ وي

قبیله پرستی

با داری دي خــــوازاد نه دي قـــبیله کی دي اسیر

خــــیل او زی نه وتی نشي که وکیل شی که وزیر

دلـته ژوند قبـــیله ئی دي قبیله لکه قبله ده

تـــوجه ورته لري ټول که صغیر دی که کـبیر

فکرخوی قـبیلوی دي تش لباس ئې مــــدني دی

آغا نه دیموکرات کیږي که هـــرڅومره شي تنویر

قبایل اوعـــشایر لاپه قـــــــوت اوزورچلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــبيلی تـــــقويه کيږی مـــــليت خوارو حقير

جنګ جـــګړې د قـــبايلو په قانون کله حل کيږی

تـــــش په ښار کی په څـــوکسو قوانين لرې تا ثير

يو غلجی بل درانی دې څوک تاجک دې څوک ازبک

د **افغان** له کورو کلي خدايه ورک کړی دا توپير

شته په هر قام کی ګوندونه په يوه خيل کی خيلونه

شوه ټوټې ټوټې قومونه که مســــعود دی که وزير

فرقوی تعصبونه ګوره ورځ په ورځ زياتــــيږی

يو هم نکړی په دې کار کی نه تاخير اونه تقصير

چه اساس قبـــــــيلوې وې او احساس خاندانی وی

په ولـــــس يی نظر نه وي په خپلوانو وی زهير

د ملت په نامه باندی قـــبيلی ته خدمت کاندی

که احــمد او که مـــحمود دی ګــــنه يود بل نظير

خيال اوفکريی لوی نه دی که ئې نوم هرڅومره لوی وی

نه پــــيږی پری پوهـــيږی که اعـــمی دی که بصير

که تعبض اوامتياز وی هرڅوغلی په پرده کښی

نه پيږی پری پوهيږی که اعمی دی که بصير

فاميلی احساس غــــالب دي خويشخوری کله پــــيږی

که هـــــرڅو ئې پټوی څـــــــوک په خبرو په تقرير

يوه کورکی اوســــيږی د يوه کـــوريی مه بولـــــه

حيـــثيت يی برابر نه دی د بـــــا دار او د اجــــــير

قبـــيلوکی صاحبان شـــــــــته اغايان اوبادران شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی قانونه حکومـــــــــت کا خان وبیگ ارباب او میر

نامرئِی وزیران نوردي نه دا عین و جیم چه گوری

مجبور وګڼه هر ګوره دارسمی مـــــــــریی وزیر

حقیقی فاعل یو بل دي دا چه ويني مـــــــنفل دی

دی څه نه کا په ده کیږی که تخریب دی که تعـــبیر

همنوعی که دلتـــــــــه نه وي ده جنسی علاقه ډیره

چه ښه جنس ورته عرضه کا بیا د عرض ګوره تاثیر

که هرڅومـــــــــره وی بد مخی مخور او معتبر شی

چه سره ســــپین لری په کورکی یا ښه مخ درمنیر

مه غولیږه عالیجاهه که په خوله درته دعا کړی

جـــــوړه نه راځی په زړه کی د بډای او د فقیر

خوله په سوک شی ماتولی د سر سترګی ړندولی

خوتړلی نشی ســـــــــترګی د وجدان او دضمیر

د لـــــیکوالو وظیفه ده چه ازاد قضاوت وکا

ازادی اصلی معـــــــــــنی ده محررا! د تحریر

عدالت دیموکراسی هم دلــــــــــته شوه قبیلوی

او که دغه شـــانته نه وي څوک یي کله قبلوی

د شوری فضا ۱۳دوره

څـــــــــه طوفانونه د شوری خړه فضا کی وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندرړلی ســــــیلاب سیلی رعد بریښنا کی وینم

څه پیښیږی څه به کیږی ټول حیران غوندی دي

هر یوپه وهم په تشویش او په سودا کی وینم

مترقی او مرتجع یوهم خـــــــــوشحاله نه دي

نه په بډای کښی خوشبینی نه بینوا کی وینم

د ولایـــــــــــــاتو قـــــبیلو د مذهـــــبو د ژبو

اخـــــــــــتلافونه تفرقي نشو ونما کښی و ینم

د نوی فکر او زاړه فـــــــــــــکر د قهر ټکر

دلوی بـــــــد لون د پاره یسفک الدما کښی و ینم

چه خوری سرونه او په ویـــــــــنو مړیده نلری

قهر آمـــــیز جنګونه ډیر په اشتها کښی وینم

چه مونږ یي غوښه اوچاړه کړو د قصاب لپاره

نشم ویلی چه دا لوی فساد په چا کی وینم

له ناپوهی سره ګډ ژړند دی سیاسی مصلحت

پوهي سره مجادله په لوی لالا کښی وینم

څومره فاسد اغراض په څومره لفافو کی دی پټ

څومره فــــــتنې پټې په رمز او ایما کښی وینم

بیا به تازه شي هغه تیر او زاړه زخمونه

د غږ وهــــــــلو بد اثر په غـــږیدا کښی وینم

د افغانی وحدت په حـــــال می زړه رپیږی مدام

بله نقشه د سیاست پــــــــــه دورنما کښی وینم

د اتفاق نارې وهـــــــــــــــي د نفاق اور بلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وستی پټ کښی پټه دښمني زهر دوا کښی وینم

کومی جګړی چه قبایل ئـــي غرو رغو کی کوي

اثر ئي دلـــته د شوری شورو غوغا کښی وینم

که جنګ د اور شیبر کی بل کړی هزاره اوپښتون

د لمـــبو تاوئي د وکیل صاحب وینا کی وینـــم

ښی او چـــپ یو هم اعـــتماد په حکومت نلري

له خـــــلکو لری حکومت بله هوا کښی و ینم

په ســیاسي نظام کښی ځـــومره خلاګاني لرو

دا بی اساسه حکومت بیت الخلا کښی ویـــــنم

پریږده چه ډک زړونه کړی تش د اعتماد د پاره

پریږده چه ډیر څه ووائي خیر دي په دا کښی وینم

قهر که هر څومره زیات ډیری ویـــنا سره ځی

ډیر لوی خطر د قهر جنو په چیټیا کښی و ینم

د اعتـــماد جـــلـــسو ډیره آتــشیـــنه ویـــنا

آخر سرېږي د دي اور ایری هوا کښی وینم

په چاپسې ځی؟

نن په یوه پسي روان سبــــــــــــــــــا په بل پسې ځی

کله په ږیرې پسي ځـــــــــــــــــی کله اوربل پسې ځی

د اقتدار خولۍ چـــــــــــــــــه ایښي په هر سر باندې دي

سرته ئي نه ګورې خــــــــــــــــولۍ د قره قل پسی ځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرق د شپانـــــــــــــــــــه او د قصاب پسونه کله کوی

چه شنه گیاه ئی لاس کښی ووینی قـــــــــــــاتل پسی ځی

رنګ یی کړه ورک چه په خـام رنګ محض جلبل غولیږی

نه ماهیت نـــــــــــــــه ئی هیت وینی محل پسی ځی

لکه سرسام بـــــــــــــــــی فکره هری خواته لاس اچوی

د تحول په نـــــــــــــــــــامه محض تجمل پسی ځی

ځان غورځوی لـــــــــــــــــه ګړنګونو په یوه اشارت

منده وراخلی هسی نـــــــــــــــــه چه تامل پسی ځی

افتخارات اولـــــــــــــــــــوئې ګټې مشکلاتو کښی دې

د لوړ همت خـــــــــــــــاوندان ځکه په مشکل پسی ځی

نه ګورم

چه کـــــــــــرلی اســـــتعمار وي هغو ګلو ته نه ګورم

پردی ساز ته چه ګډیږی هغو ښـــــــــــــکلوته نه ګورم

له هغو ســــــــــترګو ځاریږم چه پکښی شرم و حیاوی

خدای دي عشق بې پردی نه کا پرتوک ښکلوته نه ګورم

که د فکر ښــــکارولو یا د حــــــــــــق ویلو ځای وي

د چا سترګو ړډولو غاښ چـــیچلو تـــــــــــه نه ګورم

په توده مینه چه نکړی دا ســـــــــاړه زړونه تاوده څوک

په تودو تود و خـــــــــبرو تودولو ته نه ګـــــــــورم

چه هـــــــــر څـــــه وران ویجاړ وینم کار خراب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خبرو يې چه جــــوړ کړی هغو څلو ته نه ګورم

دروغ او رښتيا

په رښـــــــــتيا ويلو ډير زړونه بديږی

آزادی د فـــــکر ګـــــــرانه تماميږی

سياست له حـــقـــيقت سره جوړنه دي

چه دا يوخوشحالوم بل خـــــــپه کيږی

ښه پوهيږم دروغ خواږه رښتيا ترخه دی

دې خوږوته زما خوله کله جـــوړيږي

داموږ تول ورته وړانده ښکاروکه څنګه

چه د شـــــرم کار کوی او نه شرميږي

په رښتـــــيا چه زوروړنلری سترګی

په رښتيا چه سترګی سترګونه شرميږی

د هغه قاضي به څه راز قـضاوت وي

چه قضائي خپل حاجت ته منسوبيږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا رښتیا ده چه د دروغو مزل لـنډوي
یعنی دا چه سړی ژرځای ته رسیږی
چه د چا په نوکری سرلوړي کاندې
سرله دیـــنه زیات هیڅکله نه ټیټیږی

د درګاه سپي

د صاحب د درګاه ســــــپي
د غـــــــریب کاله سړی
په نظر کښی یو شان نه دي
یو ئې خــپل دی بل پر دی
د جــــــناب په نامه یادیږی
د لـــیـلی د کوڅی ســـــپی
جــنـاب نه دی هـــــر سړی
که مزدورشی د صاحبت ځوک
له هر چا نه وی بی قـــدره
که ځوک ځان ورته سپی کاندی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صاحب پری خاص نظروی

سړیـــتوب ساتل ګــــــناه ده

په حــضور کښی د بـــادار

په نظر کښی د اســتــثمار

هغه سپی چه صاحب کور کښی

په نــعمت او ناز ســــــاتلی

یو سړی د ســــــپی خدمت ته

بودجه کښی منـــــظور شوی

نورو سـپـیو غــــوندی نه دی

له مـــــــزدوره معـتـبر دی

د صاحب چه پری نظر دی

صاحب وائې زما سپی ته

د ســــړی په نــظر ګورئ

په ادب کښی یی هـــیڅکله

له انـــسان نه کــم مه بولــئ

اودس نه ماتوی کـور کښی

ځــــــې د باندی چیرته لرې

چه یُـــې نکړئ چغه کـــورې

له دهـــقانه یُی ژوند ښه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صابون مینځلی کـــیږي

ډیر خواران او غـــریبان يې

ژونـــدانه ته هــوســــــیږي

لکه ســــپی د یــورپیانو

نازوی ئې بي بي جـــــانه

چه په ســـپی ده مهربانه

د ســــپی دا قـــدر چه ولـیـد

بې هـــمته انــــــــسانانو

ډیرو ومـــانه سپــــیــتوب

د دنــــــیا د صـــاحـــبانو

سړی سپی شوه سپی سړی شوه

د صــــــــاحب له برکـــته

او زمونږ له دون هـــــــمته

که انسان اســـتخدامیږې

عملاً د سپی خدمت تـه

د قانون نظر خو ښه دی

د انسان لوړ کرامت ته

حقوق واړه مساوی دي

د بـــداي او د فـــقـیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

لاړم دارالمجانین ته
هلته و ځولیونی
ډیر بی قیده غړیدل
ژبې نه وی په فرمان
ازادی وه د بیان
په خبرو بندیز نه و
نه و دار د څارنوال
د خطر احساس هیڅ نه و
بی پروا و ناطقان
نا خبر له این و آن

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدې رنګ په رنګ خبری

بی ادابو بې ترتـــــــیبه

د هر چــا کلام مصؤن و

لکه ځــــــوی د پارلمان

لـــــه قـــانونه په امان

دروازې که وې تړلی

ځنځیر پـیــچ و لـیوني

په نامه شــــــفاخانه وه

هـــــیچا نه باله زندان

بـدل شـــوی و عنوان

له هــغه ځـــــایه چه لاړم

د محــــبس تورو کو ټو ته

هوښـــیاران لا په عذاب و

تـــــــرینه ښه و لـــیوانیان

دا د عقل دښــــــــمنان

په پښو کی زولـــنی وې

په لاسو کښی اتـــــکړی

هـــــوا حبسه رڼا نه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون ډېر و هر اسان

په بد حـــال کښی و بنديان

مـــــګر ژبې بندې نه وی

ويـــــــنا وه ډيـره ازاده

نه له بند ځخه بـــــنديان

نه له اوره پتــــــنګان

چــــــه راووتم له بنده

تګ راتګ هر لور ازاد و

هر څوک و پخپله خوښه

غــــــلامۍ ته و روان

د يوه د بل بــــــندګان

آزادی د فـــــكـــــرنه وه

ژبې بـــــندی وی له ډاره

په احتياط احتياط مجلس کښی

غــــــږيدل به وزيران

وايه! چـــــيرته و زندان

په کوم ځای کښی و بنديان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محیط تاثیر

سوزوي مو اوبه هم چه په جوش راشی
اوبه اورشی که محیط ئې وي سـوراور
په اوار بستر کښی سیند درمی ارامه
خوپه چړ کښی یې بیا ګوره شر و شور
په هر څه کښی د محیط تاثیر ته ګوره
وی بې زهره وچه اوبو کښی وي منګور
لوګی اورنه دي پیداخوښوک نه سوزی
د محـــیط اغـــــــــیزه کله لری مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یوه پــښته رڼا او لوګـــی دواړه

د یوه مخ مــــنور او د بل تـــــــور

د مظلوم د زړه تاو ساړه آهــــــونه

ســــــــوزوی دظالمانو کلی کور

د ظالم عاقبت خـــواري له هر چانه

ما ډیــــر خوار و زار لیدلی ظلم زور

ډیر سپاره مستو آسونو غــــورځولی

یزید هم د اقـــتدار په آس و سپور

د دهقان درس

وایې چیرته په کوم ځای کښی یوه د هقان و

چه رستم د زمانی ورته حـــــــیران و

ډیر غــــــویان یې سترې کړی وجغ لاندی

په قلبه کی ئې اوبه کړې ډیری سپاری

نری شوي ئې په لاس کښی ډیر یومان و

کار او زیار ته ئې ورکـــړی امتحان و

د خپل مــــټ او بــــــازو له بـرکــــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر چانه ئې ژوند ښه کــور ئې ودان و

له نســـــتۍ نه راوتلی و هــــــــستۍ ته

له وچ ډاګه ئې جوړ کړی ګلــــــستان و

رســــــیدلی ئې باغـــــــونه و ثمر ته

د انګورو وږی ځوړند شان په شان و

چه   ناڅاپه   دا د کار سړی رنځور شو

بیاپکښی نه هـــغه زورنه نه هغه توان و

چـــــه د باغ د ونـــو ونکړه پالـــنه

د زامنو   په هــمت کـــښی ئې نقصان و

باغ له دربو له کـــبلو څخه ډک شــــــو

د وحشی بوټو له لاسه هـــر څه وران شو

نیستي بـــــیرته راروانه شـــوه کاله ته

چه د کار ســـــړي رنځور او پریشان و

د دهـــــــقان ووې ای زما خوارو زامنو

له یو تاک لاندی ما ایښی ډیر شــــیان و

اوس ئې ځای ښودلی نشم دومره وایم

چه وړیائې مـــه ګڼئ په قیـمت ګران و

که په لاس درشي نیستی به موشی غوڅه

له روستۍ سلګۍ سره   یې دا بیان و

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دهقان زامن د پلار له مرګه   ورروسته
شپه اوورځ په باغ کښې ستړی اوستومان و
د هرتاک بیخ ئي ســـپړه چه څه پیداکړی
پـــه تلاش کښې د موند لو   سر ګردان و
دباغ خاورې لاندې باندې شوې څـــوواره
هیڅ پـــــــیدا نه شوه د ورکی په ارمان و
پـــــــس له ډیرو زحمتو ډیر و خـــواریو
تفاوت د باغ حاصل کښې صد چـــندان و
د دهـــــــــقان عملی درس د رمز په ژبه
کړه ثابته چه د تاک لانـــدې ډیر شیان و
چه د کار سړی جوړ کاندی لــــه بیکاره
دغـــــه پـــوه او هنر کار د دهـقان و

چا څه راوړه او چا څه

چا جهان ته تش کـدو غـــوندی سر راوړ
چا په سر کښې فکر لوی لکه غــر راوړ
چا د شمع په شان خپل کور رڼا کړی
چا سحرغوندی له ځانه سره لمر راوړ
چاته تـندر ځان سره دی مرګ راوړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باران څـــاڅکو صدف ته ګوهر راوړ

راووړ اِنجې ډیر ناوړه بوی جهان ته

ګل دنــــیا ته خپل وجود معطر راوړ

یو ښاخ ګوره تش کوتک شو د وهــلو

بل ښاخ ګوره چه ئې سیوری ثمرراوړ

له یوه لرګی نه دارجوړشوبل یوټِل شو

چا له ځان سره خیرونه چا شر راوړ

چاکړه زیاته دښمنی په دی عالم کښی

چا پیغام د محبت د بـــــــــشر راوړ

د چا لاس کښی تیره توره ده ګواښیږی

چا د پـــوهې او د فکر هـــــنر راوړ

چاد خلکو د امید سترګی ړندی کړی

چا د زړه سترګو ته نوی نظر راوړ

انسانی فکر ئې جګ کړ تر افلاکو

د بشر پـــوهی لره ئې وزر راوړ

هغه مه هـیروئ هـیڅکله عـــالمه

چــه عـــالم ته ئې د مـــینې اثر راوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ښکلا مین

ځوک مین په ښکلا ځوک مین په ښـــــکلو
یو په خوله تری اخلی خوند بل په کـــــتلو
د چا برخه د ښکلا درک و احـــــساس
د بل برخه وی جنسې د لک و تــــماس
یولیوال وي چه تری واخلی خوندخلوت کی
بل وی محوه په جـــمال د طبیعت کښی
محــبوبه د هنر مند ښــــــــکلی معنا ده
معشوقه د بـــوالهوس پادر هـــــوا ده
د چا ســـترگی ځاری ستوری او سپوږمۍ
د چا برخه هـــــــــــوسونه خر مستۍ
د یـــــوه نظر په شکل او صورت وې
او د بل محـــــــبوب خـــپله محــبت وې
ظاهر بین په سپین پوستکی میـــنـــــیږی
سطحی مینه ځی پوستکی ژر توریږی
شکلی وی فــــــانی ښکلا ده بی زواله
بـــی نیازه له گانو له خــــــــط و خاله
د ((الفت)) محبوب عرض نه دی جوهردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نظر کښې ئې چه ښکلې دی هنردی

څلوريځی

فکر کښې خيال په خيال کښې فکرنيول

معنی ته رنګ ،رنګ ته معنی ورکول

د شاعـــــر کار دي شاعـــــــری وګڼه

د زړه په سترګو خوب په ويښه ليدل

د معنا د زړه په راز ورمز خبريم

دژوندون ښکلا ته سترګی اونظريم

دادلاسه او پښو کار له مامه غواړی

خيال او فکر ته پيدا په شان د سريم

هغه وينم چه يي نورنشي لـــــــيدلی

هغه وايم چه يي نورنشي ويـــــــلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څوک د حال په ژبه نه پوهيږی

زه په ژبه د مآل یم غـــــــــر.يدلی

څلوريځی

که رښتـــــــــــیا نشي ویلی اوسه غلی

دروغ خومه وایه که ځان ګڼی ښاغلی

آس يې مه بوله براق ورته مه وايه

بی لکی خره ته که خر نشي ويلی

يخواکور کښی بي بي ناسته وه مستوره

تـــــله بازار ته په سودا پسی مزدوره

اوس بي بي سر توره ووته بازار ته

ده مزدوره د کور ناستي ته مجبوره

څلوريځی

غــلام عقل غــــــلامی لــره پــيدا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره پوه په خوی اوبوی دخــپل آغاوي
چه په خیال کښی ئې سباکه یوڅه ګرزي
ده ئې وچولی کښی لوستي ډیر پخــواوي

د آغا ګناه بي بي غـــــــوندی مستوره
د مزدورګناه هم وی لکه مــــــــزدوره
بي بي نشی لیدی څوک مزدوره وینی
څه به وایم د دی خـــــــلکو له شعوره

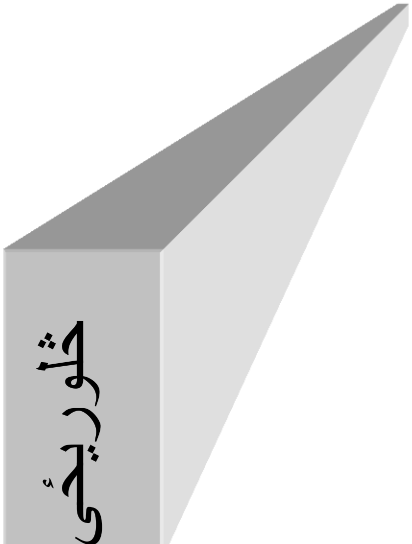

لـــــــه ټوټکو غــــــــواړی اثر د مسیحا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــــــتوري غـــــــواړی له زانو د هوا
احمق سپي ته وابنه ږدی اوبښ ته هډوکی
کـــوي ړوند ته اشارت ګونګ ته وینا

حکومت که قانونی نه وي شخصی وي
دآغا ،آغازاده او د بـــي بــــــــي وي
کورنی او خیلخانه پکښی خاني کا
قندي ګل شاګل ماګل پکښی خوندي وی

ځان د چا غلام کړه که په نورو باداري کـــوي
سر تیټول زده کړه که کارونه سر کاري کـــوی
هـــلته زوروړته په ګــــــونډو لاس په نامه اوسه
دلته که فرعون غوندې په مونږ کلانکاری کوی

ته ئې چه بد ګــــنې هغه خلکو ته ښه ښــــــــکاریږی
تا ته خوارږه خلکو ته زهر ونه وترخه ښــــــکاریږی
چه په مجلس کښی یی ساتې د سترګوتورشی د قام

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه په قصرونو کی ځای ورکړي هغه غله ښکاریږی

معکوس شوي اساسونه د هــــــــستۍ
ځکه لوړ مقام ته رسي په پــــــــستۍ
ډیرخه مومي چه له ډیروشیوتیرشي
غلامان یې کړه خانان خان پر ستۍ

څلوریځی

هم شعرونه هم کارونه کـــــــړه جوړ
دلیک لاولوست مي کتابونه کړه جوړ
دوه پښـــــتانه مي نکړه هیـــڅکله
که مي هر خومره مجلسونه کړه جوړ

قهرمان د ســـــــیاست دي هر یزید
ولایـــــت لره په کار دي بایــــزید
شاهان فخرد دنیا په تخت وتاج کا
ادهم تـــــاج نه بهتر وګانه تبعید

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــــانون وی اول نظر کښی ډیرښاغلی
چـــــــه لانه وی د عمل کـــورته راغلی
نقص اوعیب ئې په عمل کښی معلومیږی
خصوصاً که چلوونکی وی نـــاولی

چه دویـــنې درجه دې نــــــشي دنګه
نـــورڅه مکړه زندګی دې کړه بلمنګه
ژوندون هـــله شی بې مالګی چه سړی
سترګی پټې غوږکړی بنداو ژبه ګونګه

مخالف وي یوله بله حال او قال
په وینا کښی ګوره عکس د مقال
د پښتودا حماسي عالی شعرونه
درته ښئ د پښتون پریوتی حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښـــــــــــتون ډېر دي تيرايستلی شاعرانو

مغرورکړی په ستايـــــــــنو اديـــــــــــبانو

که اوس سل ګزه کوهي کښی ښکته پروت دی

ورتـــــــه ځان ښکاری اوچت له کهکشانو

څلوريځی

لاپې شاپې ځان ستايل غټې خبرې

که هر څووی زړورې زوروري

قوت نه دي کمزوري او بيوسی ده

شاعرانوو راغوستی خول اوزغرې

ښځه حق لري د ژوند او کار کـــــولو

لکه نرد لــــــــياقـــت څـــــرګندو لو

په دي شرط چه اهليت وښئ په کارکی

نه چه ځان ښئ په ځان سينـــــګارولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماموريت که په ښه وجه ښه صورت وي

لبسرين پوډر ته به څه ضرورت وي

کار ورانيږی نه وايمه چه څه کيږی

که معيار د لياقــــــت زيب و زينت وي

د ځان ساتلو پوهه عامه ده هر چاسره ده

هم له انسان هم ځناورو د صحراسره ده

د حـــق ساتلو او د ځان قـــربانولو پوهه

لـــــه اولوالعزمو لويوخلکو د دنيا سره ده

د کار خلک نه کـــوي ډيري خـــبری

د خولي شور کله کوی د جنګ لښکری

چه ســــــندری جوړوي هغه وي غلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندرغاړې وايي شيه او ورځ سندرې

فـــــکرمه بيايه يوی خواته مدام
چه محدود نشي هرلورته کوه پام
مقيد ئيي د ګاډیَ آس غوندی نکړی
له او هـــــــا موئيي ساته په اهتمام

څه په کار به د چا هغــــسې شوری وي
چه د ږيرې واک ئې لاس کښی د ملاوي
کله اور کله اوبـــــــــه وي کله هيڅ نه
ګاه د وســپنو نــينې ګاهی حــلــوا وي

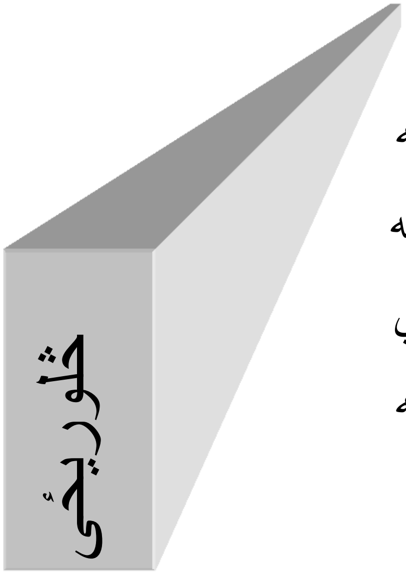

ځـينې ځيــنې تــشوي پکـــښی ډک زړونه
ځينې نور غـــواړي چه ډک کړي تش جبونه
په وينا کښی چپ په رايه کښی چه راست وي
مخـــالـــــفـــه ئې ده ژبه نه لاســــــونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــرچا هــر څــه په يو رازنه دي لـيدلی
څوک يوراز اوڅـــوک بل رازدي پوهيدلی
د ګـــــــــمان که نه وي حـــقيـقـت کښی
چـــا چه نوري دي غـــولولي غــــوليدلي

په جهان کښی چه مردوده باداري شوه
روحاني رنګ کښی راووته پيری شوه
د پيری او مريدئ بازار چه سوړ شوه
سياسي رنګ ئې پيدا کړ ليډری شوه

په ورانکارو چه کارونه جوړوي
حقيقت کښی جوړکارونه ورانوی
ياتګی يادېـــــره زياته سادګي ده
که بتان په بت پرســــــتو ماتوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبینی نه ځی که دید هم لاړ شی له لیمونه د چا
په تن مینځلو خیری نه اوزي له زړو نه د چا
یقین راځي راځي د یو د بل په خــــبرو باندی
بد ګماني نه ځی هیــــــڅکله له مغزونه د چا

په تعلیم به یوڅوک پوه په زیرو زورکړی
بی هنره به صــــــاحب د کوم هنر کړي
ورپه سربه کړي خــولۍ د پوهــنـــتون
باورنکړم چــــــه بدل ماغزه د سر کړي

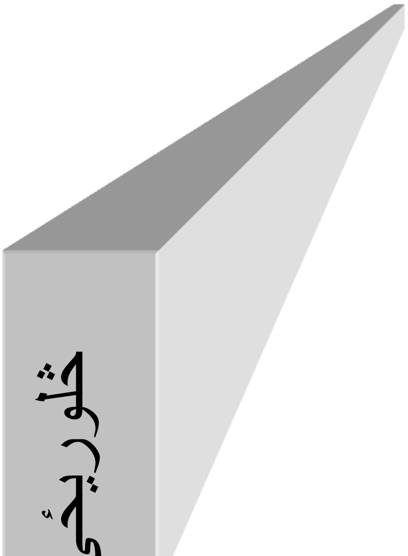

له ځـــانه لري شه چه ځان ويني
جهان نه اوزه چـــه جهان ويني
نه ډير نږدي ليدی شي نه ډيرلري
نه به تورتم نه ډير روښان ويني

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو بيكاره اوناكاره به كاردار كــړي
يوبى واكه اوبيوسه به واكداركــړي
د يابو زين افساربه كــړي د زرو
گمان نكړم چه بدل به ئې رفتاركړي

داعادي كـــــــــتابي پوهه چه يادېږي
په ليک لوست باندې هرچاته حاصلېږى
دماغي انـــقلابي نـــايابه پــــــــوهه
كله كله كــــــوم شاعر كښى پيدا كيږي

وژله يـــــــوازې د تيغ كار نه دي
مارهم قاتل دي خوخونخوارنه دي
چه بشرى كـــــــــرامتونه وژني
هغه گڼلى چا خــــــونكار نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که انسان د خیتې نوم وي نور څـــه نه وي
پروا نشــــــته که پراته ورته واښـــه وي
که دماغ سترګی غوږونه زړه او روح وی
بی هـــــــــنره ژوند به بلمنګه ساېه وي

څلوريځۍ

که هرڅومره غولیدلی عام نــظروې
ظاهربین ساده سطحی اوکــورکروې
که هرڅومره ښه منقوراوبد منظورکا
بــیا ئې هم قــضاوتونه معــتبر وې

چه شوتله په آخـــورکښی وي واښه وي
چه په مالګه په کاسه کښی شي ساېه وي
د انسان د ژوندون مالګه کیـفــــیت دی
فــرق ئې نه وي له حیــوانه که دانه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعربوسه غــــــواړی کنځلو سره
نه غواړی قـند مخلوط له ګلوسره
کابــینه غــواړی اعتماد له شورائ
له ســپکو ســپــــورو بد ویلو سره

د ظالم د زړه چول کار د موسی و
پکښی رحم اچــــــول کارد عسی و
ورکـــــــــاوه یوه ظالم بل بنه کاوه
یو د عـدل بل د مــــــــيني رهنماو

پیرکه خس دی بیاهم خپل مرید ته بس دی
مریدان دي ډيرکـــــــسان که پـیرناکس دی
له مریده بندګی د خـــــــــــــدای مه غواړه
که له خدایه ورته ګران پیر یو په لـس دی

عقل هروخت د ضعیف دلاسه امسا ده
له قوي سره کـه نه وی خــــه پروا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوډ اوړوند بـــې امسا نشي ګـــرزيدلی
تفنن د پـــاره لاس کښی د بـــــــينا ده

په ضعـــــيفه اراده عـقـــــــــــل حاکم وي
کـــــــه قـــوي وه اراده نوبيا خـــــــادم وي
د بـــشر خـــــد مت ته عـقــــــــــل پيداشوي
په دی شرط چـــه روغ وجوړصحيح سالم وي

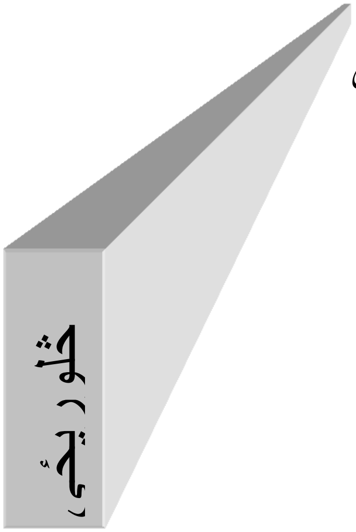

عـقــــــــل ګوري ارادي ته د انـسان
چه تيری کوي که چا سره احـــسان
اراده چه هر څه غواړی اوکوی ئې
دي پيدا ورته دليل کړی اوبـــرهان

غلامي د ذهن نه ځي له انـــــــسانه
د ماغ کله ازاديږی په اســــــــــــانه
نه ورکيږی غلامي رنګ ئې بدليږی
ځي بدن نه مګر نه ځي له وجـــدانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست که په اسلام هم مـــتکی وي
که هرڅومره پرهیزګاراومتقی وي
باهم هیڅ صرفه په قتل وقتال نه کا
مقابل کښی که امام د دین علی وي

شمر نوم دهرظالم د اقـــــــــتدار دی
چه لوی شـــوی په کاله د سرکاردی
په حسین کله لاس نــــــیسي یزیدان
اقتدارکه مسلمان وي هم خونخواردی

یوغلام دي داوهاموخـــــــــــرافاتو
بـــــــل درسم او د رواج اوعنعناتو
په دنیا کښی خوسل رنګه غلامي شته
د شهرت غــــــلام بنده د مخلوقاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريځې

مجلسونوکښې ښه کيږی تـقريرونه
تنهايي کښې پيداکيږی لـــوړفکرونه
چه هم فکر هم وينا دواړه عالی شی
اجتماع او انـــــزوا دي دوه وزرونه

که په چاباندې غــــــــــــالبه تنهائې شي
ژوند بيخونده شي چه محض دانائې شي
که بخيی په جمعيت کښی شي څوک محوه
خوښي زياته شي خــــــو کمه بينائې شي

يوه ښکلی ښايـــــــــــسته پری پيکره
بله توره ناشولته بد مـــــــــــــنظره
کميت کښی يی فرق نشته کيفيت دی
چه يوه ئې کړه بلا بله دلـــــــــبره

ګونګ مې خيره ړوند مې اوازپيژني
کله مې دوست غـــوندې غمازپيژني
چا په يوراز چا په بل راز وليـــــدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما اصلي رازاهل رازپیژني

چه د چا فکر منفي نظرمنفي شي
عملی جنبه شي ورکه فلسفی شي
د شبنم طوفان ئي مخه د کارنیسي
د لمدو خیټوخو لږ اوبه کافی شي

ذره بین عقل ته هرڅه ډیر غټیږی
وړه پچه ورته لوی پیچومي کیږی
ټیټ وپاس ورته مهیب کاندی خپل وهم
د مږک سوري ګړنګ ورته ښکاریږی

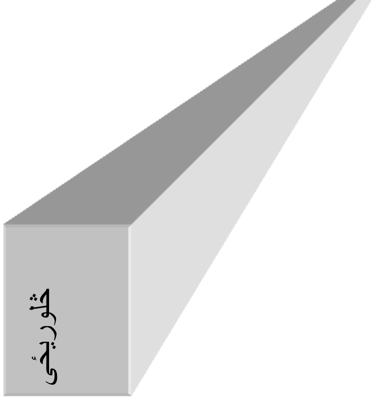

بتان چه مات کړی بت د ځان جوړوی
ځان نه ولي بل نه شیطان جوړوی
مریدان نیسی د الله په نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ترینه ځاــــــنته بندګان جوړوي

په احسان غلاموي چه بل احــــسان
بیا دعوه کوي د خیر او داحـــــسان
دا که ستا بشر دوستي وي بشردوسته
لا به څکړي که لیوه شي یا شــیطان

خوښ مې دی لوی مجلـسونه شورائي
یا د فـــــــــکر په عالم کښی تنهائي
د ملګروخاص مجلس ته خوشحا لیږم
خوښ مې نه ده مجلسونه هــــرجائي

ظالم خــــــوب کښي ډیر په زوره خریده
دي ویده و خو را ویښ ئی کـــــــړه ویده
دايې خوب دي چه نورخوب ته نه پریږدی
لابه څه کړی که له خــــــــــوبه ویښیده

په یــــــوه ډوډۍ مړیږی قـــلــــنـــــدر
په ملکـــــــونونه مړیږی سکــــــــــندر

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک پوه شي بډای وړی فقیرموړدی

له بـــډای سره تل جوع الـــــــــــبقر

یووکیل ته ځـــوی ویل چه ولی پلاره

کارته نـــــه ځي تنخا اخلی له سرکاره

هغه ووې چه په کار او په خد مت خو

تنخا ګانی مــــــــزدوراخلی له باداره

مونځونه کړی خـــــو یوهم نکړی داسـلام دپاره

حج ته د خـــــدای دپاره نه ځی ، ځی د قام د پاره

هرڅه چه کـــړی د قام لیډر اصلی منظورئې داوی

چه په ولس کښی شي مقبول د خاص وعام د پاره

چه وکیل تش کاندې زړه جب ئې ډکیږی

چه وزیر تـیـــــتوی سرځای ئې لوړیږی

څلوریځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وزیرلمـــنی لاندی مــــــــــــــرداری
چه وکیل کاندی خوله وازه مــــــعلومیږی

خوار غریب خوپه خیرات کله مړیږي
د بډای لـــــــــــــوږه هیڅکله نه کمیږی
د شهرت داقــــــــــــــتدارد عزت وږی
ګېډه سترګی چه غـــــــــرونه نه ډکیږی

راته وویل د نـــــــــــــسوارو ټیکه دار
نسوار خوله کښی مانع کیږی د ګفتار
سرکاري ټیکه دار پوه په رمازه کړم
چه سرکار ورکوی خلکو ته نـسوار

د جـــلال ښایست په ډېرساز و سـامان وي
زیبائي د فقربل رنګه بل شــــــــــــــان وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر ښه ښکاري چه ليس وي پورته شـوي
ګل بيد ښه وی چه سر ښکته پريـــشان وي

د انسان جـــــوهر دژبې ګويائې ده
هـــــمدغه ئې زيبائی او دارائی ده
بی له ژبې هیڅوک هیڅ نشی موندلی
دانائی دلـــــــــــربائی که بډائی ده

په خوراک ښنی وي د خولی برخه خوندونه
ساز سرود او ښه نـــــغمه اوري غوږونه
د ښـــــــايست په ننداړو سترګی خوږیږی
د معنی په خــــوند پوهیږی د ماغونه

چه جهاد سياسي نه وی مسلکی وي
سياسي مراعاتو نه لايــــــعنی وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځې

انحراف چه له مسلکه قــبول نه کا
ناکامی هـم ډیره لویه کامیابي وي

ډیر اثر شته د اور ژبو په تقریر کښی
سحر پټ دی د وینا طرز و تعبیرکښی
په اذهانو کوي لــــــــــــوبې خطیبان
وینا په مــــــد و جزر بم او زیر کښی

د هرچا چه حیوانی قوت زیاتیـــــــــــږي
نفس شیطان لره هغو مره مغلوبــــــیږی
که څوک غواړي چه غالب شي په شهواتو
په مړښت نشی دا کار په لوره کــــــیږي

کموي روژه غـــــــوښتنې شهواني
مضمحل کړی هــــــوسونه نفساني

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې غایه همدغه شي دي ځکه

روژه نه نـــــیسی صغیر شیخ فاني

چه محروم نشم د ښه ژوندون له خـــــــونده

خلاص می کړه خدایه! د حرص حسد له بنده

له دوستانـــــــــــــــــوسره زه ښه یم پخپله

لـــــــــــه دښمن سره مې ته ښه کړه خاونده

خلک ودونه کوی په ډول په نغاره

فحاشی کړی ډیره پته کـــــــناره

د زاهد پټی گناه لری ټـــینگ ستر

عبادت زهد و تقوائې وی ښکاره

څوک خپل فکر ته ملگری لټوي

څوک ملگروته خپل فکر بدلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځی

چه خاوند د عقیدې وي په رښتیا
عقیده له چا نه نه قـــــــربانوي

په دوستۍ کښې دښمني خــــــوغداري ده
که ښه نوم وربانديې ږدې نوهوښياري ده
بد ښه کيږي ښه بد يږی په خـــــــــــبرو
په وينا کښې خو همدغه ساحــــــــرې ده

داسطحي خـــــبرې باد وړي بربادېږی
چه خبره وي عــــميقه پاتې کـــــــيږی
سطحي مه اوسه ډېر زيات که عميق شي
په خـــــــــبرو دې بيا خلک نه پوهيږی

په منطق او استدلال حق باطــــليږي
ياباطل د حق په ځای باندې دريږی
فلسفه عقــــــــل او پوهه هغه وايې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه انسان ئې په ويلو خــوشحاليږی

راغـــونديږی ډيـــر عالم په مـــــــداري
ياچه غم وي يا ښـــــادي او سيالـــــــداري
که څوک خلک راټول په يو ملی هدف کړی
ديته وايـــئي قـــيـــادت او لـــــــــيډري

څلوريځې

څوک په کارکښی لاس پښی کاندي ستومانه
د چا زړه ،روح او دماغ وي سرګــــردانه
دا د تـــن نارامي ډيـــــر درته ښـــــه ده
کـــه دي ورکـــه نارامي کړه له وجـــدانه

توره ئې اخيستی لاس کښی نه ده توريالی دی
خوب کښی ئې هم جنګيدلی نه دي برياالی دی
داسي تش نومونه دلته ډير مونږ اوريدلی دي
رنګ ئې د لـــيدونه دي هـو نوم يې ګلالی دی

چـــــه پـــــــــه ډيرمشکل پيدانوی معنا کړم
په ډير زيات کوښښ يې ښه طرزکښی اداکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایم اوس ئې پوهیدو دپاره چـــــــــــــــیرته
خلیلی مجروح پژواک یا بل پیـــــــــدا کړم

چه زورنه وي ضرورت پیښ شی دلیل ته
چـــــه دلیل ئې وی کمزوری ځي تاویل ته
زوروړته ځوک دلـــــــــــــیل نشي ویلی
دلیل وایه! مساوي یا کوردلــــــــــــیل ته

آزادي که خــــــیراتی وي یا د چـــا مهرباني وی
افتخاربه پري ونه کا که هــمت یـــــي افغانی وي
قرباني چه پکښي نه وي هغه کله لـــوی اختروي
آزادی سره ترلي ډیر ه لــــــــــویه قـــرباني وي

خوښه دې چه غلاکړی که فحشا اوکه سودونه کړی
چا ته جاسوسي کړې که په چاباندی ظلمونه کړي
دلته د عمل آزادي هـــــــــــر چاته حاصله ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردې د وهـــودي که آزاد ازاد فکرونه کړئي

نه ئې زړه کښې صداقت، مینه وفـــــا شته
نه ئې سترګو کښي څه شرم او حـــیا شـــته
سیاست لري څـــــــــومخه څـــــواړخونه
وخت په وخت ئې خوله کښی سل ژبې ګویاشته

په سرکار قد رو قیمت ګوره په کار دی
کـه کار نه وي محض سـرڅه په کاردی
د کار دار تول اهـــمیت ګنه په کار کښي
بیکاره کار داربل شی نه محض دار دی

که وی شعر لکه دربنکی آبـــداره
د صنعت هنراوفن عــــالي شهکار
ورته غوړمه نیسه هیڅ آزاد فطرته
که پکښی د غـــلامۍ وی څه اثار

باید شعرشعورخلاص کړی له قیدونو
ترقی لـــــــورته رهبرشي د فکرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوهاموخـــــرافاتو بتان مات کړی

وی منکر دزوراو زر د قـــــــدرتونو

که طاعت اوعبادت هرخـــــــومره کم وي

خداي دې نه کا چه شريک پکښی صنم وي

پـــــــــه ريا چه د مخلوق د پاره کيږی

که شـــرک نه وي له ګناه سره به سم وي

که بې رنګه بی ريا زهد تقواوي

له تګی برګی چل ول نه مبرا وي

څوک يې کله بازارونوته را باسي

سود سودا لره خوزهـــد د ريا وي

که په پوهه مشهورشوي افــــــــــلاطون

ترهغه شهرت کم نه دي د مـــــــــــجنون

شهرت نه غواړی عادی ژوند بلکه غواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا په سر تاج یا سرایښی په زنـــــــــګون

داچه څـــــــــــــوک څه شی له چا غواړی ارزان
حقیقت کښی خـــــــــــــــــــرڅوی ځان په احسان
ګران ارزان دی ارزان ګران دی که څوک پوه شی
په اصلی قـــــــــــــــدر و قمیت باندې د ځان

څــــــوک چه له عشقه ناقـرارنه وي
پـــــــــوه په معنی د انتظار نه وي
غم راوینس کړی او پوه کــړی نه وی
عـقـل ئې بینا زړه یی بــیدار نه وي

خوندئی نه وی چه ژوند مــحض دانائی شی
بی معنی شی که یــــــــــوازی عیاشی شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کم و کیف خوند او معنی جلال جـــــــــمال
چه په ژوند کښی شي پیدا ژوند انسانی شی

که می ژوند وي د زندان تورو کوټو کـښي
که تک تورشم د سکرو په معدونو کـــښی
که مې سترګې شي ړندې یم په تورتم کښی
بیاهم غواړم د حـــــــیات اوبه تیارو کښی

زړه شي خوښ چه سترګی وګوری ښکلاته
چه زړه ښه شي نوخوله جوړه شی خنداتـه
خوږ اواز د غـــوږ له لاری راځي زړه تـه
داحـــــــال مـه وایه کاڼه او نابــــــینا تـه
بی ستره شـــــــــــولي ښځې او جونه
هم رشــــوتـــــــــونه هم شهوتونه
ښکلا بې ستره مینه بــــــــــــی ستره
محکوم په ستر نرنر فـــــــــکرونه

بزرګی خونیک عـمل زهـــــــــد تقواده
هسې نه چــه پـــــــــه نژاد نسب بناده

څوریځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه چانسب نژاد پـــــــــوری تړلی

نژادی تــوپیر ئِی ښه ســـــــــمه معناده

لغمانی

نه دی بد تمام غــــــــلجي یا درانـــــــي

یا ازبک یاهـــــــزاره یا تـرکمـــــــــنی

نه ټول ښه دی نه ټول بـــــــد دي ولسونه

دې قـــــانــــــون نه مستثنی دي لغماني

شخصي نظام چا ته ډیر خــــــه ورکوی

چاته خپل حق هم پوره نـــــــه ور کوی

کله د چا مخ ښکلـــــــــــوي پـــــــه مینه

کله بیا ګوره سوک په خـــــــوله ورکوي

هــــــرزرداركـــــوره دزرومالک نه دي

لکه هرپه سلوک پوه چــــــه سالک نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنيا طالب که هرڅـــــومره فـــــقيروي
فقير نه دي د سرو سپـــــينو تارک نه دي

شخص که هرڅوک وي د ځوررځوحاکم وي
د ده ظلم وي ځـــــوورځــې که ظالم وي
خـــــــدای دې نکړی جــامعه په ځان ظالمه
چـــــــــــه دا ظالم هم قــايم وي هم دايم وي

دي ملي فرهــــــــــــــنګ اساس د مليت
هم ملي ثروت دی هم مـــــــــــلی قدرت
شعری پانګې دی ((الفت))ډيرسهيم کړی
په دولـت کښې د کلتوراوثـــــــــــــــقافت

د يوه خوله ســـــپی د بل سيـپی د درو
وی بيباکه خوله د ســــــيکو زوررورو
يوچه سيکه سيی خوله هيچا ماته نکړه
ماتوي خلک ډکي خولي له مرغــــلرو

تقاضا د جګ اوتيټ نه وی يـــوشان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه! وګــــوره باغبان او پالیزوان

یــو ټیټ بوټی ته میوی پسې ټیټیږی

بل جګ ښاخ ته دمیوی لوړوی ځان

مچ کـــه پاس د چا په سر ځای ولري

که په لوی دسترخان خوری شکرتري

که دګل په پاڼه ناست وي ګلخانه کښې

بیا هم نشي پریښودی مردارخـــوري

کـــــه ماشوم لاس کښې نانزکه ګـډ وي

لـــــــویان هم ماشوم په لاس کښې لوبوي

په ولس کړی حاکم لوبې په ده بل څوک

سیــــــاست رانه نانزکی جـــــــوړوي

دکارپوهه خوهم ویښه هم بیناوي

شله نــه وي له عمل سره اشناوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځۍ

سړه نه وي جاذبه لري د مينی
ورسره اخلاقي تومنه د تقواوي

حب اوبغض دوه قوتونه دی انسان کښی
که يوه نه وي بل هم نه وي جهان کښی
هريوه نه پخپل ځای کښی اخله کار
پام کوه! چه يوهم مړنکړی په ځان کښی

که په ظالم څوک بلوسيدلی نشی
د مظلومانودوست کيدلی نشی
د خداي د پاره دښمني ده دوستي
خودا دوستی هر څوک کولی نشی

اي فکرونو دماغونو کښی بنديانو
په عمری قيد مقيد و محکومانو
رحم نه دی بې رحمی ده که بدل شی
د مرګ حکم په عمری قيد د قيديانو

د بلبلو پروازونه وی ګلزار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزاغـــــــــانو پروازونه وي مردار ته

زاغ مشهوريه هوښيارۍ دي بلبل نه دي

يې په غورګښې دا حال ووايه هوښيارته

عناد په زړه کښې تـوره لاس کښې کبر سرکښې لري

ډير عـــــــــــذابونه ډير و خلکو ته نظر کښې لري

پټې عــــــقدې د ظالم تريوتندي کښې غوټه ښکارې

خوله ئې هم سپې ده اوخروړې سپې په درکښې لرې

يوشـــــــان نه دي نصيبونه قسمتونه

کاتبانو د ازل کړې فــــــــــــرقونه

چــا بانکونه دي ډک کړې په ډالرو

چا يـــــخــيلوخـــدمتونو تاريخونه

د يوه آسـوده ژوند کښې شرم وعــاروي

د بل خواراو ساده ژوند کښې افتخاروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضیلت اوتقــوئ نه وي ډېر ثروت کښي

ډېر مالـــدارسـړی به ډېر لږ ایمانداروي

یــوظـریف نقل د هر مجلس و
په لـــطیفوئې خـوښ داولس و
غـلام نبي وځای یې چارباغ و
غني معنی کښی مادي مفلس و

غلام نبی د لغمان د چارباغ د قرغیو د ماهیګیرانو د کلی د څخه وو او دا یوه درباری ټوکی وو

د شاهی کورنی سردارهاشم خان او

څوریځی

اوس خـــاورو لاندی چه نه غږېږی
تولـــــــــوهیرکړی هیڅ نه یادیږي
غا یب نظر نه غیب شی عالم کښی
خلک د خلکو ژرژرهــــــــیریږي

چا راوړې ځان سره ده بـــــینائې
چا پخپل مخکښی د حـسن رڼائې
چا دښکلو ښـــایسته سترګو دپاره
رانجه راوړه چا د سترګو سلائي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه به مـــــادي ژوند ډير خواروزاروي

چـــــــه يوازې له معنی سره ئې کاروي

د مـــــــــــــــادي اود معنی مـــقابله ده

چه هريو شي ډير غالب هغه بل خوارشي

هـــيواد ته مخه چه طوفان شي

ښارونه کلي کورونه وران شي

سره شي په ويــنو ډير ميدانونه

يوه سرې نه جوړ قهرمان شي

چـــه تياره راشي ډيوه رڼا شــي

ډيوه مړه کـــيږی چه شپه سباشي

د ډيوې ژوند دی توروتياروکښی

مهرويان شپه کښی رعنازيـباشي

دلته هلته لفظ بدليږی اوورکـــــــيږی

معاني په هـــــيوادوکښی نه بدليږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

معنی روح ده لــفظ جسد دي د معنی
لفظ مړکيږی معنی بل لفظ ته نقليږی

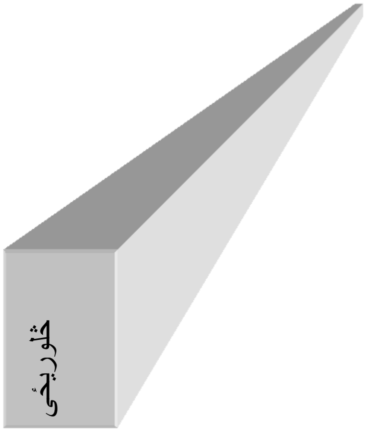

که مادي ژوند چـــابدل کړ په مـعنا
پـــــــــــوهيدلی په معنی دي د بقا
خودارکار کله شي هغه څوک کولی
چـــــــه راغلی وي مهمل اوبيمعنا

يه احتياط احتياط په لاره نابــــــيناځي
روند بي لاری نشي تلی که ځي بيناځي
پلي خلک وينی لــــــــــوري او ژوري
بډايان نه وينی زمکه په هـــــــوا ځي

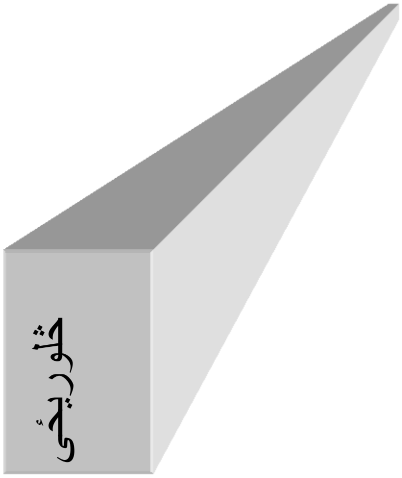

يوڅه اصول دي ژوندانــــه ته ضــرور
خوچه ژوند نـشي داصـــــــولومزدور
ايديولوژی بنه ده د ژوند خد مت کښی
نه چه ژوندون ته شي بادار يا تربــور

عـــــــــــــقايد که مذهبي که سياسي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــــــــه اساس یې محبت بشردوستی وي
په هرئېزم کښی چه وي ترې به ځارېږم
په دې شرط چه تش نوم نه وي حقيقی وي

سياست موچه سرونه لـــــــــــوړوي
منارې موله سرونو جــــــــــــوړوي
سربازي کړی مقدسه مرګ ژوندبولي
سروهي سرلـــــــوړوي سرته رسوي

د دين باب کښې روحانی نه دي مادي دي
سيـــــاست کــښی د ملي روح منادي دي
د ملی روحي ځـــومره کړی ســــــتاينه
خــــــــود دين روحي ســـره عنادی دي

لــــــــيونی يونس ځنځيرکښی وتړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

موریه کور کښی زولنو کښی وساتلی

نن یه مرګ له زولـــــنوڅخه آزادشو

آزادی ته خـــــــوشي نه دي رسیدلی

ملاووې لیونی مرفوع قـــــــلم دي

ګنهګاراومسول نه دي څه يې غم دي

چا ونه وي چه په داسې بـــې ګناه نو

ولی شـــــوي دومره ظلم اوستم دي

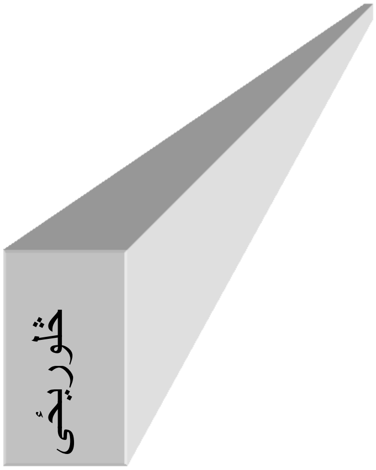

احترام د سرتــــــــاج نه د مغزو

لوی توهین دي حقیقت کښی دسرو

قیمتي ګوهر یه غورن کښی د خوبانو

بهانه ده د دولــــــــــت د اوریدلو

یـــــــــــــــوه چاغ رنځورته وویل ډاکتر

دومـــــــــــره ډیره چاغي خوري د سرِی سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورڅه مه خوره پس له دی غوښی دځان خوره

چــــــــــــــاغ بدن دي قوی زره لره خنجر

کارله فــــــــکره کارنه شي پيدا

ګڼه چـــــرګه اوهـګۍ هغه او د ا

فکرکاردي اوکار دي مجسم فــکر

يووبوله ابتداء بــــــــل انـتها

سيـــاست جاه وجلال دي د روزګار

د ژوندو سابه په مالګه کړی سرکار

خوکه مالګه ډيره زياته شی ياکمه

بيا ژوندون لره مرض شی د فشار

که مزدور خان شي او خان مزدور

مجبور جــــابر شی جابر مجبور

ظالم بـــــــــدليری خونه ورکيری

نه حـــــــــاصليری اصلی منظور

يه نامه باندي چنــګيز وي که تـــــــــــيمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ يُې سپين وي که تک توروي اوکه سـور

رنګ دی ورک شي نوم دي ورک شي د ظالم

زمهـــــــرير غـــــوندی وی يخ که سورتنور

سړه وســــــــپنه په سره اورکښی پولاد شي

سره زر اور کښي شی زيورقدريې زياد شي

هــــــــــــــــرنيي دابراهيم مقام نه مومي

دنمرود اور کـښی حاصل ډير لوی مراد شی

څوريځۍ

حــــسد زړه کښی دي حاسد لره سقر

جـــنت دي مينه ناک زړه اوښه نظر

د هرچا جنت دوزخ د هغه زړه کښی

غـــلمان حوری، مارلړم يې خير شر

ژوندی کــــــيږي آزادي چه مړشی ډار

ډارزندان دآزادی هم يُي مــــــــــــزار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرډار چه زړه کښي وي آزادی نه وی
نظر فـــــــــکر احساس هر څه وي مهار

وائي مــــــــــه کوه خبرې کوه کار
بی خـــــــبرو کار په کار دی د بادار
دخرکار اود خره فــرق به نوڅه وی
که خرکار لکه خر کار کـړی نه ګفتار

کړی قدرتونه حماقــــــــــــتونه
عیبونه ئې بولی خلک هنرونه
چه قـــــدرتونه مخ په زوال شی
هـــــنر ئی هم بیا ګڼي عیبونه

ښکلیتوپ که وي میني بی معنا
د ویر ده د مینی نه ده مړه لیلی
<u>مبتـــــذله اوناپاکه ښکلا هیڅ ده</u>
<u>د لولۍ د ښـــــکلاشرم وي بها</u>

<u>وایـــــــــــــــــــــــی:زینةالمکان بالمکین</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــــــــــــــه ویونکی ئې ووایه !آفرین

که تشناب هرڅومره ښکلی وې جوړشوی

مجبورت دې ورتـــه بــــــــیایي نه تزئن

که خـــبرې وي د دروغونغاره

لفاظۍ کښې ډیـــــره لوړه مناره

ترینه ښه ده یوپه سله یوپه زره

د صادق ګونګي د ګوتې اشاره

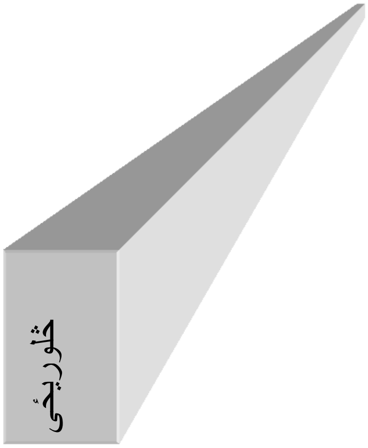

په عادی حال کښی عـــادي غوندې انسان یم

د ژون د چـــــــاروکښی له ډیرونه نادان یم

په بل حال کښی څوک زما په خوله څه وائي

چـــــــــــه بیازه یخپله هم ورته حیران یم

دعـــــشق تـــوردی د عاشق د سترګوتور

سربلند شي چه په عشق کښی شي سرتور

په مـــذهـــــــــــب د سوولوو پتنګانو

د طوبی سیوری نه ښه دی د عشق اور

سیاست زورته زیب زینت ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځی

قـــانونی رنګ د عدالت ورکوي
لـــه شخصیت نه حیثیت اخلي
بـــی شخصیت ته حیثیت ورکوي

بـــی طلبه مطلب کله وي جالب
په طالب شي یو مطلوب اوبل طالب
دطلب هځه کښی پټ دي د عشق راز
پـــه هجران کښي پټوی ځان مطالب

ژبه په ویـــنا ژوندئ ده سترګې په نظر
کارخانه په کاراو آژنـــسونه په خبر
زړه ژوندی په مینه سرژوندی په فکرباندی
ژوند د نظرفـــکر وینا مینې په هنر

وائې چه خبرې لـــه خبرو پیدا کیږی
فکرپه وینا کښی زرغـــونیږی اوغوندیږی
ځوک چه د خبرونسل قطع په سکون کړی
وژنی معنی فکر د فرهنګ کور خرابیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي چه خــــــــــيری له خبروپيداکيږی

فکرپه خـــــــــبروکښی کړی وده اولويږی

نه وای که خبری هيڅ به نه و په دنيا کښی

هـــــر څوک د خبروپه قيمت کله پوهيږی

که پيداشي

که پــــــــــــيداشي محبوبه ښکلی طنازه

په احـــــــسان اوحسن دواړو کښی ممتازه

ميـــــــــــــــــنه ناکه حياناکه لمن پاکه

زړه ساتونکی عشق پالونکی ښه همرازه

نه مــــــــــــغروره په جمال نه کبرجنه

نه د حــــــــــــــسن سوداګرنه چلبازه

په عـــــــــــــرفان باندی مينه دل آګاهه

د نظرپه ژبه پـــــــــــــوهه بی آوازه

چــــــه می زړه په يونظر لمبه لمبه کړی

اوآګاه می کــــــړی د عشق له سوزوسازه

چه شـــــــــــي ماته لکه شمع دل افروزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــــــــــه دنیا اومافیها مې کړی بې نیازه
ښکلی شــــعر کښې به ښکلی مقام ورکړم
ترې به جـــــــوړه موسیقی شي دلنوازه
د صـــــــورت ښکلابه شی معنوی حسن
حقـــــــیقی عشق به پیـدا شی له مجازه

په داسې حال کښې

چه زور حاکم وي ظالم وی مـــــــشاور
وکیل جـــــــابروی یا وکیل د جابر
حـــــــــقوق دانان وي نوکران دخان
قـــــــــاضی فاسد مفتی فاسق او فاجر
جـــــــــرګه د صلح وی خانان ملکان
هـــــــــریو له بل نه غلطی کښې ماهر
شاهـــــــد کذاب وی مصدق یې خائن
د حـــــــق لیدو ته ړوند ، قدرت ته ناظر
رشـــوت رائج وی واسطه نـــــــــافذه
کوی ډیر کار د چـــــــا لحاظ او خاطر
مســـــــــــاوات نه وي،وي تبعض امتیاز
حـــــــــق ته نظر وی بیخی شاز او نادر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعوه وی مینځ کـــــــــــښی د فقیر اوغنی

یو ډیر غـــــــــــریب بل د الماسو تاجر

یو د قاضی په وره کښی ځوک نه پرېږدی

د بل په وره کښی قاضی هروخت حاضر

یو له نظره د هر چـــالــــــــــــــویدلی

د بل ساقی ســــــــــتائی غزل کښی شاعر

یو خــــــــــوا خیرن زاړه شکیدلی کالی

بل وی اغـــــــــــــوستی لباسونه فاخر

په داسی حــــال کښی عـــــدالت غوښتنه

د حماقت خـــــــــو هم یو حد وی آخر

ښځه

پوهیږی‌ء!ښځه څـــــــــــــــــوکده؟ضامنه د بقاده

دښځی په وجود کښی مـــــــــــاشوم میندلی ساده

ملګرې دژوندانـــــــــــه ده منبع د ژونداو روح ده

((القاهاالی مریم))د خــــــــــــــــدای حقه وینا ده

ژونــــــــــــدون یٔی دعالم ژوند د مور د ژوندانه ده

هم مـــــــــــــــــور د مسیحا ده هم خپله مسیحا ده

ښکلا د دې صورت کښی پیداکـــــــــړه ډیر رنګونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم یو رنګ اوبله رنګ کښي د خپل مجنون لیلا ده

آدم نه تـــــــــــــــردې دمه هرچا ده خوښه کړې

د هـــــــــــــــر نظر منظوره د هر زړه تمنا ده

چـــــــــــا دلته پیداکړې څوک ځي پسې جنت ته

ښـــــــایست د جنت حوره بل څوک نه ده همداده

دنیا ته چـــــــــــــــــه راغلې اول بابا آدم دې

په څـــــنګ کښې ئې ولاړه زمونږ بې بې حواده

ملـــــــــــــــګرې د سفرشوه ساره دابراهیم(ص)

ښایسته ماریه ځـــــــانته بللې زمونږ مصطفیٰ ده

د حسن په قصه کــــــــښې دعشق په افسانه کښې

مــــــــشـــــــهوره په عالم کښې د مصر ذلیخا ده

فــــــــــــــرهاد ته ده شیرنه له هرچانه رنګینه

وامــــــــــــــق ته ډیره ښکلې له هرچا نه عذرا ده

آدم ته درخـــــــــــــانۍ ده موسی ته ګلمکۍ

د فتح خـــــــــــــان د پاره چه هر څه ده رابیا ده

په سردې د غم پـــــــیتی سرېیه!که ډېر دروندوی

چــه ورک دې کړی غمونه د سرو شونډومیکا ده

توښه ده د خــــــــــــــوښیو د راز راز رنګینو

د ژوند هره صحنه کښې دي د مـــــــــخ رڼا ده

سوفیا، تایلر هــــــنر کښې عرفان کښې رابعه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جنګ کښی د میـــــــوند خوملاله بی همتا ده

کـــــــــــــوتره شوه د صلح سکندرته رخشانه

د حـــــــــسن ملکه خود زړه جهان ګښی دا ده

کولی شی چه خوږ کړی یا تریخ کاندی ژوندون

هم ډیر لطـــــــیف نسیم دی هم طوفانی هوا ده

کـــــــــــړی سپک داوړو پیتی سپره شي په اوږو

د عیش آرام بســـــــــــتردی باعث د نارامتیا ده

سبا تیکری کښـــــــــــی په بیګاه بله ډیوه ده

د ورځې مروره د شــــــــــــپی بنه ده پخلا ده

اخـــــــــــتر کړي د قربانیو او غواړی قربانۍ

وصـــــــــــال یی کله کله د سر اومال بها ده

د ځــو کړي درد سره ئې د ځوی زیری ملګرو

یا درنګ ساعت ته ویردی یا ډکه خوله خندا ده

په غیږ کښی یی ماشوم خوښ هم پلارد ماشومانو

اولاد تـــــــــــــــه مربی ده پلروته مربا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلبر او ستمګر

عناد په زړه کښې توره لاس کښې کبر سر کښي لري

کـــبر جن کله رحم زړه کښی زړه ځیګر کښی لري

شکنجو د ځـــورولو رنځــــــــــــــولوکار کښی

ډیرعذابونه ډیرو خلکــــــــــــــو ته نظر کښی لري

پټي عقدې د ظالم تریوتندي کښی غـــــوټه ښکاری

خــــوله ئی سپی ده خروړی سپي په در کښی لري

زورد دنیا که د ښکلاوي په هـــررنګ کښی چه وي

کبر،غـــــــــــرورپه ستمګر اوبه په دلبر کښی لري

ښکلی لـــــــــــري دولت د حسن سرمایه د غرور

ظلم و ستم وســــــــــله په کور دتوانګر کښی لري

زلفی ماران که د لـــــــــــــــبران لري مینو لره

تورمار د مارد زهــــــــروآب تیره خنجر کښي لري

که د چـــــــــا زړه دلبر وي وړي او دلبر سره وی

نشته پروا که د لبربا دلـــــــــــبر په بر کښی لري

سیاســـــــــــــــتونه ضد په ضد کښی پټوی هر کله

ظلمت د ظلم، د احـــــــسان عدل په لمر کښی لري

د دقـــــــــــیانوس د وخت زاړه ار تجاعي فکرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نووځلموته په لباس د منـــــــــــــور کښې لري

په غلا غلا کتل

پخواد زلفو په تيـــــــــارو کښې ميني غلا کوله

له پلولانـــــــــــــــــدې ښکلاپټه تجلا کوله

د ګل په شـــــــــــان وغلي غلي مسيداد ښکلو

پيغلو په شـــــــوندو کـښې نرى غوندى خنداکوله

مابه په غلاغلا کـــــــــــتل تـاته تابه ښكته كتل

خداى دې خــــيردرکـړى چه ماغلاوتا حيا کوله

راته دى ځکه نه کـــــــتل چه درته سم وګورم

نظرد خـــــــپل منظــور په باب خدايږو بلا کوله

که دى کـــــــــــــتلى راته مادرته کتلى نشوه

اعتنا نه کـــــــــــــــــولو کښې دى اعتنا کوله

د زړه درزازدې راته حال ستا د زړه ډېر ښه وايه

د حال په ژبه دې لـــــــــــه ما سره نجوا كوله

په خولى د ستت د سپينى خــــولى كه دراته نه كولو

دا سلا ماته ستا د سرو شـــــــــــوندو مسكا كولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حرکاتو سکـــــــــــــــــناتو دې ډیر ښه پو هیدم
آفرین ما ته چه ئې مـــــــــــــــا څه ښه معنا کوله
مادرته سترګو کښې ځای درکړتا په زړه کښې راکړ
خـــــــــــــو په ظاهر به مو وضع ناآشنا کوله
د شعر بیت کښې می وصال دعشق اوحسن ومـوند
((الفت)) هـــــــــــــنر نه بس همدغه تمنا کوله

د میني او ښکلا نجوی

چه توراوربل په ســــــــــپین مخ ووینم غزل جوړم
بل کارمی نشـــــــــــــته شهلا سترګو ته کجل جوړم
بکره معنٔی ښکلی کـــــــــــــومه د هنر په سینګار
د ذوق لــــــــیــــــــلی ته د ښکلأ وتاج محل جوړم
توري تـــــــــــیارې چه ورکی ګړم د حقیقت له مخې
له عشـــــــــــــقه اوراخلم له ځانه روڼ مشعل جوړم
چه افسانه شمه په عـــــــــــشق کښې زمانوته یادګار
لکه مجنون ځان نه د عـــــــشق ضرب المثل جوړم
چه د چا خیال خاطر کـــــــښې هیڅکله ونه ګرزمه
چه په درشل کښې دی شم خـاوری ځان نه شل جوړم
وصال دې نه غواړم پــــــټ نه درځم په تورشپه کښی
د عـــــــشق په کار کښی زه له ځانه کله غل جوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه دې خيال کښی نه يم ته خوزماخيال کښی ئې تل
هـــــــــــره شبيه دې خط و خال ځنی اوربل جوړم
چـــــــــــــه نظرونه پکښی بند شي له نظره نشي
لوګی کـــــــــــوم درته ځان زلفي دې ولول جوړم
دسترګو تـــــــوربه دې شم زه که دې زما په سترګو
خپل جمال وليد چه ئې ځـــــــــــومره مجلل جوړم
چه پکښی مينه او ښکلا فــــکر او خيال کړی نجوئ
د ((الفت)) بـــــيت کښی د معنئ رنګين محفل جوړم

د ژوند مرثيه

نــــشاط مړ شو په وجود کښي آرزومړه شوه
دا زما وجــــــــــــــــود د مړو هديره شوه
لکه وچـــــــــــــــــــه خاده يم په قبر باندې
اوجـــــــــــــنده مي د لـوخ تن لنده جامه شوه
نه بلبل شـــــــته اونه ګل د ژوند په باغ کښي
خزان وچ کړم ورک مي سيوری او ميوه شوه
که داژوندوي او مـــــرګ نه وي مرګه راشه
د ژوندون خــــــواوس په ما باندې سره شوه
ماد خـــــــــــــپل اوسنی ژوند تصويرايستلو
خو د ژوند نغمه د خـــــوارژوند مرثيه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنګه ومه ښـــــــــــنګه شومه؟ خبرنه یم
چه د چاله غـــــــــاړې دغه مظلمه شوه

زړه او ضمیر

زمــــــا زړه زمــــا ضــمیر
په سرسترګو دي امیر

ښــــــه چــه وائي هــغه وایـم
که ســندره ده که ویر

غـــــوړاوســترګې وینی اورې
د لپـــسند او د لپـــذیر

هر ښه کـــــړم دزړه په خوښه
که محسن یم کـــه شریر

ښکلــــــوي رابـــــاندي زړه
تک سپین مخ بدرمنـیر

بل وخت بیا راباندې ښکل کړی
سپـــــینه ږیره د فقیر

زر

هـر صــورت قـــبلوي زر
هــــــیولئ د خیر و شر

خولې ته خوندشې غوړته ساز
حـــسن ته ښایسته زیور

د شــهلا ســــــترګو رانجه
هـم عــــینکی د نظر

د مســتیو سرمــــــایه ده
عــقل فکر دی د سر

هم شراب شي هم کــــتاب
کله عــیـب کله هنر

بلا دفـــع کـــړی بلا ده
چه هم سپر دی هم خنجر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاته شهـــــــد چاته زهر   هـــم جنت دی هم سقر
د شــــــــاهانو د سر تــاج   خوارغریب لره شی خر
د صــوفي پـــاک جاي نماز   د لـــولی نا پاک بـــستر
زرق و بـــرق د فحـــاشی   د حــــیا د سر څادر
هـــــم مسجد هم مـــیخانه   پرېِ ښایسته غم واختر

د ژوند د ستور

د ژونــــــدون دود د ستور   کله څـوي او کله لـــــور
ظلم جـــــبر،انصاف عدل   خیر غوښتنه کله چــــور
که واده ئِی دی که غم دی   د څاروو په وینو ســـــور
په مذهب د جبر هر څوک   پـــیدا شویدی مجــــبور
ګوډ تــــــیمور کله منلي   ګوډ غذرونه د مـــــعذور
ما تـــوي غرور د نورو   څوک چه ډیرلری غرور
د بـــدرنګی په نطر کښی   ښـــه مخونه وی مــنفور
د نظر محوه کـــــول وي   د ړانــــــــده ظلم منظور
په ژړا د خـــــلکو خاندی   په غـــموئِي وي مسرور
زړه ئِي هغه وخت یخیږی   چه جهان کړی سورتنور
ده مـــــــــړبنت د استعمار   عـــــالمي لوږه ضرور
کوم پرهار چه نه جوړیږی   ترېِ جوړ زخم د ناسور

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حق ژوند دي حقیقت کښی — مرګ او مړینه د منصور
تــر بګني راژوندی کیږی — په وژولـــــــو د تر بور
چه یو کلي په مرګ وران شی — ګورستان ئې شی معمور
د یوه مرګ د بل ژوند دي — د طبیب ژوند په رنځور

د عشق جنون

د خـــــوشحا لیو رونړ سباوون
تورو تــیارو کښی د غم شبخون
تــحـــــولونـــــو د زمــــــــان
ګردش د ستورو دورد ګردون
د زورو جـــــــــــاه و جلال
مــــال منال د فرعون قارون
دم اودعـــــــــــا د پیر وفقیر
قهر او مهر د هــــــــــمایون
نصیحتونو د حکــــــــــــــیمانو
عقل او فکر د افـــــــــــلاطون
په ما ونـــــــــــــکړ هغه اثر
چه په زړه وکړدعـــــشق جنون
کړمه له هــــــر څه زه بې نیازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کـــــښی سازونو د ارغنون

ګنج ددولـــــت می په خرابو کښی

ومومند چه عشق کړم خراب زبون

هــــنر دشعـــــــــــــر راعطا کړ

ګلګون رخسار په ،ډیر جګرخون

د شعرتورو کښی وینم ګـــــورم

د سترګــــــــــو تورد، مجنون

دسترګــــــــو تورد ،لیلی مجنون

بصارت شولوبصیرت زړه کښي

د سترګو نور دي دزړه مضمون

په اکســـــــــــــيرباندي د محبت

د مهرويـــــــــــــانو په يو افسون

زه بیخی بل شوم بل مې جهان شو

بدل می یــــــــون شوبدل می تون

ظاهري نه دي جـــــسماني نه دی

ځوک لــــــــيدی نشی زما بدلون

زه هغه نه يم اوس چه پخـــوا وم

دي زمـــــــــــــا کله زما پرون

ما ولــــــــــيد بل چا ليدلی نه دي

له خپـــــــــله ځانه د ځان بیلتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

((الفـــــت)) موندلی فیض له الفته

ښه ده چــــــه نه دي د چا مرهون

حسن او نظر

حـسن دې کــــــه ډیره تجلی لري

ړوند د مـــــــهرویانو څه پروالري

چیرته چا لـــــــــیدلی اوریدلی دي

داچه ښکلی نـــــــــازپه نابینا لري

نشته شکلــــــیتوب که بینائی نه وي

سترګي دي چه وائی یار ښکلا لري

تورتیکری دې تورزما د سترګودي

ځکه زما ســــــترګو کــــــښی رڼا لري

سترګو کښی دې ځای دی که هرځای کی ئی

سترګې تور د سترګو کښی لیـــــلی لري

وائي ستــــــــــرګې ډیر څه په کتلو کښی

غـــوږ ئې ناوري زړنو کښی غوغا لري

نه ده بـــې ادبـــــه د لیــــــــمو ژبـه

سترګی خــــــوله سترګو نه حیا لري

حسن او نــــظر په شهلا سترګو کښی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل اثـــــــــــر بل کیف بله ادا لري
کله وي ښـــایست په ړوندوسترګو کښې
حسن ځــــــــای نظر کښې د بینا لري
مینه د ښـــــــکلا ، ښکلا د مینې ژوند
بې نظره حــــــــــــــسن څه معنا لري
یو که نــــــــه وي بل ئې کله تمنا لرې
خیر دي کـــــه دې حسن له نظره شوه
بې نظره حسن څـــــــــــــه معنا لري
مه پټوه ستــــــــــــــرګې زما سترګونه
سترګې پــــــــتول خومره ګناه لري
ژوند غړوي ستـــــرګې پټوی ئې مرګ
وګوره! ژوندون څــــــــــه تقا ضا لري

اولواالابصار

عارفـان د زړه په سترګو ګـــــورې یــار
د ســــــــــــــترګو باندې پیژنـی اغـیار
حایل نه دي هیڅ حجاب د زړه د ســـترګو
نه ئې مخه تـــــــــــیاره نــیسیي نه غبار
لمر ترې نــــــــــشي پـتولی تورې ویځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه حـــــاجب ګرزی مـــانع او نه حصار
صاحبـــان د زړه ،دزړه په غـــوړ.واوري
آوازونه د سکــــــــوت او د پـــندار
چه ولاړوي ټـــــوله شـــپه قایم اللیل
ورته یــــــو وي د دنـــیا لیل و نهار
د حال ژبه وائي حال د صاحب دحال ته
په دې ژبه پـــــــوهیږی اولواالابصار
په رښتیا چه بیـــــــدارشوي له غفلته
مرګ هم نه ویده کـــــــوي هغه بیدار
زړه ازا ر د صاحـــــبدل شي چه زیارت ته
کله ور شي دل ازارمــــــــــــردم ازار
چه مالک د خپل ژوندون وي مرګ ئې نشته
مري هغه چه یې ژوندون وي مســـــــتعار
فــــــیض رسان او الهام بخش دي د ژوندیو
کازرګاه کښی د هــــــــرات د پیر مزار
دیــــــر نقشونه محوه شوي محوه نشو
په افکارو کښی د ده نقــــــــش و نګار
صورت سینګار لږ. وخـــــت بیا زایل شی
زوال نلری معنـــــــــــی په روح سینګار
الئهي نــــــــــــامه یې دردي بې نظیره
په نظر کښی په غـــــــوړ.و کښی د روزګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل میدانه د عـــــــــرفان یې دی وهلي

چالـــــــــــــیدلی دي بل داسې شهوار

تش د قال خاونـــــــــدا خونه و د حال هم و

ډیر یې حاله کړه په حال د ده ګفـــــــــتار

د دین لاره شوله هـــــــــر لور ته ازاده

چـــــــــه ملګری ئې د لاري شوه انصار

د قــــــدم نقش یې د دین لاره کښی اوس هم

راته ښئي ګازرګاه اوپــــــــــاي منار

شهداء الصالحین دي د دین ستـــــــــوري

او تمیم انصار پکښي شمـــــــــس النهار

د عرفان لـــــــــــومړی قدم هغه قدم دي

چه دنیا کړی پــــــــښولاندې نفس مهار

اخلاص دي رهـــــــــبر د لاري د عارف

د دنیا توښه تـــــــــــري ورکه کاندې لار

چه خوب پریږدی غفلت پریږدی راحت پریږدی

باطنی احســــــــــــاس شعور یې شی بیدار

طریقه د صــــــــــــوفي لار د ښاروونه ده

نه د لاره د مـــــــــــــوټر او تیز رفتار

ده د فــــــــــــکر ،ذکر،زړه او نظرلاره

غواړی صــــــــــبر،قربانی ،جهد وایثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوچــــــــــه نکړی غرور کبر پښو لاندي

ترمطـــــــــــــلبه نه رسيږی کلانکار

له فطرته ســـــــــــالک راغي وارسته

آزاد قـــــــــــــيد نه د درهم اود د ينار

حرازاد دي څــــــــوک چه وی ازاد منشه

چه يې نور آرازدي وه دي احـــــــــــــرار

د صوفې سترګی مـــــــــړې زړه ئې موړ دی

که هرڅــــــــــــومره وي په نس وږی نهار

مالګه نه څــــــکي د چــــــا نمکخورن دي

زړه غـــــــــني او مستـغنی نفس ئې ډير خوار

ژوند يې نــــــــه دي د هـــــــوا او د هوس

بی هــــــوا وي د عـــــــــــارف دار و ديار

زړه ئې پاک طـنيت ئې پاک نظرئی پاک دی

په غسلونــــــــــــــــود توبو اواستغفار

له عيشونوله خـــــــــوندونو ئې زړه موړدی

غبطه نخوري کـــــــه هر څه خوري دنيا دار

يو خوړلو بل خـــــــــــورولونه خوند اخلي

نه خوړلونه خـــــــــــوند اخلی روزه دار

د عارف خوند ونه نـــــه نورد نورونو رد دي

د نيکی پـــــه مـــــــــــزه پوه دی نيکو کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خوند چـــــه لـــــــري جام د شهادت

بی شهیده څــــــــــوک تری نشو خبردار

هره خوله کله ده جــــــوړه هریو خوند ته

اخلی خوند فـــــــــــداکاری ته فدا کار

د عارف زړه کښی یوازی د خداي ډاروی

شرک يې بولی که ئې زړه کښی وي بل ډار

بې له خدايه چـــــــــاته سر ټيټوی کله

که ئې سر له تنه غـــــــــوڅ کړی اقتدار

ادهم سر د دولت تــــــــــاج ته ښکته نکړ

چه یی سرئی کښی خـــــيال پیدا شو د دلدار

بی زواله پـــــــــــــادشاهې کاندی فقیر

حقیقی فـــــــــقیر ته ټیټ سر د تاجدار

د محمود باغ سپیره ډاګ شوغزني وران شو

حدیقه د سنـــــــــــــــآئی هزار بهار

بلخ وران شوي نه ئې جاه نه ئې جلال شته

مولانا جـــــــــلال الدين دی ګوهر بار

لاتر اوسه ئې د نـــــــــي اواز غوږوکښي

وایی زړنو ته د عـــــــــشق خفی اسرار

د هرات زاړه اثار په ورکــــــــــــیدو دي

د خواجه انـــــــــــصار اثاردی فیض آثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيروی زمانه ډېر خــــــــــــــلک له خلکو
هيروی نشي هــــــــــــــــيری د ده يادگار
نه ورکيږی نه ئې څـــــــــــوک شی ورکولی
باقيات الصــــــــــــــــالحات رانه افکار

خبرنه و

يوه بل نــــــــــــــــــه په ډېر لياز اوامتنان
څه شی واخيــــــــست له اصلی نرخه ارزان
خريدار لـــــــــــه حده زيات و ډېر خوشحاله
ډېر ئې مانـــــــــــه په سر ، سترگو احسان
ويلې تل به وي ستـــــــــرگو کښی نيکی ستا
ستا نيکی به هـــــــــيره نکړم په هيڅ شان
بل چا ووي خرڅـــــــــــوونکی ته چه ولې
تا په دي سودا کښي ومــــــــــــانه تاوان
ددنيا سودا خـــــــــــــوده د سود دپاره
کوي گټه پکښی هــــــــر وخت هوښياران
چه ئې گران واخلي او خرڅ يي کړی ارزانه
هر سړی پرې کـــــــــــوي حکم د نادان
په ځواب کښي ورتــــــه ووې خرڅوونکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشکل کار دی پـــــــــیژندل د سود و زیان
ګټه ماکړې هـــــــــــــغه دي غولیدلی
نه ویني ته هغه ســــــــــود چه وي پنهان
ما په لړ.غــــــــوندې تاوان چه ته یې ویني
ډیر ارزانه دي اخـــــــــــیستی یوانسان
د هغه ګمان و دا چه یـــــــــو څه اخلي
خبرنه و، چه په ماخـــــــــــرڅوی ځان

اقتدار

چه ئې ځان د خلکــــــــــــــــو کړ علمبردار
چه ئې نه و لامــــــــوندلی اقــــــــــــــتدار
چه له قهره آمریــــــــــــــــــــت ته ریږدیده
چه ئې لاړې توکــــــــــــــــولی په دربار
چه نظام یي دهـــــــــــــــــرڅه مسٌول باله
چه دبنمن ئې د اولـــــــــــــس ګاڼه سرکار
چه ئې نه وه د بنمـــــــــــــــینی آشتی پذیره
چه ئې هر حکـــــــــــــــومت وباله غدار
چه راتّه یې تمــــــــــــــــلق د درباریانو
چه دیو تن ټولـــــــــــــــواکۍ ته و په قار

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه غلیم و د بـــــــــــــــاردار او باداری

چه ئې خلکوته نه غـــــــــوښتلو خدمتګار

چه قدرت ورغـــــــــــی لاس ته اوکاردارشو

چه چوکۍ داقــــــــــــتداروركړه روزګار

چه حاکم شو چه رئیـــــس شو چه وزیر شو

ځان ئې ورک کړخلک ئې هیر کړه په یووار

چه ئې لاس نه رسیـــــــــــــــده آلوتروه و

چه لاس برشو آلـــــــــــــوډیر شو مزه دار

چه دربار په مینه مینه غـــــــیږ کښی ونیو

درباری شـــــــــــــو اومداح شو د دربار

چه رڼا ورځ د ســـــــــــــــرکارئی شپه ګڼله

بیا يې توری شــــــــپی ته وي نصف النهار

کلیمه د وحـــــــــــــــــده يې ورته ووې

لاشریک له ویـــــــــــــــــنا شوله د یار

چه صاحب شـــــــو ددربار،دربار رټوُنکی

کړه ئې هر ځـــــــــــه د دربار له سره ځار

چه ئې خوند ولـــــــــــید د مدح ، تملق ډیر

شوداخوند ورته خـــــــــوندونو کښی سردار

چه آمر شو او هرڅه یس شوه په لاس کښی

چه ئې واوریده صفت خـــــــــپل پّ بار بار

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال ئې بل شو حال یې بل شوسړی بل شو
خدمتګار ئې هم د خـــــــــــلکو شو بادار
چه اصلی څیره د چـــــــابڼئ هر چا ته
اقـــــتدار دی قـــــــتدار دی اقـــــــتدار

مزدوری سترګی

سترګی ئې نـــــه وې زورور خان و
څوک ئې نوکر و څـوک مـزدوران و
اړاومحـــتاج وصاحـــب نــــــظر ته
د امـــید لاس ئې اوږدو نـــــــوکرته
یوازی نـــــــــــــــشو په لاره تللی
لاس په ئې بــــل و لاس کښی نیولی
یـــــومزدورخـــــــــاص و،د دې دپاره
چه خان به بــیــــــا ئې په سمه لاره
بینائی خـــــــــــــــرڅه په نابینا وه
ځکه ئې دیــــــــــــــره لږه بها وه
د سترګو حــــــــــــق وړانده خوړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومزدور نــــــــــــشو خپل حق لیدلی
اصلی ړوند دي وخـــــــــــــوخبرنه و
په حقــیقـــــــــت کښی سترګو رنه و
چه نابیـــــــــــــنا وي شعور،احساس
مـــــــــــــــــزدورآله وي د بل د لاس
د خان رهــبر وی د خــــــــان مزدور
داد خانی دي دود دستـــــــــــــــــور
دمزدور سترګي شوی د خان واک کښی
بینائیی راغــــــــــــــله په استملاک کښی
د بـــــــــــــــــــل د پاره په کاریده له
بل ته ئی لاره د تلو لـــــــــــــــــیدله
په خان ګرو شـــــــــوی سترګی ارزانه
مزدوری ستـــــــــــرګی قربان له خانه

ملی قدرت

په ربنتیا هغه ملـــــــــــت وي بختور
چه لری ملي نظـــــــــــام ملي رهبر
وي اصلي حاکمیت دخلکو لاس کښي
حکومت وي د ملي قـــــــــدرت مظهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

جامه پخپله وي په ځان حاکمه

د عامه افکاروي قوي اثر

نه تبعیض نه امتیازوي نه تیري

په حقوقو کښی وي خلک برابر

د هرچا اعتماد وي په عدالت

قوانین وي له هر چا نه معتبر

آزادي دیموکراسي وي واقعي

خطر نه وي کرامت ته د بشر

مخور مسلط نه وي په نظام

اهلیت اولیاقت وي مخور

سراو مال وي په امان فکر او نظرهم

زورور چه پکښی نه وي پخپل سر

محمّد(ص)

محمد بي اوره د خدای هغه انوار ولیده

چه خلیل اورکښی ولیده موسی یي ناروليده

لیده ئی هرڅه چه ا علام الغیوب په نظر

د ده لیدل کله سترگو د اغیار ولیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مدینه کـــــــــښې يې قيصر کسرى سرنګون

چه پ خـــــــندق کښې يې تاثير خپل ګذار ولیده

سترګی بـــــــــینا شوي د ړانده علم دده عرفان

چه فيلسوف پري پوهــــــــيده عــارف عيار ولیده

نوی مظورته ئی پــــــــــيداکړ بیخی نوي نظر

تیارو کښی ورک انسان د بـــــــل عالم اسرارولیده

راغــلې دنـــــــــــــيا ته محمده!هم يتيم هم فقير

نه دي راحت ته عـــــــيش نه مهردخپل پلارولیده

په مصيبت کښی شوې پيدا په مشقت کښی شوې لوی

د دنـــيا ژوند دي له خـــــــــــــوارو زارولیده

د مورله مــــينې شـــوې محروم هم د نيکه له ميني

په ماشوم تــــــوپ کښي دي غمونه په باربار وليده

هر چه نه سخت دښمن خـــــــپل تره ابولهب شو د ته

پردی اوخپل دې ځـــــانته ټول ځومره په قار وليده

يوازې خــــــــداي ته پاتي شوي د خدای اسره اوته

ځوک دی بې خـــــــدايه ته حامي نه مددګار وليده

نورټول دکفرپه خـــــــــــوا يوته د اسلام په خوا

يوازې نه وې ځــــــــــان سره دې کردګاروليده

ستا دښمنی جــــــــنګ او جګړه ډیر وخدايانوسره

د جهان ســــــــترګو لمر سپوږمۍ لیل ونهاروليده

دخدای په مـــــــــــــرسته سو يتيم يسير فقير امی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهان ډیر لـــــــــوی انقلاب ته ځان تیار ولیده

نه بیوسئ نه ډیر قـــدرت تغـیرپه تا کښی راووست

استقامت دي هـــــــر وخت هـر چا پایدار ولیده

دنیا بدله کـــــــــــــړ له تا دنیا بـــدل نکړي ته

که دي خـــــــــوښي وکامـیابي که دې ازارولیده

ډیر غنایم اوډیری فـــــــــتحي دی په برخه شولی

ډیر دې غنایان کړه خو خپل نفس دې مدام خوارولیده

پخپل سرت ئی ســـــــتا په شان ثابت قدم ونه موند

که زمانې هرځــــــــــــومره ډیر ثابت سیار ولیده

د ریاضت لوړې سخـــــــتئ دې په ځان تیری کړلی

مزوچړچو عیــشونو کله ستـــــــــــا در بار ولیده

تیاري دې ورکې کړی د حـــــق رڼا دې کړ له خپره

د اسلامي عــــــــــــــدالت لمر دار ودیار ولیده

د لیوه ویره د پـــــــــــــسه په زړه کښي پاتی نشوه

چه ئی ستم ظلم وحـــــــــــشت اوزور مهار ولیده

سرکشان واړه پریشـــــــــــان شوه فرعونان حیران

چه مومـــــــــــــــــنان ئې اشدأعلی الکفار ولیده

لارې دې جـــــــــوې قافلی او سالاران دې کړجوړ

خلک دې حـــــوړکړه ډیربې لارې دې په لار ولیده

تا محمد!دایمان قـــــــــــــــوت جهان ته وښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په تعليم د خپـــــــــل ایمان زورایماندارولیده

د غلام خپولاندې غـــــــــــــرورد ابوجهل پایمال

په تعجب په خـــــــیرت سترګو د روزګار ولیده

تا سرداري کړه خدمتـــــــــــــګارد بشرد پاره

تاریخ بیابیا ســتا د صـــــــدیق ، عمرکردارولیده

هغسې عدل،مســـــــــــاوات چه تا دنیا ته راوړ

نظیر ئې بـــــــــیا نه هيڅ نظر نه انتظار ولیده

لوی انقــــــــلاب دې راپیداکړ د انسان شعور کښی

په روح په ذهن ،زړه نظرکښی موستــــــــــاولیده

د ٍلاتـــــــحزنٍ دٍإن الله معناٍ اطـــــمـــــــنان

چه چـــــــــــاته ورکړه تا هغه بیا ګله ډارولیده

په نوې روح دې دازړه دنیا کــــــــړه بیرته ځوانه

د جهان کوندې بیا پـــــــه ځان کښی ابتکار ولیده

خپل کاردې خلاص کړ رســالت دې سرته ورساوه

مطمٔن لاړې چه اساس دې استـــــــــــــوار ولیده

هغه معمار وې چه نقـــــــــشه دې جهان کړه بله

جهان بیا کله ستـــــا په شانی بل معمار ولیده

څوک چه لوی شـــــوي په غمومشقتونوکښی و

هم مونبي هم مو حـــــکیم هم لو ی سالارولیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پا که مینه

دمومن په زړه کـــــــــــــــــښي مينه وی د الله اکبر

د قارون په زړه کي میــــــــــــــنه ددنیا د سیم وزر

په پاک زړه کښي پاکه میـنه په ناپاک زړه کښي ناپاکه

د غوجل په شانی زړه کـــــــــښي مينه وي د ګاو خر

خفی شرک دي که څوک پوهشی ددنیا مینه په زړه کښي

یوه مینه ستا ته زړه کـــــــښي نوری مینی کړه بهر

د مین نظر هرکله وې پخــــــــــــــپلی لیلی باندی

د پتنګ نظر په شــــــــــــمع نه په شمس نه په قمر

شی له نورو بیګانه ،لیــــــــــــــونی بیا فرزانه

چه په عشق اومحبت کـــــــــــښي شي له ځانه ناخبر

حال ئی بل شی خیال بل شی نظربل شی منظوربل شی

بل سړی بل عـــــــــــــــالم کښی د یو چا په یو نظر

د دنیا تورو تیارو کښي پټی ســـــترګی ویده پروت وم

د راحت بـــــــــــــسترمی پریښود چه می ولیده سحر

له عالمه کناره شـــــــــه!که وصال د محبوب غواړې

ګڼه ګونه کښی څـــــــــــوک مومي وصالونه د دلبر

څوک دنیا نکړې طـــــــلاقه د عقبٰی لیلی مه غواړه

بن په بنې ورځې کله د شــــــــــــپی چا لیدلی لمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسم رواج

د واده اوخـــوښۍ کورکښی

مستی نجونې وې راغونډي

په سازونو کښی می نـوشې

په کیـــــفونوکښي مـدهوشی

خنداګانی شولې مستې

آرزوګانی په نڅا شوې

جنتونه ور ښـکاره شوه

دخیالونو په لیمو کښی

چه یوه پیغـــله و دیړی

نوری پیغلی هـــوسیږی

شوق راویـــــــښ شی

ذوق راویـــــــښ شی

سا پیدا شی اومیدوکښی

ناوی جـــــوړه په شینګار شوه

د ښایــــــــست ډیـــوه شو بله

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګی تـــــــــوری په کجلو

په شپین مخ زلفې خورې شوې

خـــــــــيالی ناوی سوه شمباله

د وصال د شـــــــــپی د پاره

ناوی جوړه شوه خو چا ته؟

يـــــــوړانده ته نابينا ته

چه ئې نه لـيــــــده جمال

بيد ديـــــــــداره،ووصال

چا ويل د ناوی کور کښی

فکر وکـــــــړئ څه کوئ

نا وی چـــــا ته جو ړوئ

د سنګارمعــــنا به څه وي

چه کاته ورته هيڅ نه وی؟

که کوئ خوشی خــــواری

د ړوندو سترګـــــو د پاره

بل ويل دود او دستور دی

هــمـــــدغه د زمــــــانی

چه ناويانی سيـــنګاريږی

په پودرپه لب سيــــــرينو

څوم که ړوند وی که بينا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا راواج دی د دنـــــــیا

د دنیا رســــــــم اوراوج

نه بینا ګــــوری نه ړوند

د شهۍ شاهوکه ړوند دی

رواج کله دی بیـــــــنا

د ړوندو بـازار د ی دا

نه تبعیض نه امتیاز شته

په بـــازار کښی د ړوندو

مساوات ګوره ســـتاتـلی

لا رســـــــمو او رواجو

پکښی نشته توپـــیرونه

د غنی او د فـــــــــقیر

دا عمٔی او د بصــــــیر

نه منطق دلـته چلیږی

نه د عــــقل نصیحت

ماتوی د اقتصاد د ملا

درانه پیـــتی د رواج

زورور دي رواجـونه

ځکه نا وری دلـــیلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا

خپل نیــــــــــــــکه ته نمـسو وویل بابا
احترام ته دې کووسبــــــــــــــا بــیګاه
بربه ناست ئې ښکـــلـــووبه دې لاســـونه
جوړووبه درته ښــــــــــــــه عبا قــبا
سموو به دې پڼې چه چـــــــــیرته ځـې
ته به مخکښې یې روان اومـونږ تر شـــا
په ادب کښې به هیڅ نه کــــوو تقـــــصیر
مبــــــــــــــارکه ګڼو ستا د لاس امـسا
ستا وجود دې غـــــنیمت زومونږ دپاره
ته نورهیڅ کړه کــوه راته دعــــــــــــــا
نوم به ستـــا وي اوکارونه زمونږلاس کښې
تابه ساتو لکه خپل پیر اوپــــــــــــیشوا
خوزمونږ کارکښې کارمه لره مونږ پریږده
خپلې خوښې ته چــه هغه کــــــــړو که دا
دا دستور دې چـــه زامن ئې شې د کار
د کاله واک واخــــــــتیاروړکوی پلار

ښامار

وائې چه یووخت په کوم لرې ځای کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ځنګله کښې یـــــو ښامار اوسیده

چه مسلط په یـــــــــواولس باندې و

له دهشتونو هیـــــــــــــبتونوسره

په هره ورځ به یـــوه سره ډولۍ کښې

یوه ښایسته پیغـــــــله د خلکو له خوا

ده ته پیشکش وړاندې کـــــــیدله مدام

له افسوشونوحــــــــــــسرتونو سره

ډیری ښایسته جـــــونې قربانی شولی

په لوړو ډیـــــــــــری میندی وژړیدې

د یو ښامار دخـــــــــوشحالۍ دپاره

خاورې ځوانۍ شــــــوې ارمانونوسره

څوچه یوه ورځ پـــــــه دې لاره باندې

یوغیرتی ننګیالی ځـــــــــوان تیریده

د ځنګله خوا کښی ئی ډولۍ ولـــــــیده

دانتظارله عـــــــــــــــذابونو سره

ځوان چه د ظلم دا قیـــــــصه واوریده

د یوی پیغلی له سروشـــــــــوندو څخه

د غضب اورئی زړه کښی تاو پـــــیداکړ

د شجاعت له غـــــــــورځنګونو سره

قسم ئی وخـــــــــوړ چه ښامار به وژنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به خپل ســـــــــــر قربانومه دلته

نه ځمه هر څه کـــــــــه پیښیږی راته

مرسته کوم له اولــــــــــــــسونو سره

ښامار چه راغــــــي ده په ډیر شهامت

په تیره توره خـــــــوله ورڅیرې کړله

دښامارخوله څـــــــیروي هغه چه ځي

د بلاخــولی ته جـــــــــــــرئتونو سره

د یــــوه ځــــــــــــوان له برکته ګوريځ

یواولس خـــلاص شود ښامارله خولی نه

په یوه سر له لـــــوي ښــامار سره جنګ

ښائی د ځـــــــــــوان به همتونـــوسره

د غریب ګیلی

خوځیږی زمکه بیـــــــابیا هــــرچیرته زلــزلی دي

نارامه تـــــــول جهان دی شــوورونه غلـــغلی دي

د زمکی له زړه قیـــــــــــــــــد شـوی براسونه

چه پاتی دی لازړوکښی د خـــــوار غریب ګـیلی دي

سینـــــــــــــــدونه کاریزونه ،چـــینی ویالي وچیږی

چه هیڅ وخت نه وچـــــــیږی یاوښکی یاوخولی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرڅه د قدرت لاس کـــــــښي په هروخت لوبيږی
چه وخت په وخت بدليږی د زورلاس کــښی آلې دی
شراب د زاړه خم دی پکښی هـــــــــغه نـشه ده
محــفل او ساقی بل شـــــــــــوبدلی ئی پياله دی
شعار يی نوی کړی چـــــــــه تيرشعارئی هيرکړو
آهنګ نوی سازنـــــــــــــوی هم نو قلقلی دی
زوړ نو ئی ګــــــــــــــرزولی لباس بدل کړی
زاړه ارباب سره اوس په بل نــــــــــوم قوالی دی
اوس زور دی هـــــــوښيارشوی د خلکو وکيل شوی
د خلکو په نامه ئی پــــــــــه خلکو څه حملی دي
چه خلک احمقان کــــــــړی، ړانده کړی شعـورونه
غلط پروپاکـــــــــــــنډ دی غلطی مقالی دی
هماغه کبـــــــــــــــــابونه هغه پلو چلو دي
هماغه اشتهاده هـــــــــــــــــماغه نوالی دي
له شرمه کتی نشـــــــــــــــــوبربنده ناروا ده
په غلاغلا ورته ګــــوری د چا سترګی چه غلې دي
قدرت اخلی ملت نـــــــــــــــه ،ملی حکومتونه
ملی قدرت ته ځکه په تائې غـــــــــــلبلې دي
چه نه کميږی هـــــــــــــيځ او لاپسی ډيريږی
يا زورد زورو يازمـــــــــــــونږ حوصلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نورڅه نه پوهيږو پـــــــــه دی ډير ښه پوهيږو

چه هرڅه راتـــــــــــه وائې زمونږه بلی بلی دی

,,خاکم بدهن،،وايو کــــــــه کوم وخت کښی وو ايو

زمونږ په خولو کښی خاوری کندوانو کښی غلی دي

څاروی بی زبـــــــــــانه بی خولی ورته مه وايه

چه خپل حق خــوړی نشي هغه خلک بې خولی دي

حاضر جوابي

څو اديبان او شاعـــــــــــــــــــران په يوه لارو روان

هــــــــــــــــــــريوه بل ته ورکاوه د ظرافت امتحان

له هغی خوا راغله خـــــــــــــــره يود بل ښځ ګراوه

د خرخاری ډير ښه مثال چـــــــــــه شولودوی ته عيان

,,مجروح ,,الفت,,ته ويل ګوره!خروکښي هم شته الفت

,,الفت,,وی هو! لکه پـــــــــه تاسو کښی چه زه يم آلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک څه پوهیږی؟

څوک څه پوهـــــــــیږی سبا څه راوړی ځانه سره
په کال کښی نه وی هغه څـــــــه چه وی له آنه سره
زما نه پټه حامله وی خـــــــــــــــو خبره نه وی
څه ورسره وی چــــــــــه په فکر کښي له سره نوي
څه راځی؟ څه کیږی د چـــــــا په لاس د چادپاره
شپه په تیاره کښی زیریوی څـــــــــــه د سبا دپاره
د توری شـــــــــــــپی قهرمان یو اود سبا بل وي
تیارو کښي پټ بل څوک ظاهر کښی رهنما بل وي
لکه نطفه د انقلاب چـــــــــه خپل طوفان نه وینی
د آغازسترګی د انجام قهرمـــــــــــــــانان نه وینی
ډیر تغیر ونه زمانی ســــــــــــــره دنیا ته راځي
نوی فلمونه د زاړه ښـــــــــــــــارسینما ته راځي
څول ډیرامی جوړوی څـــــــوک ئې تمثیلونه کوی
سیا ستونه په هـــــــــــنر کښی ډیر کارونه کوی
تراژیدی کاندی کــــــــــومیډی سپین کله تور ښئی
ډیر مقدس د خدای نعـــــــــــمت د سوټي زور ښئي
په پټه خوله لګیا خلکــــــــــــو ته زندان جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چیغو چیغوخلک کانه کړی چه پلان جـوړوی

دا په صحنه کښی ظاهری متحرک به څـوک وي؟

اصلی علت اصلی عامل پټ محرک به څوک وي؟

زمونږ نظر خویو څـــــــــو نوی قواري وینی

د لوبیدو نکو ناآشنا جعـــــــــــــلی څیرې وینی

بی روحه عکس حرکت کـــــــــوي خبری کوي

هرڅه چه کړی هغه پرده کښي مونږ نه لری کوی

د محمد(ص) تعلیم

توره تیاره وه انسان ورک خپـــــلو وهمونو کښی و

شعور او فکر د تـــــــــــورتم په زندانونو کښی و

د ځان له سیــــــــــــوری ډاریده د ډاربنده و انسان

د خپل غلط احساس په رنګ رنګ عذابونو کښی و

د عقل ســــــــــترګی ئی ړندوی وي لاریئی نه لیدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای ترینه ورک د طـــــبیعت په طوفانونوکښني و

انسان بنده و دهـــــــــــرشی،هرشی ئې خدای ګانه

د شیطانانود پـــــــــــــــیریانو طلسمونو کښی و

ډارئې هر بت ته پـــــه سجده باندی و سرټیټ کړی

د سرلوړی فکرونــــــــــــــه کله په سرونو کښی و

خدای وغوښتل چه سړیتوب له ذلتونوکړی خلاص

دالوی اثرد محمد(ص)پـــــــــــــه تعلیمونوکښي و

هغه تعلیم چه په الهام وحــــــــــــي د ده نصیب شو

هغه تعلیم چه ډیرو لـــــــــــــوړو مقامونوکښي و

محمد(ص)خلاص کړو دبــــــــتانو بندګی نه انسان

لوقدرت ایښی لوی قـــــــــوت دده لاسونو کښی و

چه په قرنوقرنـــــــــــــــوئی پاتی شوه رڼا په جهان

هغه پاک نورد حرا غــــار د فاران غرونو کښی و

جهان حیران حران الـــــــــــــــفته‌إدده کارته کتل

څه چه راوړه هــــــــــــــغه کله جهانونو کښی و

راغی جهان ته محمد(ص) چه وران جهان جوړ کړی

چه جوړوونکی د جهــــــان یعنی انسان جوړکړی

د محمد(ص)عرفان

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهان بدل شوچـــــــــــه جهان کښې محمد شو عیان

زمکه اسمان ته هسکه شوه زمکې ته ټیټ شو آسمان

په ده قایم شو ارتبـــــــــاط د اسمان زمکې سره

جبرئیل ده ته شو راښکـــــــــته په نزول د آقران

مور آمینه پلار عبدالله و هـــغـــه وخت کښې د ده

چه عبدالشمس عبـــــــــدللعزی عبدللکعبه و انسان

د ده دنیا نه لمر سره اونـــــــــه سپوږمۍ سره وه

شوه مسلمان ځکه دستـــــــــور واو د لمر بندګان

قریشومات کړد ده غـــــــابښ ده د قریشو غرور

چه ئې قریش و بنـــــــدګان مات ئې کړه هغه بتان

راغي دنیا ته عام الفیل کـــــښې دا پیغام یې راووړ

چه ابابیل تباه کوی اصحـــــــــاب الفیل او پیلان

ده ظاکلمان کړه ذلیل اومظـــــــلومان یې کړه لوړ

ابوسفیان غوښته یوبل نه مدیـــــــــــنه کښې امان

هغه فقیرو،چه ئې ډیـــــــــــــروته ډیر څه وبښل

چاته رمې چاته سره زراوچــــــاته سل سل اوښان

خیرئې عامل ته ورسید اوترقـــــــــــیامته رسی

چه ئې تیاره زړونه رڼا کـــــــړه په رڼا دایمان

الفته !راووړ جهان لره کـــــــــــامل سړیتوب

سړی سړی شوه په ربنتـــــــــیا محمد په عرفـــان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بولهب تـــــــــــــــــره د محمد وه محمد ته پردی

د فارس سلمان ئی وباله د اهــــــــل بتوپه شان

له حبشی بلال نه ئی ځـــــــارکړه د اسلام دپاره

نامسلمان مخ قریشی او هـــــــــــاشمی سرداران

ده ویل مه کوئ فخــــــــــــرپخپل اصل ونسب

یوشان یوراز دی په هر ځـه کښی د آدم فرزندان

بی له تقوا هیڅوک په هیچـــــــــا برتری نلری

دي برابر عزت عجم سپـــــــین وی که تورمان

د اسلام آغازاوانجام

زمکه د مکی وه بـــــــــی اوبو او بی حاصله

نه پکښی یو گل ونــــــــــــه گیاه زرغونیدله

نه پکښی ویالی وې نـــــــــه چیني نه بارانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه چادبهار د خــــــــــــــزان ځیره لیدله

خلک و بیدیا کښی وږی تـــــــږی سرگردانه

نه و تمدن نه مدیــــــــــــــنه چا پیژندله

ژوندوبی نعمته ســــــــــــړیتوب بی کرامته

کورد خدای پکښی و د خــــطرطمع تری کیدله

خدای پکښي پیدا کـــــــــــړ محمد د عبدالله نه

هغه چه ځانگـــــــــــــوئی ملایکوځنگوله

هغه چه ئی عدل راوړ مـــــشرشکانو ته توحد

هغه چه کعبه له بـــــــــــــــتانو پاکـولـه

هغه چه ئی عدل او انــصاف راووړجهان ته

هغه چه ددی دنیا ځیـــــــــــــره ئی بدلوله

هغه چه خواران او غریبان ئي عـزیزان کړه

هغه چه په فقر ئی شـــــــــــاهی و پر ځوله

هغه چه ئی وران کړ د فـــــــساد او ظلم کور

هغه چه د دنیا ئی بل دنـــــــــــیا ته جوړوله

دی هغه یو گل و،چه جهان پـــــری پسرلی شو

راغله دغه گل ته د جـــــــــــــنت دباغ بلبله

رائی وړه نغمه ملکوتی خلک ئی راویښ کړه

غوږد شرق و غـــــرب ته دا نغمه ورسـیدله

رائی وړه باطن تـــــــــــه رڼا ئی د معـــرفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننوته زړوته چـــــــــــه بیا هـــیځ ونه وتله

دا ښایسته رڼا چه شــــــوه ظاهره په انسان

حوره د جنت ئـــــــــــی تجلئ ته پخسیدله

جوړه مدینه کـــــــــــــړه له یثرب نه محمد

ده داسلامی تـــــــــــمدن ستـه کیښودله

زړونه ئی قوی کـــــړه په ایمان دایماندارو

ځکه به یو تن لســــــــــوته ماتی ورکوله

جوړ ئی مسلمان نه د جهان لوی قهرمان کړ

هرځای داسلام جــــــــنده په سر ورپیدله

لوی جهاد شروع شــــــوچه په الله اکبر به

زمکه له هـــــــــــیبته لکه پاڼه ریږدیدله

نن هغه قوت کله پـــــــــاتی مسلـمان کښی

هغه روحیه مســـــــــــــــلمـانانو وبایلله

وینو کښی اوس نه لامبی مسلم شود اوبو مهی

نه ورکوی سرخو سرســـــــــایه ئی ومنله

نه کوی جهاد نفل کــــــوی او وظیفی کوی

مفت ثواب ته ملا مسلـــــــــــــمانانو وتړله

تش د خولی په ذکرخدایه ستا خوښی رضا غواړی

ستا رضائی هرځــــــــــــــه نه ارزانه وګڼله

هغه طاعت نکړی چــــه پکښی یوځه تاوان وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونځ کړی خوذکات بـــــاندی ئی خیته واچوله

هم د ظالم لاس ښکلــــــــــوی هم دخدای کتاب

هم کښیني واعـــــــــــظ ته هم که ډمه ګډیدله

هم څکی د زمزم اوبـــــــه اوهم د مظلوم وینی

خان کوی هم دا او هـــــــــــم هغه کله ناکله

نیسی لاروژی خـــــــــــوناتوی ئی په حرامه

هیڅ وخت ئي حرامـــــــــــونه رژه ونه نیوله

هغه ښه سړی هم نشته اوس په کوراو کلی کښی

ښه به ئی چه ښکاره کــــــــــول ګناه به ئی پټوله

رابه غی مسجد ته چه تـــــــــوبی به ئی ویستلی

پټ به شوله خلکو چـــــــــه توبه به ئی ماتوله

اوس خومجاهر فـــــــــاسق ((الفته))هیڅ نکړی

اوس خو رقاصه لــــــــــوڅه میدان ته ووتله

دامسلمانی خوآخــــــــــرت کښی په کاریږی نه

داسی مسلمان نه خـو دنیا کښی څه جویږی نه

په ځان مینه!

په ځان میـــــــــــــنه!په جانان شه مین

په قام میـــــــــــــنه! په افغان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چه هرڅـــومره عالی وی ښه ده

په سپوږمۍ ستـــــورو دآسمان شه مین

مینه کښی فرق د شـرق و غرب مه کوه

په صبحدم،ماښام یـــــو شان شه مین

ښکلا که لـــــــوړو ژورو کښی وي

په غرو،درود بدخــــــــشان شه مین

هواکښی وکوره د ویځـــــــــواوښان

هم په شبنم هم په بـــــــاران شه مین

د طبیعت ښایسته هروخت کښی ګوره

هم په بهار ه په خـــــــزان شه مین

هرڅوک په خپله معـــــشوقه وی مین

په عشق مین شه!په عـــرفان شه مین

ګبروترساوی که وی خــــپل که پردی

په ښایسته نوع دانســــــــان شه مین

پریږده بلبل چه په ګل مــــــینه کوی

ته هم په ګل هم په باغـــــبان شه مین

یوازی خپله باغچه مه ســـــــتایه تل

((الفته))راشه په جهـــان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

محیط اوانسان

سوزوی مواوبه هم چــه په جوش راشی

اوبه اورشي چــه محيط يې شی سوراور

په هر شی کښی د محیط تاثیرښکاره دی

وي بی زهرو چــه اوبو کښی وی منګور

په اواربسترکښی سیـــــند درومی آرامه

خو په چړ کښی ئی بیا ګــوره شروشور

لوګی اورڅخه پیداديږ خــــو اورنه دي

د محیط اغـــــــــــیزه کله لري مور

له يوه پښته رڼــا او لـــــــوګی دواړه

د يوه مخ منـــــــــــور او د بل تور

محیط چا نه چنګیزه جوړ چانه بودا کړ

د محیط مخلوق هـــــــم فخر هم پیغور

کله کله ځوک پیـــداشی په محیط کښی

چه محیط ورپسی ځـــي که ځي هرلور

زورورانسان په هـــر څه زورور دي

په محیط په زمانــــــــه اوداسی نور

داانسان دی چه آرام محیط نارام کړی

یا نارامه محیط کــــــړی د سکون کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه کښي دي عـــــيان تفاوتونه
يوشان نه وي د څـــيږی اولوخی اور
انسانانو کښی شته څــومره ډير فرقونه
نه دي يو راز اوســــيدونکي د يو کور
دګاندي کارله ټاګــــــوره پوره نه دی
ګاندی جی هم نشـــی کړی کار د ټاګور
بازنه مه غـــــــــواړه نغمه دبلبلانو
مه کوه په توره لـــــــوکړه ئِي په لور
د چالاس توری ته جـــوړ د چا هنرته
دهرلاس د ګوتو کارنـــــــه دی انځور
انسانی قوه خوپوهـــــــــه ده تميزدي
حيوانی قوت دي بې تــــــــميزه زور

عمل اوعکس العمل

مينوژوب اغوستـــــــل بنه که بد عمل دي
د دلاق اوچـــــــادری عکـــس العمل دي
د ډير قيد نتيجه ډيـــــــــــره آزادي ده
د روحي عقيده ساديــــــــزم ته تکل دي
ډيرفشار کله شـــــــــــی ډيردوام کولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شدیدې شکـــــــــــــــنجی عمراقل دي

که افراط دی که تفریط یو د بل سرخوری

هریوبل ته قـــــــــــبرکن د بل اجل دي

حقیقت کښی خپل خان وژنی چه بل وژني

مري هغه اورچه سیـــــزلی ئی ځنګل دی

که نن وی ستـــــــا رسی او د بل غاړه

دا رسی سبا ته ستـــــــا د غاړی ول دی

انتقام ته تړی زړونـــــــــــــه ترخوتړی

باید یخ شی هغه زړه چه اور پری بل دی

سوتي

د سوتي او سیاست خـــــــــــــــود قدیمه آشنائی ده

د سوتي په زور ئی کړې په هروخت کښی آغا ئی ده

په لیمو راننباسی ناتـــــــــــــــراش سوتي په زوره

وائی سترګوکښی ځـــــای ورکړی دادسترګوسلائی ده

چه ډب نه وی ادب نه وی د سوتي د خولی منطق دی

ډبولو راښودلي ډبـــــــــــــــــــیدلی دانائی ده

ظالمانو یو وهلی ټکـــــــــــــــــــولی او رټلی

زړه کښي ویره سر کښی ویره زمونږبرخه ګدائي ده

ضرباضربوزده کړی په مونـــــــــــږضرب زبانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ضربی قوه کښی ضرب شته د سکی ضرب کفائیی ده

چه وهی موراته وائیی ګــــورئ اوس به موسږی کړم

په وهلوسږی کیــــــــــــږو د زور لښته مو دائیی ده

د موسی امسأ چینی کـــــــــړی له وچ کاڼی نه روانی

د دهقان لاس کښی یٔی کړی قـــلبه سمه په غوائیی ده

ګدا ځان پری دی ساتلی د خــروږی سپی له خولي نه

یو ړانده لره کړی ډیــــــــــــــــره ښه رهنمائیی ده

کله شی خلی د سترګو بیــــــــــنا سترګی ړندی وي

د رنجو سلائیی سترګــــــــــو ته ورکړی زیبائیی ده

چه سوځي سلائیی بـــــــــــــولی اوله چانه شرمیږی

ښه په زورکښی راروانــــــــــه یاره ستا بیحیائیی ده

خپل او پردي

لری بیل بیل رنګـــــــونه د یو چمن ګلان

یوشان په ګل میــــــن دي دهرځای بلبلان

بلبل کارغه نه بیل شـــــود ذوق په اختلاف

د ګلومینی خپل کــــــــــــــږه بلبلي پټنګان

خپلوي د سیرت ښه ده خــــپلوی نه صورت

خیره کښي خوپردی هــم ښکاری کله یوشان

رنګ شکل ته مه ګوره مغنئ نیسه نظرکښی

ظاهرکښی لکه غــــــــنی ښکاریږی غنډلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اصل کښی که یودی بیا هم سره یونه دی
چیرته د پسرلی بـــــاد او چـیرته د خزان
د سرسترگی جدادی د زړه ســــترگی جدا
ویښتوب د سترگو کله ویښتوب دی د وجدان
طوفان دباد که هرڅومره قـوی دی په ظاهر
قوی په حقیقت کښی نسیــــــم دی د نیسان
د خیراود شراصل که یوهــــم وی یونه دی
لطیفه وږمــــــــــــه ده همجنسه د طوفان
په وینه باندی مینه د دین شــــــوله غالبه
قربان عقیده نه هــــــــــــرڅه کړه مسلمان
بلال حبشی ورور شو مسلـمان سره د فارس
مومن خپل دی عــــــــرب وی که افغان
پردی شو محمد نه خپــــــــــل تره ابولهب
زید ځوی د محمد شــــــو چه رائی ووړ ایمان
پردی چه وی له خدایه خپل نه دی د مــومـن
د نوح ځوی گوره نه دی د نـــــوح د خاندان
په مینه پردی خپل شی بی مینی خپل پردی شی
په دی راز ښه پوه شـــوی د زړونو خاوندان
که زړونه مرور وی که نه وی ٍالفـتٍ زړو کښی
که شي غاړه په غـــــاړه پخلا نه دی یاران

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعرترنم

په موجونوسپور تیـــــــــتیږی او جګیږی

ترقی ده د موجـــــــــــــونو تلاطم

مساوات د نراو ښځی بـــــــه همدا وی

چه میرمینی لـــــــــــــري حق د تقدم

که هرڅه شـــی وروربه نـــشی د خـــوارانو

نازولی ځـــــــــــــوی د ناز او تنعم

د قیامت انتظار څـــه کړئ همدااوس شته

چاته حــــــــــــوری غلمان چا ته جهنم

وخت د قیل اود قال نه دی حال ته ګـــورئ

اوس د حال پــــه ژبه کـــــــــیږی تکلم

ژبه بنده قـــلم بند فـکر بــــــــندی دي

د حال ژبه بنـــــــــــده نکـــړی تظلم

غمازان بربړ غـــــــربیږی نورتـــول غلی

یوشاعر د ځـــــــــــــان سره کړی ترنم

خلک ځکه وی چوپ ناست ماتمخانه کښی

چوپتیا ده دیـــــــــــــر بنه اظهار د تألم

څه چه بولي واقـــــــــعی او حقیقی څوک

توهم دي تـــــــــــــــوهم دي توهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیدونه راژوندی کړه

امیدونه راژوندی کړه خـــــــاورو لاندی مایوسی کړه

په نطفه کښی دروغ وړنې مړه مریَ کښی چاپلوسی کړه

د حافظ سوټي چه لګی د یــــــــــــــوه بل په سرونو

دا کوتک کوتکماری خـــــــــو دې وړې سملاسی کړه

لوڅه توره ژرپخیړی یـــــــــا زنګ خوری یا ماتیړی

تیکی دی لباس د توری خپـــــــــــــله توره لباسی کړه

قدرت ښه دی ورسره چه هم هـــــــنروی هم حکمت وي

چه ئِی نور په جبر کاندی هغه کـــــــــار په شابسی کړه

توروي دي زړه له سپـــــــــــــــینه ورځ درته شپه ښئ

ورکه دارښا دښمنه تکه تـــــــــــــــوره جاسوسی کړه

چه ولس دپاره کار کــــــــــــړی دا ولس په خیر او ګټه

ولس هم درسره مل کــــــــــــــــړه رویه هم ولسی کړه

مرورخلک پخلا کړه قحــــــــــــــطی ورکه د خندا کړه

بړوسې شونډی په مسکا کـــــړه بی سببه ډار پانسی کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عصر دلبره!

ته مــنظوردهـــــر نظر ئې ته د دی عصرد لـــــــــــــبرئې

مبـــــارک شـــه!مبارک شه! پــــه خـــــوبانوکښی افسرئې

دالماس تــــاج دې په سردي آراســــــــته په زر،زيـــورئې

د ښکلاثـــــــــاني دې نــشته معـطـرمـــشک وعـــــنبر ئې

ټول دې تل ثـــنا صفت کـړی له هـــرچـاڅخه بهـــــــتر ئې

عيب دې ځـــوک ليدلی نشی ســـرترپايـه ټـول هـــــنر ئې

خوشـــــپی ورځی درته وائې آيا د نـه هــــــم خـــــبر ئې

چه ښکلا وی يو ځـــــوورځی چه پر يـوزی هــــــغه لمرئې

دا ځيـــــــــره نه پاتی کيږی که هرځـــــــو ښکلی بشر ئې

د جګ غــــــره په جګه څوکه زيږی لــــــمر د مازد يګر ئې

جوی انقلاب

دا هواد طوفـــــــــــــــــانونو هيولئ ده

هندوکش پاميرد لـــــــــوی طوفان ماوی ده

زلزلی که وران کـــــــړه خلم کښی کورونه

د سيلاب خواهــــــم سره په مونږ بيا بيا ده

توري لړې تل زمونــــــــږ په سر و ګرزی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرزوګروزدې تـــــــندريزه يې بريښنا ده

له بارانه ئې سيـــــــــــلاب راځي د مخه

نه سبا نه بيګا ګـــــــــــوری څه بلا ده

خلک وړی کورونه وړی فصلونه هم وړی

د عمل د آزادئ دغـــــــــــــه معنا ده

د چا ځوی مړ د چـــا پلارمړ د چا وروزمړ

کونډی ژاړی د ځـــــــوی مړو واويلا ده

مصيبت په مصــــــــــــيبت غم په غم اوري
دا فظا د غم بـــــــــــــاران سره آشنا ده

د خوښيوکورئې وران کړزړونه يې مات کړه

هيره کړې خولو خـــــــــندا شونډو مسکا ده

مهار کړی هيچا نـــــــــــــه دي سيلابونه

ځومره مطــــــــــــــــلق العنانه اوريا ده

له بډايه په څنګ ځی خــواران ئې چټ کړه

نه وړی هغه سرمـــــــــايه چه د دربار ده

د جوی انقلاب زړه پـــــــــه مونږ سوړ نشو

که په کور کښی مو هـــــــر ځو سړه سنا ده

د فضا تسخير تـــــــــــــه ملا بشر تړلې

فضا ځکه قهر جـــــــــنه په هـــــر چا ده

پاکستان د هنداو نـــيپال کښی سيــــــلاتونو

تباهی ته ملا تـــــــــــړلی د دنــــــيا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلزلی د چین شمال کــښی ځـــــای نـیولی

په قفقاز کښی زمکه هم په ریږدیــــــــدا ده

فلیپین کښی زلزلی قــیامت جــوړ کــــړی

ناقراره نارآرامــــــــــــــــه آســـیا ده

زمکه څه ویـــنی په مخکښی چه له ډاره

لکه پاڼه هر وخـــــت ریږدی وارخطا ده

چهله قهره زړګـــــــی ډک د طبعیت شی

تشوی ئې په مونږ، مونږ کښي څه ګناه ده

نفس ظالم تربـــور ظالم دي خان ظالم دی

له هر چا ظـــــــــــــالمه لا هوا ده

چه په دغسی هـــوا کښی یي غټ شوي

سره !ستا مغزو کـــښی هم دغه هوا ده

۱۳۵۵ اسد هـ ش

نوی ګل

د حاکم نوم چه ولـــــــــسوال شو تحول دي کنه

ددي ملی نهضت هـــــــــمدغه نوی ګل دي کنه

دیموکراسي ده فرق د ســـــپین اوتور نشته ګورئ

نظرئې یو شان په سپین مخ او تور اوربل دي کنه

کله وي وار د ابـــــــــــــــــی کله د ابا د لته

حق مساوي د ګلاآغـــــــا او بي بي ګل د ي کنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرون کونده که نن بــــیا په ډنګ وډول ودیږی

که ابتکار نه وي نغمه او ســــــازخو بل دي کنه

د غرونوتور دیوان ئي واورو باندی سپین وښودل

تعجب مه کوئ بل ځـــــای نه دي کابل دي کنه

جهل لوي عیب دي عوامـــــــونه د خاصو خلکو

د عارف جهل،جهل نــــــــه دي تجاهل دي کنه

د خوارغریب غفلت هر چاته ځومره بد ښکاریږی

چه بد نه ښکاري د خــــــــوبانو تغافل دي کنه

ستا ګناه نه ده ولـــــــــــسواله ملامت نه ئي ته

دا چه په مونږ هرڅه کوي زمونږ تحمل دی کنه

ته دیموکرات ئي خــــوله تانه د کتاتور جوړول

د بل چاکار نه دي داکـــار زمونږه خپل دی کنه

آزادي

آزادی ده ژونـــــــــدانه لره اکسیر

لوی دولــت دي ورســره خیر کسیر

په عادي نـظر کتــل ورته ګناه ده

ناپوهی ده د وجـــــــدان او دضمیر

پت عزت د ژونـــــدانه آزادی بویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له دې وی ژوند ذلیل خواروحقیر

آزادي د تن اوغـــــړو څه پکارده

که دي فکروی تــــــړلی په ځنځیر

چه آزاده فکر لری په جیلخانه کښې

دی ازاد دي نه غــلام غوندی وزیر

په تش لاس ازادی نشي څوک ساتلی

ازاد نه دي بــــــل ته اړ وړی فقیر

چه وطن اوملــک آزاد وی کله ښائیی

چه یی خلک د څـــــو تنو وی اسیر

باداري د زور اوزرو چه کړی ورکه

ده هـــــــــمدغه آزادي وړ د تقدیر

خپلواکی

د ملی ژوند اساس خپـلواکی ده

د ملی غرور ژوند ،سرلوړی ده

د څوتنوخــــــــــوکسو خو،نه ده

پکښی برخه د هر هرسړی ده

حفاظت یی پـــــــه سر او په مال

دهر چا وظـــــــــیفه ایمانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تش لاس ئې ساتنه ده گرانه
لوی دښمن ئې خواری بیوسی ده
په ملی قـــــدرت لاس ته راغلې
په مـــــــلي اتحاد د متکي ده
چه هرڅـــــومره ملت متحد وي
خپلواکی ئې هغـــومره قوی ده
په ملي تربیه قـــــــوت مومی
په ملي روحیه کښی خوندی ده
ټینګ اساس ئې ملي اقتصاد دی
خپلواکی نورو نـــــه بی نیازی ده
په ملی ثقافت قـــــوم ژوندی دی
کلتوری سرامایـــــــه ئې هستی ده
راشئ !ورکه خواری کړو وطن نه
ترقئ لورته هڅه حـــــــــتمی ده
ورکه کړئ بـــــــاداری و څوتنو
خپلواکی دفرد فــــــرد آزادی ده
په آزاد او خـــــپواکه وطن کښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

روا کله پـــــــــه بل باداری ده

زما وصیت

غوارمه چـــه مـــرګ مي وي په شان د یو فقیر
نــه دي پکښی ویـــــــروي نه د خلکو ډیر بهیر
نه دې راډیـــــــــوکښی وی زمامرګ اعـــلان
نه دې وي زما په قـــــــبر خـان وبیګ اومیر
خاوروتــه دې وســـــــــــــپاری هغه دهقانان
هغه چــه کـــــــــــــری تخم اووړي خیر کثیر
نورڅه نه وړم عجز اونیاز به وړمه خدای تـه
رحم او کـــــــــرم ته به ئې وړم عذر و تقصیر
لاس کښی که څه نه و،چه نهرووړی ماړه کړمه
زړه کښی خوښه و،چه ئې په دوی کړمه زهیر
ښه به وی که لـــــــــبړمی دا تیاره قبررڼا کاندی
که می رڼا کـــــــړی وی د چــا ذهن اوضمیر
مکړئ دریأ دیـــــــــــــــاره ماپسی خیرات
ځان پسی نه غــــــــــواړم خـیراتونه چشمګیر
ورکړئ غـــــــریبانوته که وی زماځـــــــه مال
پټ غوندی له خلکو چه پکښی نــــــه وی تشهیر
خدای ته ډیر نږدی وي له هــــــرچا څخهٍ الفتهٍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چه دنیا کښی وی غـــــريب خواروحقـير

په ۱۲/۱/۱۳۹۲نیته پای ته ورسید ټاپپینګ ئی

ما په دوه پنځوس کلنئ کښی کمپوتر زده کړه شروع کړه ،او کمپوتر می د خپل ضرورت په اندازه زده کړه ،او تاپپینګ می چه کله زده کاوه ځان سره می وویل راځه د الفت صیب دا کتاب چه زما ډیرخوښ دی د کمپوتر صفحی ته راوله ،همداسی می وکړه ،ټاپپینګ می زده شو .کتاب کمپیوتری شو.

د یو بیطرفه افغان په صفت هرافغان ته چه په هر نظراوفکروی باید یوځل داکتاب مطالعه کړی، بیا ئې نظرخیل دی

په ډیردرنښت دوکتورمیرابرار(کمال) ملک زی د مرزامحمدابراهیم خان ملک زی ځوی د لغمان د ولایت د قرغیو دولسوالي

د برکمالیور د حاجي صاحیبانود کلي څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه چې مو ولوست

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library